

APRILIE 2023

NR. 29

A detailed illustration of a blonde anime-style girl with long hair, wearing large blue headphones and a blue sweater over a light blue collared shirt. She is holding a black book with the European Union flag (stars and a book) on its cover. The background is dark blue with horizontal gold lines. The title 'AEGYSSUS XXI' is written in large, bold, yellow letters across the middle.

AEGYSSUS XXI

LICEUL TEORETIC „GRIGORE MOISIL” TULCEA

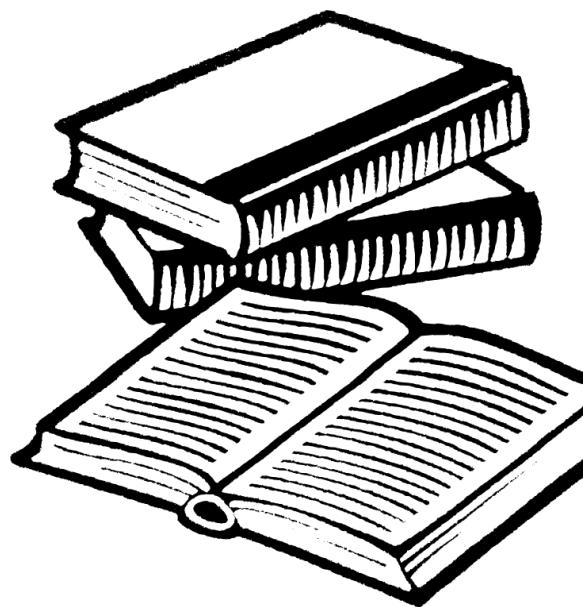

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea

Aegyssus XXI

Revista oficială a
Liceului Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea

Redacția

Designeri grafici

Teodorov Irina-Maria,
clasa a X-a D -
grafică (coperte)

Valeria Istrate, clasa
a XII-a C - design

Redactori

Vavilov Iris-Alexandra, clasa a XII a C - redactor șef
Luca Bianca, clasa a XI-a E - redactor și editor
Nedelcu Mihnea, clasa a XI-a B - redactor și editor
Grosu Andreea-Roxana, clasa a XII-a C - redactor și
editor
Roșu Ioan-Luca, clasa a XI-a B - redactor și editor
Tudoran Ana-Maria, clasa a XI-a E - redactor și editor

Prof. Ivanof Violeta - redactor

Editori

Costan Alexandra, clasa a XII-a C - editor
Croitoru Vlad-Ștefan, clasa a XII-a C - editor
Pavel Dana-Maria, clasa a XII-a C - editor

Bibliotecar Violeta Puflea - editor

Profesor coordonator: Neacșu Irina

Cuprins

Articole

04-Editorial	
06-Cuvinte de la redacție	
08-Istoria prezentă în liceul nostru	
09-Semințiile Dobrogei	
11-Portret de moisilist	
19-A fi sau a nu fi olimpic?	
22-În spate cuvintelor	
23-O experiență de neuitat	
24-Pov: experiența olimpiadei naționale de istorie	
25-Olimpiada de rusă: în drum plin de provocări și reușite	
26-Eramsus + în Moasil: o poveste la timpul viitor	
27-Juvenes Translatores- Ediția 2021	
30-Un vis împlinit	
31-Baschetul feminin readus în liceul nostru	
32-Succesul echipei de fotbal a liceului Grigore Moasil	
34-"Într-un picior, cu fluierul în mână"	
36-Lego	
38-Săptămâna verde	
42-Zece ani și mai departe	
43-"Tineri pentru tineri"	
45-Viața unui licean: Ce a însemnat pentru Rizu Ioana experiența Balului Bobocilor	
47-Moisivision	
51-Ce este o memă?	
54-Young entrepreneur summer school	
56-Echipa de robotică River Wolves	
57-Implicarea în politică a elevilor din liceu	
58-Ana Blandiana în limba universală	
60-Când cititorul devine scriitor	
68-Volum poezii Alin Varenic - "Slova Dragostea Mea"	
Prefață	
73-Creații ale elevilor- proza și poezie	
89-Clubul de lectură	
90-BiblioTulcea	
92-Ideo Ideis în „Moasil”	
93-Recenzie „Oscar și Tanti Roz” de Éric-Emmanuel Schmitt	
95-"Ce este nou în DOOM?"	
98-Alte aspecte din activitățile noastre	

EDITORIAL

Succesul se raportează la o acțiune, la a obține un rezultat bun. În statisticile școlare calculăm medii: pentru examenul de bacalaureat, de admitere la liceu, pentru fiecare disciplină în parte, procente pentru promovabilitate, absenteism, etc. Aceste cifre reprezintă o viață de elev: emoții, studiu, exercițiu, indiferență, plictis, nemulțumire, nu de puține ori, efortul celor din spate – cadre didactice și părinți. Școala oferă în mod direct oportunitatea de a învăța la disciplinele din planul cadru și indirect un context în care fiecare elev să poată să-și dezvolte resurse pentru a atinge maximumul de succes pe care îl vizualizează. Prin urmare, reușita este corelată cu perspectiva din care privim.

Pentru liceul nostru, succesul școlar este dat de promovabilitatea de 100% la examenele naționale, de ultimele medii de admitere, pentru fiecare specializare în parte, de numărul de premii obținute la competițiile școlare; din punct de vedere al inserției pe piața muncii, absolvenții noștri urmează forme de învățământ superior, activează în domenii de succes și fac performanță în meseriile pe care le-au ales.

Componenta cea mai sensibilă este legată de succesul individual. Cât anume din aceste cifre aduc satisfacție și împlinesc personalitatea umană? Piramida lui MASLOW ne conferă un model de ierarhizare a nevoilor, pornind de la cele fiziologice primare, de supraviețuire, apoi cele de securitate personală, nevoile sociale și de apartenență, nevoia de recunoaștere socială și în vârf, nevoia de autorealizare și dezvoltare personală.

Pe parcursul vieții, ne putem regăsi în oricare dintre aceste tranșe. Putem parcurge această piramidă, în mod firesc, de sus în jos dar, în urma unor traume, ne putem poziționa oriunde și atunci așteptările noastre atât de mari se vor recalibra, succesul însemnând suma eforturilor de a rezista și de a recuceri, pas cu pas, fiecare treaptă.

Un etalon de măsurare a „normalității” este distribuția normală, reprezentarea acesteia fiind denumită „curba lui GAUSS”. Ideea de bază este că, performanța oamenilor este reflectată în această distribuție: probabilitatea este mai mare dacă ne apropiem de medie și scade la extreme, tinzând către zero. Rezultatele geniale sunt puține, cazurile de eșec, de asemenea, majoritatea situându-ne în apropierea mediei. Pentru fiecare, performanța este calibrată la nivelul așteptărilor pe care le are. Particularizând acest concept, dacă realizăm distribuția pentru mediile obținute la examenele naționale, ne încadrăm în normalitate, deci succesul poate fi dat de existența sau ponderea valorilor extreme pozitive – notele de 10 (zece).

EDITORIAL

În statistică, aspectele care nu pot fi cuantificate, sunt denumite „calitative”. Nu poți măsura o „lecție de viață” sau o competență dobândită precum empatia, decât prin efectele pe care le produce, în timp. Aceste componente calitative sunt cele care dau plus valoare. Ele înobilează orice ambalaj abstract, formează un caracter, creionează un destin. Împreună putem să descoperim întreaga paletă, prin talent, prin disponibilitate, prin creativitate, prin grijă față de mediu, prin respect față de cei din jur, prin așteptări, în special, de la tine însuși și prin profesionalism.

Formula succesului este destul de simplă: lucrează cu tine însuși, tu ești schimbarea pe care o dorești! Vei găsi nenumărate resurse care să te ajute să îți definești personalitatea. Aici și acum poți gândi și acționa creativ, în concordanță cu aptitudinile pe care le ai. Vei descoperi oameni cu aceleași principii, idealuri, cu aceeași dorință de a schimba în bine și de a păstra ceea ce deja a devenit „brand”. Fii activ, nu te lăsa copleșit de piedici, acestea doar cizelează un drum! În momentul în care nu mai simți nevoia să-ți cuantifici succesul, deja l-ai dobândit!

DIRECTOR, prof. Camelia Ivanov

MESAJUL REDACȚIEI

Revista de aprilie este, pentru redacție, un număr special întrucât este ultima revistă concepută pentru Liceul Teoretic "Grigore Moisil" de către majoritatea membrilor care vor pleca la facultate.

Cu o oarecare reținere în suflet, noi, cei din anul final, trebuie să lăsăm trecutul să fie în trecut și să pavăm drumul generațiilor viitoare. Am apăsător fiecare tastă cu drag, am glumit, pe ici-colo cu bucurie, am plâns când nu a funcționat ceva și am fost nervoși când nu puteam comunica eficient, dar tot amalgamul acesta de sentimente ne-a făcut, într-un final, oameni mai buni.

Dragi tineri moisiști și viitori redactori ai revistei,

Scrieți! Știm că aveți meditații, vă pregătiți pentru bac, pentru examene, mergeți la olimpiade și câte mai altele, dar scrieți cu drag despre experiențele voastre și publicați-le în revista școlii. Mesajele de pe Whatsapp, Facebook și Insta dispar, dar numele vostru în revistă, amintirile, râsetele, lacrimile vor fi veșnic întipărite în inimile voastre, iar articolele rămân în "memoria colectivă", de unde le poate accesa oricine în viitor.

În spatele fiecărei reviste, fiecărui citat, fiecărei povești există un om care citește curios și se simte motivat să facă o schimbare!

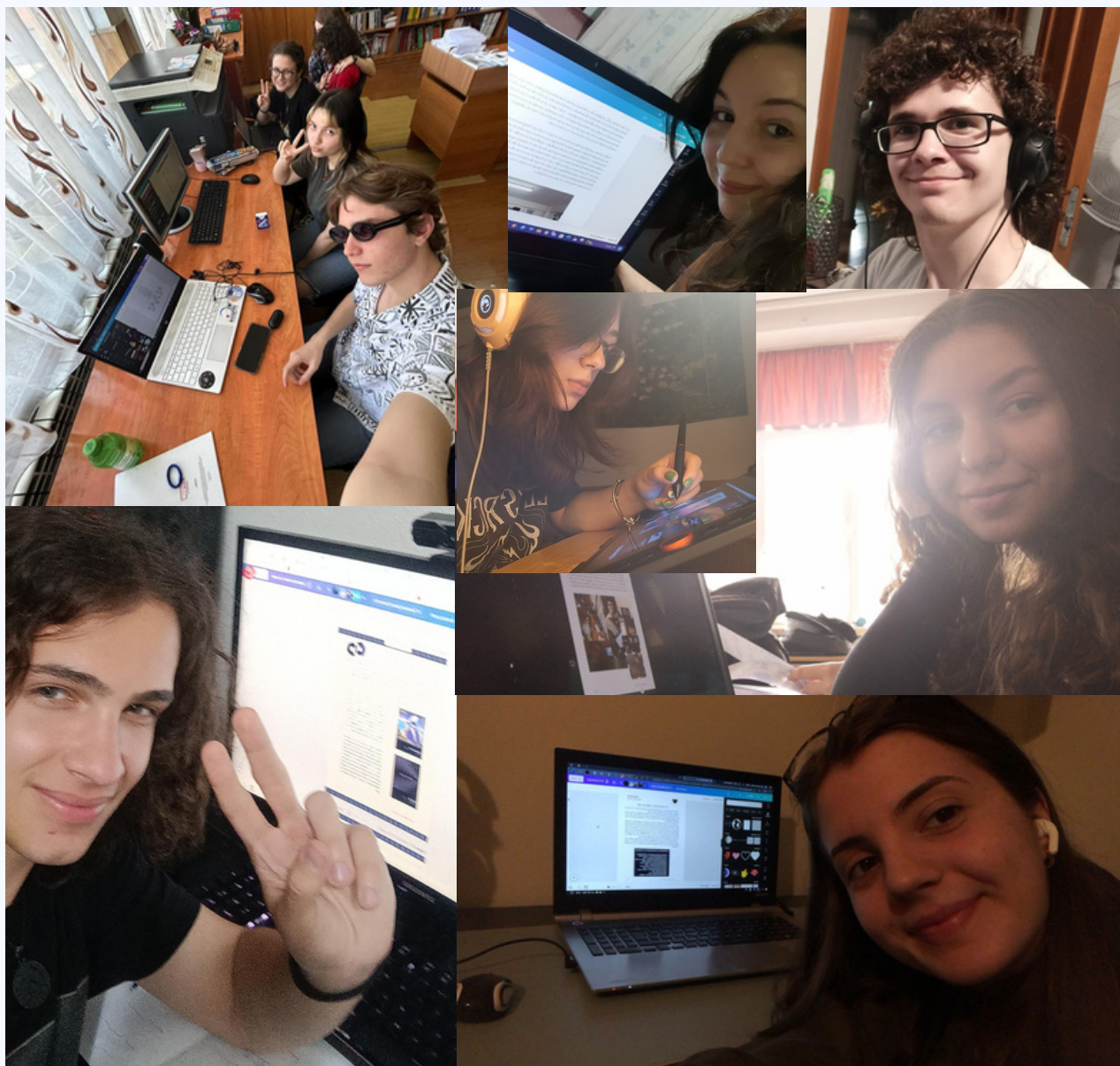
Ca să vă motivăm și mai mult, o să vă lăsăm povestea revistelor, pentru a ne asigura că patrimoniul cultural al liceului va avea continuitate și nu va fi întrerupt cât timp avem dreptul la liberă exprimare:

„Revistele școlare românești, scrise și redactate de elevii din cursul gimnazial și liceal, au luat naștere în Transilvania, ca un mijloc de conservare și cultivare a limbii naționale și de alimentare a sentimentului patriotic. "Aurora" a fost prima revistă școlară care a apărut la Blaj în 1834. La început, revistele au fost manuscrise și șapirografiate. După 1860 au început să fie tipărite, iar după 1870 au pătruns și în Principate prin cărturarii ardeleni veniți de peste munți. În 1905 au fost organizate de Spiru Haret și introduse obligatoriu în școli. Au cunoscut o dezvoltare excepțională în perioada interbelică, ca apoi aproape 20 de ani, să fie interzise, fiind înlocuite cu gazetele de perete. Apariția lor a fost reluată în 1966, în perioada de liberalizare, cunoscând o puternică efervescență între anii 1967-1981, când marea lor difuzare (peste 700 de titluri tipărite în capitală și în județe) a determinat Ministerul Învățământului să organizeze concursul național al revistelor școlare, urmat anual, de tabăra națională de vară a redacțiilor laureate.

MESAJUL REDACȚIEI

După revoluția din 1989 și mai ales după 1993, această formă a creației literare școlare cunoaște un puternic reviriment - în cei peste 150 de ani de existență și de numeroase progrese ale tehnicilor de imprimare. Revistele școlare trebuie să vină în sprijinul formării elevilor și al cadrelor didactice, în cunoașterea de către aceștia a preocupărilor colegilor lor din celelalte state, a găsirii metodelor și mijloacelor de dialog și comunicare, a limbajului comun, a punților de legătură, a cunoașterii tradițiilor și a altor preocupări comune statelor din Uniunea Europeană.

ISTORIA PREZENTĂ ÎN LICEUL NOSTRU

Gugiescu Andreea-Valentina, clasa a XI-a B

Toți avem rădăcinile într-un anumit loc, indiferent dacă strămoșii noștri au plecat voluntar, au fost forțați să plece sau au rămas în locul lor de baștină. Mulți nu reușesc să afle despre acești strămoși, însă eu sunt mândră să zic că am reușit. Familia mea a avut mare grijă să mă țină aproape de neam, să cunosc ce sunt acelea tradiții și obiceiuri și să nu uit niciodată că sunt meglenoromâncă.

-”Oare ce o fi și asta?”

Meglenoromâna este unul dintre cele patru dialecte ale limbii române pe lângă aromână, istroromână și dacoromână. Această limbă era predominant vorbită în munții Pind, din sud-estul Greciei, dar în urma schimbului de populație din secolul al XIX-lea, au ajuns în Turcia, Bulgaria și în România, mai exact în Dobrogea.

-”Și ce legătură are cu liceul nostru?”

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea a înființat un proiect de educație interculturală, “Aici, împreună”, în care au fost prezentate cele 14 culturi care conviețuiesc, de secole, în pace și liniște, în Dobrogea. La acest proiect au luat parte diverși elevi ai liceului, care au avut șansa de a arăta cu mândrie de unde provin. Mă bucur că am luat și eu parte la acest proiect, acest liceu ajutându-mă să-mi promovez cu bucurie limba și cultura.

SEMINȚIILE DOBROGEI

Prof. Agache Oana-Gabriela

Prin "Semințiile Dobrogei", doamna Netcu face o incursiune în istoria acestui pământ dintre Dunăre și mare, imaginând povești și legende pentru a da concretețe unei lumi puțin cunoscute.

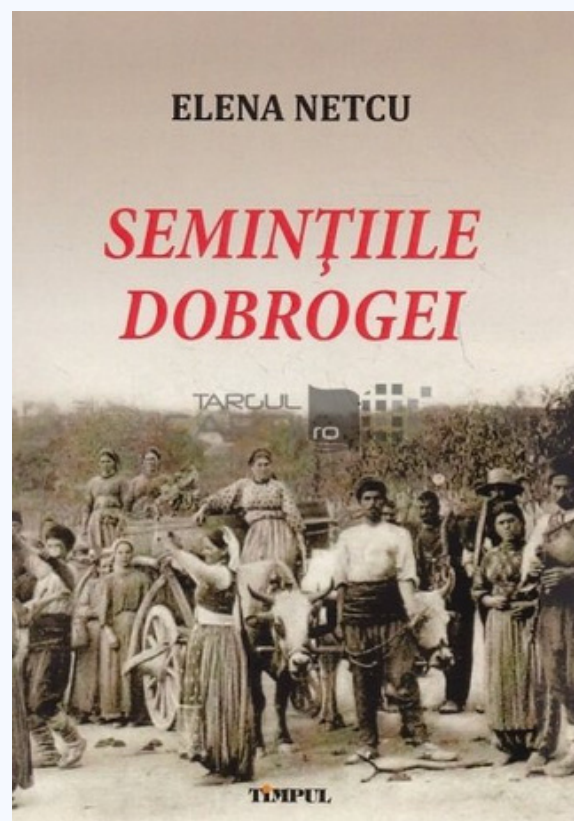
Toate nelișițiile și dramele unor popoare care au încercat să găsească un spațiu al lor, sigur, care să nu fie expus atacurilor, sunt îmbrăcate în haina ficțiunii, deși la bază stau documentări relevante, studii și cercetare de arhivă. Fără a avea pretenția de a fi document, "Semințiile Dobrogei" este o carte care ar trebui citită cel puțin de locuitorii acestui spațiu încărcat de istorie, traversat, secole de-a rândul, de diferite popoare, de crâncene încercări.

Realitatea istorică și ficțiunea se împletesc, reconstituind imaginea unui timp trecut, vetust și a unui spațiu recognoscibil prin apelul la toponime care construiesc geografia locului: Podișul Dobrogei, Munții Dobrogei.

Doamna Elena Netcu aduce un elogiu Dobrogei, ținut care a îmbrățișat numeroase popoare care au traversat-o: pecenegi, cumani, uzi etc. devenind un cronicar al acelor timpuri, în acest spațiu la care își declară cu mândrie apartenența.

Dincolo de tribulațiile determinate de migrații, iubirea este cea care condimentează povestirile cu iz de legendă, aducând în prim plan tumultul lăuntric al personajelor scindate între dorința de a asigura un spațiu stabil familiei – soției, copiilor și dorința de a-și strămuta poporul expus năvălirilor de orice fel. Sunt puse în lumină calitățile războinice, strategice ale protagoniștilor, onoarea, lupta pentru dreptate și pentru supraviețuire.

Într-o ipostază inedită apare instanța feminină, nu doar ca iubită, soție, ci și ca războinică, pregătită să lupte, să ia o viață pentru a se apăra sau pentru a-și apăra iubitul, fiind gata să renunțe la propria viață când durerea pierderii este prea mare. Atât în imaginea Dyvastei, cât și a Stvastei se împletește senzualitatea cu forța ascunsă a luptătoarei capabile să-și asume sacrificiul. De asemenea, femeia pare a deține puteri magice reușind, cu o simplă licoare ieșirea din timp cu valoare oraculară; totodată, crede în animism, primindu-și binecuvântarea de la natură, într-o comuniune mistică.

Apelul la spațiul oniric facilitează această deschidere spre mistic, spre fantastic.

Este valorificat motivul metempsihozei, personajul Kagân fiind întruchiparea tuturor eroilor dinaintea lui: Tatos-Hali, Kaghen.

La nivel simbolic sunt valorizate elemente precum stânca, peștera, cheia, toate dobândind sens prin raportarea la spațiul dobrogean căruia, la începutul cărții, autoarea îi atribuie denumirile sub care a trecut prin istorie: Sciția Minor, Paristrion, Țara Tătărească, Țara Cărvunei, Despotul lui Dobrotici, Țara Turcească și Dobrogea.

Valoarea de document este sporită de paginile de monografie a acestor popoare, participând alături de protagoniști la momentele esențiale existențiale: peșitul, logodna, nunta.

Trăim alături de ei bucuria iubirii, fericirea cuplului, orgoliul războinicului și al conducătorului, manifestarea independenței și a dorinței de libertate, teama de nesiguranță și de atacuri. Parcurgem secole de zbucium alternat cu momente de liniște, bucurii și întristare, practicăm ocupațiile specifice: pescuitul, vânatul, păstoritul, ținând, totodată, cu privirea și marea, în așteptarea corăbiilor vieneze sau genoveze în speranța unui negoț bun, dar și încordați, de teama sosirii armatei turcești.

Niciun aspect nu este omis: tradiții, cutume, religia, încreștinarea, supunerea față de Bizanț, aspecte culinare, ocupații, descrieri ale toposului: Podișul Dobrogei, Munții Dobrogei.

Un spațiu consistent al cărții este atribuit găgăuzilor, fiind inserate numeroase elemente de monografie precum regula ca mirii să nu se vadă înaintea logodnei ca să aibă noroc, cuprinderea în cele trei hore semnificative pentru evoluția relației, care devin o veritabilă metaforă a vieții, negocierile în cadrul peștitului, cântecul mirelui, al miresei, reguli care nu trebuie încălcate – mirele să nu plângă altfel va fi un bărbat supus – goda.

Se dezvăluie și nivelul emoțional, fericirea asociată zborului și meditației, un întreg ciclu existențial fiind condensat în câteva rânduri: "De ce oamenii fericiți nu au puterea să zboare precum păsările? De ce trebuie să ne târâm pașii pe pământ până când se fac din ce în ce mai grei, până ajungem să ne întindem pe pământ, să ne amestece în inima lui, să izbucnim în muguri primăvara cu sângele de un verde pelin."

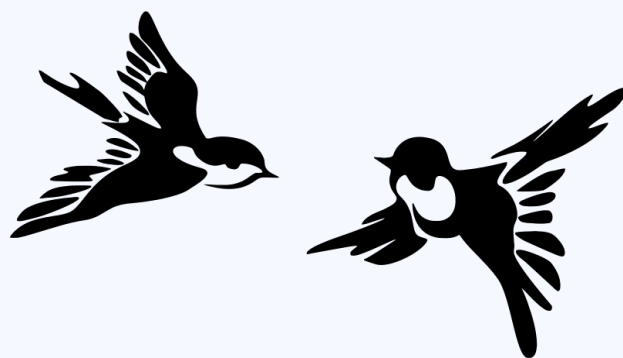
Pe lângă terminologia specifică diferitelor elemente: goda – întâlnirea de peșire și de logodnă, Kyoshya orosu – întâlniri de petrecere, Ghelim havasi – cântecul miresei, Alameak hovusi – cântecul mirelui, într-o notă umoristică este prezentată evoluția etimologică a cuvântului "găgăuță".

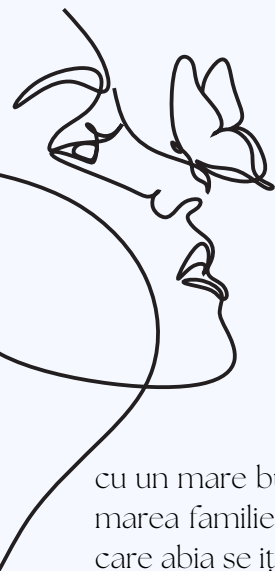
Este accentuată asimilarea firească a diferitelor popoare de către acest teritoriu care le devine spațiu identitar. "*Mulți au plecat, alții trecut la creștinism, fetele noastre se căsătoresc cu vlăhi, ne-am amestecat, nu mai avem nimic al nostru.*" zice un tătar, descendent al lui Nogai. Se realizează indirect un portret colectiv al locuitorilor acestui spațiu: "*Cine-i om să trăiască în Dobrogea noastră [...] Câte neamuri mai suntem, suntem de ispravă, c-o fi el tatar, c-o fi armean, grec, bulgar.*"

Putem spune că personajele, masculine sau feminine, își pierd individualitatea, devenind un arhetip al popoarelor care s-au stabilit pe pământul primitiv al Dobrogei, reunind toate trăirile, toate înfrângerile și reușitele, toată încercarea de a-și afla originile în negura istoriei.

Cântecul atașat la final și arhiva foto sporesc aspectul documentar al cărții, ancorându-ne în lumea prezentată, contopindu-ne cu ea până la identificare.

Această carte se constituie și ca un semnal pentru conștiință asupra importanței pe care o au toți cei care au trecut prin acest teritoriu și care definesc ceea ce este astăzi: "*acest milenar pământ cu stânci încremenite pe care le admirăm și așteptăm să ne dezvăluie vreo poveste.*"

PORTRET DE MOISILIST

În fiecare an, în septembrie, ne întâlnim cu toții în curtea școlii, cu emoție, și cu speranță. Râsete, bucurie, glume, zarvă mare. Povești de vacanță. Promisiuni. Vești despre colegi, despre profesori. Ce mai? O atmosferă plină de bucurie și de optimism. În toată această zarvă, totuși, dacă ai timp să observi, o să vezi câte un copil singur, cu un zâmbet stingher, și cu un mare buchet de flori. Așa îi recunoști. Sunt bobocii, mândri de performanța lor de a face parte din marea familie moisilistă, dar un pic temători, poate, și totuși plini de speranță. Sunt ca mugurii copacilor care abia se ȳesc, dar care vor ajunge niște mândreți de flori și fructe pe care toată lumea o să-i admire și care vor reprezenta modele pentru generații noi de boboci, an de an. Bucuria de a-i vedea ȳnflorind și rodind ne face meseria să merite efortul de fiecare zi. În cele ce urmează vrem să vă prezentăm câțiva moisiliști, boboci timizi transformați în flori cu care ne mândrim și pe care îi așteptăm să rodească.

PROF. IVANOF VIOLETA

ANDREEA MARIA GALEA

GÂNDURI DE MOISILIST

A FI MOISILIST:

Dorință de mai mult, de a evolua în fiecare zi, puțin câte puțin

UN GÂND PENTRU PROFESORII TĂI:

Mulțumesc pentru că ați avut ȳncredere în mine și m-ați motivat să continui în fiecare zi

UN GÂND PENTRU TINERII MOISILIȘTI

Nu vă neglijați. Nu pierdeți timpul. Faceți ce este bine pentru voi.

- Concursul Național de Robotică BRD First Tech Challenge România
- Erasmus, voluntariat paramedic SMURD, ecologizări ocazionale etc.

A FI MOISILIST:

A doua familie, un mediu sigur și înțelegător în care pot fi eu însămi.

UN GÂND PENTRU PROFESORII TĂI:

Să continue să fie la fel de minunați și autentici.

UN GÂND PENTRU TINERII MOISILIȘTI

Să aibă mereu încredere în ei și în aptitudinile lor. Să fie puternici atunci când viața nu este atât de drăguță.

IOANA RIZU

- Olimpiada Națională de Biologie
- Cangurul Lingvistic
- Noaptea Cercetătorilor,
- Sanitarii Pricepuți,
- Let's Do It Romania

LAVINIA ELENA POH

A FI MOISILIST:

Pentru mine, să fii moisilist este să faci parte dintr-o comunitate de elevi de aceeași vârstă cu rezultate deosebite și cu care te poți înțelege, cu care poți face activități noi și frumoase de care să te mândrești și să-ți faci amintiri de neuitat.

UN GÂND PENTRU PROFESORII TĂI:

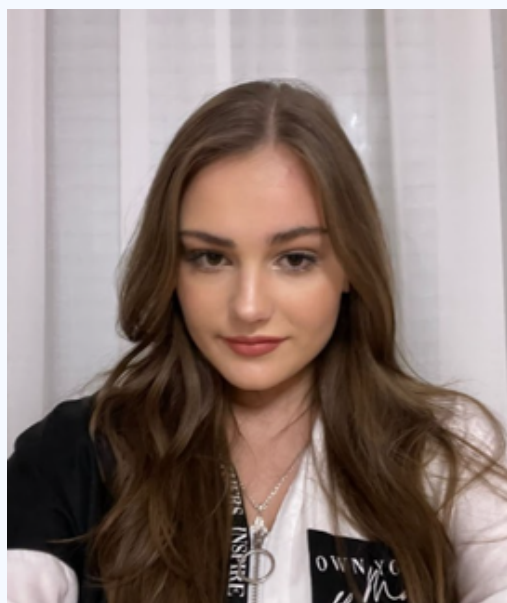
Le mulțumesc cu drag pentru dedicarea și toate eforturile de a mă face să evoluez și să mă mândresc cu ceea ce, încet-încet, devin!

- Olimpiada Națională de Limbi clasice: Limba latină

UN GÂND PENTRU TINERII MOISILIȘTI

Carpe diem!

ELISABETA MANTAI

- Olimpiada Națională de Rusă Maternă
- Olimpiada Națională de Religie Cultul Ortodox de Rit Vechi
- Limba Rusă Maternă
- Olimpiada "Lectura ca Abilitate de Viață"
- Concursul Școlar "Istoria și Tradițiile Rușilor Lipoveni",
- "Dor de Eminescu" concurs județean de cântece comemorative

A FI MOISILIST:

Pentru mine, până în momentul de față, să fii cu adevărat "moisilist" este să te atașezi efectiv și să nu te poți imagina într-un alt colectiv oricât de tare ai încerca. Sunt o mulțime de motive pentru care mă declar mândră că mă pot numi "moisilistă".

UN GÂND PENTRU PROFESORII TĂI:

Le mulțumesc din suflet oamenilor, cărora le place într-adevăr această meserie, care chiar își dau interesul și încearcă zi de zi să ne dea 101% din ei, indiferent ce alte probleme ar avea!

UN GÂND PENTRU TINERII MOISILIȘTI

Aș recomanda tuturor să se înscrie la cât mai multe activități școlare și extrașcolare. Într-adevăr, notele sunt importante, dar lucrurile din care vei acumula cu adevărat o experiență de viață și pe care ți le vei aminti peste ani sunt activitățile de grup.

STELIANA ROȘCA

A FI MOISILIST:

Pentru mine a fi moisilist înseamnă să dorești să te provoci să evoluezi și să te descoperi.

UN GÂND PENTRU PROFESORII TĂI:

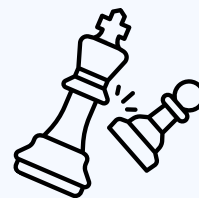
Le mulțumesc că au reușit să mă facă să vreau să devin o variantă a mea din ce în ce mai bună!

UN GÂND PENTRU TINERII MOISILIȘTI

Să te mândrești cu faptul că înveți la Moisil, un liceu de prestigiu

- Olimpiada Națională de Limbi clasice: Limba latină

- Mențiune – Olimpiada Națională a Sportului Școlar la Șah
- Finala Națională Liceu Locul I
- Olimpiada Națională a Sportului Școlar la Șah – Etapa Județeană Liceu
- Multiple competiții naționale și internaționale de șah, în calitate de Component al lotului național de șah al României de Juniori I (băieți 18 ani)
- În timpul liber activez ca instructor de șah voluntar la clubul de șah tulcean ACS Logic Delta, unde mă implic în pregătirea sportivilor de performanță.

A FI MOISILIST:

Mă bucur că, timp de 4 ani am fost "moisilist". Pentru mine, Liceul Teoretic "Grigore Moisil" este unic din județ,

deoarece aici am cunoscut tineri deosebiți, m-am format și am dobândit cunoștințe educaționale valoroase și asta datorită domnilor profesori care sunt dintre cei mai buni, deschiși și se implică în orice activitate.

UN GÂND PENTRU PROFESORII TĂI:

Vă mulțumesc domnilor profesori pentru toată dăruirea profesională cu care m-ați ghidat în materiile pe care le-am studiat cu dumneavoastră și pentru încrederea pe care mi-ați dat-o, de a putea lua decizii bune în viitor! "Se știe că un profesor bun e cel care te face ca lucrurile mai grele să ți se pară ușoare." (Grigore Moisil)

UN GÂND PENTRU TINERII MOISILIȘTI

Tineri moisiliști, să aveți încredere că ați făcut alegerea cea mai bună de a deveni elevi ai Liceului Teoretic "Grigore Moisil" din Tulcea care vă asigură un mediu de pregătire educativ în spirit european, prietenos și calitativ pentru un viitor de succes.

NICODIM COSMIN STEPANENCU

- Maestru FM(Fide Master)
- Dublu Campion național la juniori 18 ani în 2023 la sah clasic 90 min +30 sec pe mutare si la sah rapid 15 min +10 sec mutare
- Dublu campion național la sah clasic si blitz la campionatul national pe echipe si vicecampion national la sah rapid toate cele 3 in 2022, acelasi turneu
- Din 2021 membru la lotului de juniori de performanta al Romaniei
- Locul 6 la egalitate de puncte cu locul 2 la campionatul european de sah rapid din 2021

A FI MOISILIST:

Să studiezi la LTGM înseamnă să fii inteligent; să îți găsești drumul și să profiți la maximum de oportunitățile pe care le întâlnești.

UN GÂND PENTRU PROFESORII TĂI:

Vă mulțumesc, domnilor profesori, pentru că ați contribuit la crearea unui mediu în care, atât eu cât și colegii mei, să avem șansa să ne dezvoltăm, să explorăm, și să excelăm în domeniile noastre de interes.

UN GÂND PENTRU TINERII MOISILIȘTI

Tinerilor moisiliști le doresc să știe când să studieze și când să se distreze.

IVANOF ELENA TAMARA

- Olimpiada Națională de Lingvistică
- Olimpiada de argumentare, dezbateri și gândire critică "Tinerii dezbat" ;
- Olimpiada digitală de matematică "Brio Challenge" ;
- Concursul "International Youth MathChallenge";
- Olimpiada Națională de Matematică,
- Olimpiada Națională de Geografie
- Olimpiada de argumentare, dezbateri și gândire critică "Tinerii dezbat" ;
- Concursul "International Online Olympiad in Linguistics" ;
- Olimpiada digitală de matematică "Brio Challenge" ;
- Concursul și tabăra de matematică "Gazeta Matematică ViitoriOlimpici.ro" ;
- Concursuri de matematică ("Laurențiu Panaitopol" București, "Universul Științelor" Slobozia, etc);
- Concursul de gândire algoritmică "Bebras" ;
- Olimpiada județeană de Fizică
- Voluntariat cu ONG-ul "Tineri pentru Tineri,
- Voluntar în proiecte Erasmus+ locale/ internaționale/ online,
- Organizarea primului club de Lingvistică în liceu

A FI MOISILIST:

Cred că, deși avem elevi care se remarcă individual prin rezultate excepționale, adevăratul spirit al liceului iese în evidență atunci când mai mulți elevi, din mai multe clase, se strâng pentru a realiza ceva împreună. Mă gândesc aici la activități extrașcolare de voluntariat, la echipa de robotică, la Moisivision, la întâlniri Erasmus. Atunci am văzut eu cu adevărat ce înseamnă să fii moisilst și am fost și eu la rândul meu mândră că sunt parte din această comunitate.

UN GÂND PENTRU PROFESORII TĂI:

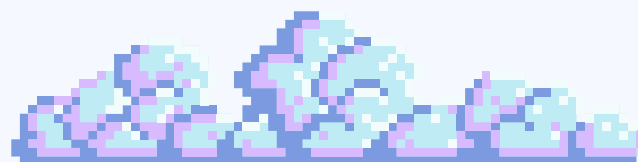
Este extrem important să susțineți creativitatea elevilor și să le dați oportunități să se afirme. Ca profesori, sunteți unii dintre cei mai influenți oameni pentru copii și tineri. Este important ca elevii să se simtă respectați și ascultați pentru ca ei la rândul lor să vă arate adevăratul lor potențial. Avem tineri foarte, foarte talentați. Ceea ce aș dori de la profesori ar fi să aibă mai multă încredere în elevi și să nu ezite să se adapteze la cerințele noilor generații.

UN GÂND PENTRU TINERII MOISILIȘTI

Găsește ceva ce te pasionează și implică-te cât de mult poți în chestia aia. Este foarte ușor să trăiești făcând doar ce îți se cere sau ce vezi la copiii din jur. Este ușor să mergi la școală doar ca să nu ai absențe, să faci doar ce îți cer profesorii, să copiezi când nu știi, și în timpul tău liber să stai în casă pe telefon sau calculator. Doar că făcând asta zilnic o să obosești și o să ajungi să îți pese din ce în ce mai puțin de ce se întâmplă cu tine. De-asta e important să încerci mereu lucruri noi până când simți că ai găsit ceva ce te pasionează, sau o comunitate de oameni care au același interes ca tine. Fă voluntariat, sau un sport de echipă, implică-te în proiecte, du-te la olimpiade și concursuri, intră într-un cerc de la palat, în trupa școlii sau în echipa școlară de robotică! Nici nu ai idee cât de multe oportunități există pentru tine, cât de multe poți să înveți și cât de mulți oameni faini poți să cunoști!

VAVILOV IRIS-ALEXANDRA

- Concursul de dezbatere "European Youth Parliament,,
- Olimpiada de lingvistică,
- Olimpiada de chimie,
- Olimpiada de argumentare, dezbateri și gândire critică "Tinerii Dezbat,,
- Concursul de scriere creativă "Tinere Condeie",
- Concursul Național "Mihai Eminescu",
- Young EntrepreneursHackathon - concurs de idei de afaceri,
- Pepin Teen Cup - EducationalTech,
- FirstTechChallenge (concursul de robotică),
- Concursul Internațional "jurnal de toamnă",
- Concursul de dezbatere "Tinerii în pas cu democrația",
- International Online STEM Olympiad - chemistry,
- Universul Științelor,
- Concursul de proiecte EcoSmartTim, Concursul "Universul Einstein"
- Reprezentant al României la conferința "Act.ival 2022" pentru activității din Europa
- Voluntar la "Tineri pentru Tineri"
- Concursul de informatică aplicată "CIP"

A FI MOISILIST:

"Moisilizare" e procesul prin care treci de la a fi un copilăș împiedicat și credul la un om care a reușit să își dezvolte valori, pasiuni și credințe îndeajuns de puternice încât să fie un om valoros în societate.

UN GÂND PENTRU PROFESORII TĂI:

Aș fi vrut să am ocazia să vă cunosc mai mult ca "oameni" și mai puțin ca "profesori".

UN GÂND PENTRU TINERII MOISILIȘTI

Chiar dacă atunci când contemplați asupra evenimentelor/activităților pe care vi le oferă liceul trageți concluzia că sunt "inutile", dați-le o șansă, fără să mai contemplați dacă "e bine sau nu?". La dezbateri mi-am cunoscut cei mai buni prieteni și, cel mai important, m-am cunoscut pe mine.

MARIA OXANA ȘTRAIL

- #lammyadvocate
- Sanitarii Pricepuți
- Asociația de promovare a culturii muzicale Young Tulcea
- Organizația Națională Cercetașii României - Centrul Local Lotus Tulcea
- concursul de muzica din cadrul Festivalului Culorilor,
- diferite alte concursuri de muzica

A FI MOISILIST:

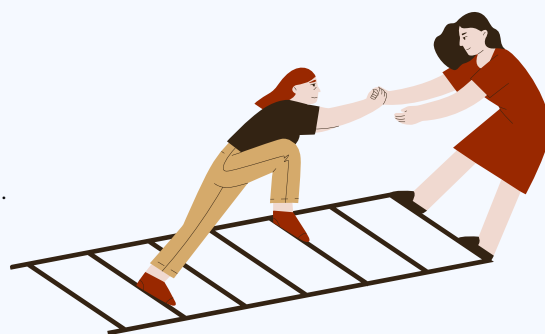
Să mă dezvolt liber într-un mediu care îmi permite să îmi exprim creativitatea și să învăț într-un spațiu ce permite utilizarea metodelor nonconformiste / inteligente de învățare

UN GÂND PENTRU PROFESORII TĂI:

Mă bucur că am avut ocazia să cunosc oameni, nu doar "profesori".

UN GÂND PENTRU TINERII MOISILIȘTI

Fiți cine vreți să fiți, exprimați-vă liber creativitatea!

PĂSCĂLIN DOROTEEA

A FI MOISILIST:

Pentru mine să fii moisilist înseamnă să aparții...să aparții unei clase, unei școli, unui colectiv, unei comunități.

UN GÂND PENTRU PROFESORII TĂI:

Vă mulțumesc pentru susținere și sper să vă revăd curând, la fel de tineri și implicați!

UN GÂND PENTRU TINERII MOISILIȘTI

Munciți mult și constant! Găsiți ce vă place și deveniți cât mai buni în acel domeniu! Și, evident, fiți mândri că sunteți moisiliști!

- Olimpiada Națională de Limba engleză
- Concursul european „JuvenesTranslatores”;
- Activități de voluntariat multiple și diverse

A FI SAU A NU FI OLIMPIC?

În calitate de elev adesea poți auzi fraze precum "participați la olimpiade, pentru că vă va ajuta în dezvoltarea personală", "dacă ești elev olimpic vei avea numai de câștigat", "dacă ești foarte bun, vor veni alții să îți ofere loc la facultate" sau "activitățile extrașcolare vă vor ajuta pe viitor", dar chiar așa este?

De-a lungul gimnaziului mi-am dedicat viața olimpiadelor școlare. Venind dintr-o familie mai modestă, necunoscută prin Tulcea, iar eu fiind un copil mai timid și rezervat, acest "dosărel" mi-a oferit într-adevăr un avantaj atunci când am ajuns în liceu: conexiunile pe care le aveam și prietenii pe care le-am putut lega mai repede. Pentru că fusesem printre foarte pușinii copii ai județului care au reușit să obțină un premiu la naționala de chimie, mi-a fost mai ușor să am acces la facilități precum laboratorul de chimie, biblioteca, numerele de telefon ale celor responsabili de organizare și multe altele. Totuși, realitatea are două fețe pentru că olimpiadele au fost și unul dintre cele mai rele lucruri care mi s-ar fi putut întâmpla vreodată.

În clasa a VIII-a m-am pregătit intensiv pentru olimpiada de chimie pentru că am avut niște profesori extraordinari, dar am întâmpinat o surpriză neplăcută... Am luat, înainte de contestații, locul II la județeană. În momentul acela, visurile mele s-au făcut bucățele, iar eu eram o maimuță furioasă care arunca peste tot cu ele. Luasem 61 de puncte, iar colega de pe locul I, 62,5, dar știam că eu eram făcută să reprezint județul în anul acela și mai știam ceva; punctajul meu nu arată realitatea așa cum o percepeam eu.

Evident, următorul pas a fost să depun contestație, dar weekendul acela nu am putut să dorm, să mănânc sau să stau liniștită în vreun fel. Toată lumea credea că sunt isterică. Clar mă panicam degeaba pentru că nu s-au mai luat punctaje mari la această olimpiadă de ceva vreme. Toți, în afară de mama, mi-au zis că nu avea rost să depun contestație. Mă bucur totuși că am ascultat atunci de mama întrucât rezultatele de după contestații spuneau adevărul; luasem 87 de puncte și eram pe locul 20 în clasamentul național.

Cu povestioara asta în suflet am intrat în liceu și eram pregătită să mut munții ca să "mă recruteze facultățile". După 4 ani de liceu, pot să afirm cu siguranță că olimpiadele nu sunt cel mai bun lucru pentru un elev.

Iris și Elena în tabăra de olimpici "Champions United"

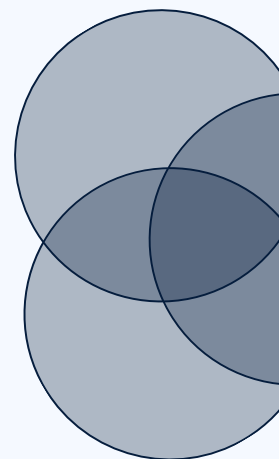
Am trecut prin pandemie, prin perioada în care toate olimpiadele au fost anulate și îmi amintesc cu tristețe acele momente în care nu mai simțeam că sunt eu, momente care m-au derutat enorm și m-au făcut să îmi pun întrebarea "de ce oare am ajuns să fiu numai concursurile la care am participat? De ce mă cuantific eu prin diplome? De ce sunt așa egoistă?". E normal. Orice copil își dorește să fie acceptat, iubit, inclus în societate fiind printre nevoile primare ale omului, iar olimpiadele vin ca o soluție de moment pentru copiii care poate nu s-au simțit la fel de validați într-un colectiv. Este și foarte greu să îi incluzi pentru că nu avem un program destul de bine pus la punct care să ia aceste mici "genii" și să le ofere sprijin, să îi învețe de nevoile lor și așa mai departe.

Astfel, olimpiadele ajung, pentru mulți, pansamente emoționale prin care să își cuantifice valoarea, dar care vin de multe ori cu un preț foarte mare: ideea că persoanele din jurul tău au așteptări foarte mari de la tine, foarte mult stres, epuizare fizică și psihică din cauza lipsei de echilibru între școală și olimpiadă, relații sociale care au de suferit, neînțelegerea propriilor emoții, neexperimentarea unor evenimente sociale "de bază", clacarea în momente importante din viață, frustrarea care se naște din comparația propriei condiții cu a altora sau din problemele organizaționale care apar și multe altele.

Din păcate, nu sunt singura care are această părere. Am ajuns să cunosc la "Champions United", un eveniment care adună 50 de copii excelenți (olimpici naționali, oameni foarte implicați în comunitate, artiști foarte buni) din toată țara, o mulțime de tineri care sunt de exact aceeași opinie. Din toți factorii enumerați mai sus, cred că cei mai importanți sunt comparația, stresul și frustrarea pe organizare și îi voi detalia puțin mai jos:

1) Comparația

Vorbeam într-o zi cu "idolul tuturor olimpicilor în știință", Vlad Oros, un elev de la Moisil din Timișoara care este olimpic internațional la cel puțin 4 materii, omul la care mă uitam în "tinerețe" cu o oarecare invidie constructivă și cu care mă comparam mai mereu. În discuția noastră, acesta mi-a spus, parcă oarecum rușinat, că și-ar dori să fie mai mult ca mine din unele aspecte. În momentul acela, mi-am dat seama că trăiesc într-o matrice creată de mine în care nimic nu e real. Comparațiile erau egale cu 0. Eu îmi doream să fiu mai mult ca Vlad, pentru că era un super geniu în fizică, el își dorea să fie mai mult ca mine, pentru că îmi plăcea și puteam să fac prezentări despre știință foarte cool. Nu le poți avea pe toate.

2) Organizarea

Cred că la organizare intră foarte bine exemplul menționat în introducere, dar o situație care merită reliefată este întâmplarea prietenei mele, Ivanof Elena Tamara. Anul trecut, olimpiada de lingvistică trebuia să se organizeze online, dar s-a schimbat regulamentul și s-a propus organizarea în persoană cu nici două săptămâni înainte de olimpiadă. Vestea asta a distrus atunci visele unor elevi, printre care și ale Tamarei care trebuia să meargă într-un proiect Erasmus. Deși a făcut demersuri repetate la autoritatea învățământului tulcean pentru a i se permite participarea online, nu a găsit sprijin, iar atunci, munca ei de un an a rămas nevalidată. Norocul ei a fost că anul acesta a putut participa la olimpiadă și chiar s-a calificat în lotul lărgit pentru internațională, dar îmi amintesc cearcănele cu care venea la școală și cum a plâns enorm pentru oportunitatea pierdută întrucât s-a simțit neputincioasă.

3) Stresul

Cea mai stresantă parte dintr-o olimpiadă nu este pregătirea, ci întoarcerea la școală și la "normele" în care trebuie să te încadrezi. Una dintre pasiunile mele este scrisul, creația literară și cititul, dar bacul la limba și literatura română este, pentru mine, una dintre cele mai stresante experiențe. La fel de stresant este să "chiulești" de la ore pentru a te pregăti pentru un concurs și să te trezești când te întorci că trebuie să recuperezi materia pentru 3 materii care nu sunt neapărat esențiale pentru viitorul pe care ți l-ai imaginat.

În ciuda tuturor dezavantajelor, activitățile extrașcolare au fost pentru mine un adevărat vis. O să îmi amintesc cu foarte mult drag tabăra "Tinere Condeie", faptul că m-am împrietenit cu Elena și Vlad, o să mă bucur de conexiunile formate și cum mă avantajează când vreau să organizez ceva mai mare, dar aș fi vrut să fie cineva alături de mine în momentele grele, stresante să mă ajute să îmi gestionez emoțiile, așa că, o să las câteva sfaturi pentru viitorii olimpici:

1) Nu te compara niciodată cu altcineva. Succesul la olimpiadă nu cuantifică în realitate succesul în viitor.

Poate tu ești mai neatent la teste, dar ești mai sociabil sau poate nu ești așa bun la fizică, dar ești foarte bun la a predă fizică. Olimpiada arată strict cât de bun ești la subiectele de la acest tip de competiție și nu cât de bun ești pe piața muncii la un astfel de subiect. De obicei, dacă ai reușit să te califici măcar la o competiție națională, ești mai mult decât eligibil în a fi un om foarte cunoscut în domeniul respectiv. În viața reală, cel care a luat mențiune pentru că a uitat o formulă poate să caute acea formulă în cărți, pe internet sau oriunde altundeva, deci în realitate trebuie doar să știi să pierzi.

2) Participă dacă ai posibilitatea în aceeași măsură la concursurile/proiectele pe echipe

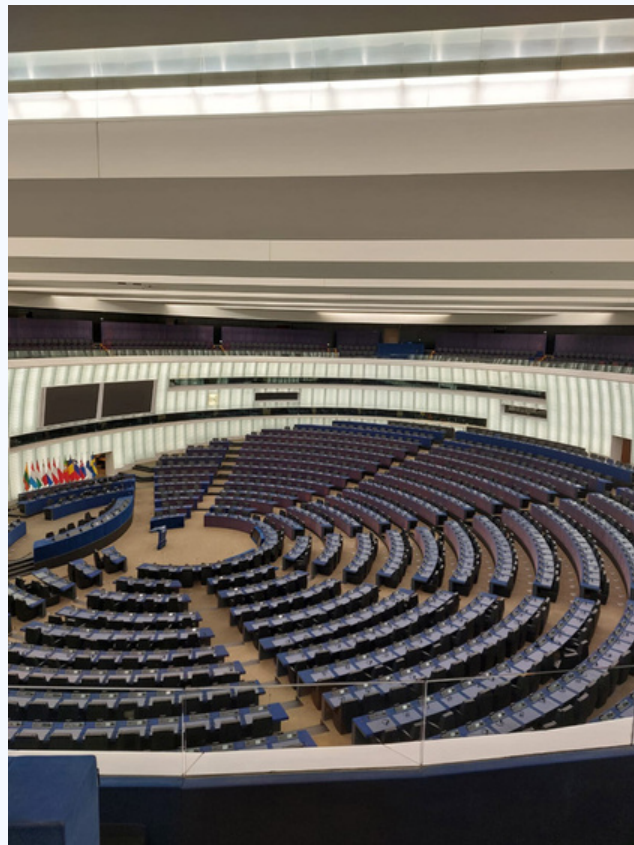
Olimpiadele cultivă foarte tare individualismul și poți să ajungi să crezi că ești foarte prost atunci când o să ajungi în piața muncii pentru că nu știi să comunici, să faci un plan, să redactezi un raport asupra muncii tale și altele. Dacă te pregătești din liceu cu genul acesta de experiențe, vei avea o bulină în plus pe CV-ul fizic și "interior".

3) NIMĂNUI nu îi pasă de olimpiadele tale

Oamenilor nu le pasă de concursurile la care mergi, ci mai degrabă de motivația ta de a merge acolo și ce faci pentru a împărtăși cu alții experiența. La facultățile de top aplică mii de copii care au participat și au luat premii la olimpiadă, dar locul la o astfel de facultate îl ia un copil pasionat, ambițios, care are o poveste în spate, mult mai repede decât un copil care este DOAR olimpic. Dacă te duci doar din ambiția de a fi olimpic sau să "îți demonstrezi ție ceva" poate fi primul pas spre eșec, spre un om cu diplome care nu știe absolut nimic.

4) Să nu continui să mergi la o olimpiadă doar din cauza presiunii interioare/exterioare

Copiii continuă să meargă la olimpiade, chiar dacă nu mai sunt pasionați de subiect și asta le poate afecta stima de sine pe termen lung. Dacă totuși faci ce îți place și alegi să mergi undeva din pasiune, vei avea o satisfacție mult mai mare pe termen lung.

5) În paralel, mergi la psiholog

Nu pentru că "ești nebun" sau pentru "că ești ciudat", dar mersul la psiholog poate fi cea mai bună unealtă în dezvoltarea ta pentru că te ajută să procesezi sentimentele cu care treci prin liceu. Amintește-ți că olimpiadă e stresantă și nu ești robot.

6) Să nu desconsideri România doar pentru o experiență proastă la olimpiadă

Până recent, eram foarte convinsă că vreau să părăsesc țara pentru că "nu face nimeni nimic cum trebuie în sistemul de educație", dar în străinătate există probleme destul de similare. De curând, am vorbit cu niște amici care s-au întors din Țările de Jos înapoi în România pentru că nu sunt suficienți profesori și aveau momente în care nu venea nimeni la orele de curs. Probleme cu educația există peste tot, dar, dacă poți, alege să schimbi ceva în țara ta în loc să fii dezamăgit în străinătate de vise.

Sper că, de acum încolo, toți copiii care merg la olimpiade, concursuri și activități extrașcolare, să o facă din dragoste, pasiune, iar la final să își ofere niște credit întrucât cea mai mare realizare este că ai reușit să treci peste toate momentele antemenționate, nu că ai fost "olimpic internațional".

Articol redactat de Vavilov Iris-Alexandra

ÎN SPATELE CUVINTELOR

(CIORTEA ANA-DOROTEEA, CLASA AXI-AB)

În majoritatea cazurilor, când menționam într-o conversație că am participat la olimpiada de lingvistică, persoanele cu care discutam nu știau despre ce vorbesc. Pentru cei străini față de concept,

Lingvistica este o știință care studiază limba și legile ei de dezvoltare.

Prin urmare, olimpiada de lingvistică presupune deslușirea regulilor specifice ale unor limbi. Anul acesta am participat pentru prima dată la această competiție și trebuie să recunosc, nu a fost muncă ușoară. Din fericire, am avut parte de pregătire și am lucrat împreună cu alți participanți, toți la fel de dornici de reușită. Cu toate că necesită multă gândire logică și atenție la detalii, această experiență a fost captivantă și de-a dreptul provocatoare.

În cursul pregătirii am învățat cum să observ micile detalii și cum să creez conexiuni la care nici nu m-aș fi gândit. Am aflat lucruri noi despre felul în care oameni din locuri și culturi diferite gândesc și asociază însușiri pentru a crea noi înțelesuri și concepte.

A fost o experiență minunată și abia aștept să particip și anul viitor!

O EXPERIENȚĂ DE NEUITAT

Cu emoții puternice, am participat la Olimpiada Națională de Biologie, unul dintre cele mai așteptate evenimente ale anului, în rândul elevilor pasionați de științele naturii. După luni întregi de pregătire intensă, am avut ocazia să ne măsurăm cunoștințele și abilitățile cu cei mai buni elevi din țară.

A fost o experiență unică încă de la început. Atmosfera din sala de concurs era calmă, cu zeci de concurenți concentrați și dornici să demonstreze ceea ce știau. În timp ce răspundeam la întrebări despre anatomie, fiziologie și multe alte domenii ale biologiei, simțeam adrenalina curgându-mi prin vene. Fiecare detaliu conta, fiecare întrebare era o provocare pe care trebuia să o înfrunt cu hotărâre.

Olimpiada s-a desfășurat la Iași, un oraș plin de cultură și de istorie. Am vizitat câteva obiective turistice reprezentative: Palatul Culturii, unul dintre cele mai impresionante monumente arhitecturale din România, Parcul Copou, un loc plin de verdețură și liniște, Grădina botanică, Facultatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa”, unde am aflat multe lucruri interesante despre istoria facultății și despre medicină, în general. Cu siguranță, Iașul va rămâne mereu în amintirile mele

ca un loc special, plin de farmec și de valoare culturală.

Pe lângă partea competițională, am avut ocazia să cunosc alți tineri pasionați de biologie. A fost interesant să văd cum această pasiune comună le-a determinat dorința de a profesa în domeniul medicinei. Am cunoscut concurenți din diferite colțuri ale țării, ne-am distrat împreună și am creat amintiri de neuitat.

Olimpiada Națională de Biologie nu a fost doar despre competiție și învățare. A fost și despre efortul depus, despre sacrificiile făcute și despre satisfacția de a vedea rezultatele muncii noastre. A fost despre dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor, de gândire critică și de gestionare a timpului. A fost despre încrederea în sine și despre capacitatea de a face față presiunii.

La finalul competiției, am fost recunoscătoare pentru tot ceea ce am trăit și am învățat. Experiența olimpiadei m-a făcut să realizez că pasiunea și dedicarea pot duce la realizări remarcabile și că știința este un domeniu fascinant, în continuă evoluție.

Feodor Maria-Alexia, clasa a XI-a C

POV: EXPERIENȚA OLIMPIADEI NAȚIONALE DE ISTORIE

Articol redactat de Ana-Maria Tudoran

DE CÂTE EMOȚII ȘI BUCURII ARE PARTE UN ELEV?

Poate de-a lungul timpului ați considerat că olimpiada este doar o competiție între cei mai deștepți copii din țară, pe baza materiei parcurse în școală. Sunt aici să vă contrazic. Olimpiada este o experiență pentru tinerii pasionați de trecut, de cifre, de scris, dedicați, ambițioși, unde veți cunoaște diferite perspective și opinii.

CE AR TREBUI SĂ FAC PENTRU A PARTICIPA LA OLIMPIADĂ?

Să fii pasionat, dedicat, motivat și să lucrezi din plăcere. De asemenea, cel mai mult contează să încerci pentru că nu știi de unde sare iepurele. Având experiența olimpiadei de anul trecut și din dorința de a-mi depăși limitele și a-mi arăta de ce sunt capabilă, am decis să particip din nou la Olimpiada de Istorie, în clasa a XI-a.

ISTORIA, PENTRU MINE, ESTE O MATERIE INTERESANTĂ ȘI FRUMOASĂ, DIN CARE REȚII LUCRURI CE TE POT AJUTA PE VIITOR. ÎNTOTDEAUNA AVEM DE ÎNVĂȚAT DIN GREȘELILE TRECUTULUI.

EMOȚIE ÎNAINTE DE TOATE

Ce-i drept aveam speranțe și încredere să ajung și anul acesta în etapa națională. Astfel, după sesiuni intense de învățat evenimentele marcante ale secolului XX lucrând asiduu zeci de subiecte am ajuns în pragul etapei județene. Emoțiile au fost mari, însă am reușit să preiau controlul și să rezolv cât mai bine subiectul. Am avut noroc să primesc un subiect frumos și ușor, din punctul meu de vedere, care mă pasionează, reușind astfel să obțin un punctaj de 9,10 și să mă calific la etapa națională.

ÎNCREDEREA DE SINE ESTE CHEIA SUCCESULUI

La etapa națională am plecat spre Râmnicu Vâlcea, cu trenul împreună cu alții colegi calificați de la alte clase. Am petrecut în cadrul Olimpiadei 5 zile de neuitat, am cunoscut foarte mulți oameni minunați, de la care am avut de învățat, din diferite județe și cu care încă păstrez legătura. Am vizitat multe locuri cu povești interesante, Râmnicu Vâlcea fiind un oraș ce consacra foarte bine istoria României. Subiectul la etapa națională a fost unul complex, care m-a pus în dificultate. Astfel, nota, 7.20 a fost una satisfăcătoare, poate nu cea așteptată, dar îmi propun ca pe viitor să îmi îmbunătățesc rezultatul. Sunt de părere că toți elevii ar trebui să aibă parte de o astfel de experiență, unde să cunoască alți elevi, să învețe lucruri noi și să viziteze diferite locuri, mai ales dacă au o pasiune pentru o anumită materie. Cu acest prilej, țin să îi mulțumesc domnișoarei coordonator, Butuc Ana pentru tot ajutorul și sprijinul acordat fiindcă datorită dumneaei am reușit să obțin aceste rezultate frumoase.

OLIMPIADA DE RUSĂ: UN DRUM PLIN DE PROVOCĂRI ȘI REUȘITE

Articol redactat de Andrei Manuel

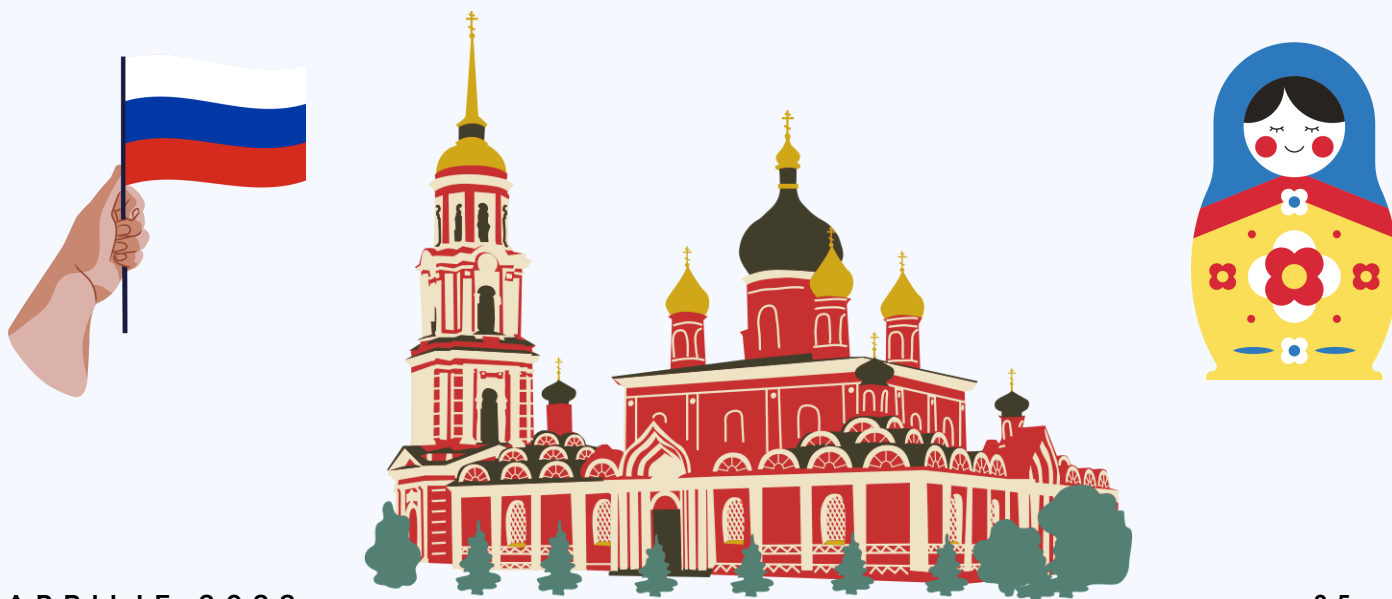
Într-o lume tot mai globalizată, cunoașterea unei limbi străine poate deschide uși către oportunități nelimitate. În calitate de elev la Liceul Teoretic Grigore Moisil, una dintre cele mai prestigioase instituții de învățământ din județul Tulcea, am avut ocazia de a participa la olimpiada de Rusă și aș dori să împărtășesc din experiența mea în acest articol.

Olimpiada de Rusă este un concurs internațional care testează cunoștințele și abilitățile în limba rusă, ale elevilor din întreaga lume. Cu o istorie îndelungată și o prestigioasă reputație, acest concurs reprezintă un prilej unic pentru elevii care studiază limba rusă să își demonstreze competențele într-un mediu antrenant și să se conecteze cu alți participanți, pasionați de această limbă.

Pregătirea pentru olimpiadă a fost o provocare în sine. Studiarea limbii ruse a fost un proces intens și complex, dar și extrem de fascinant. La Liceul Teoretic "Grigore Moisil", am avut șansa să beneficiaz de un program de studiu riguros și bine structurat, care m-a ajutat să înțeleg fundamentul limbii ruse și să mă familiarizez cu vocabularul, gramatica și cultura rusă. Profesoara noastră dedicată ne-a oferit resurse variate, exerciții practice și a încurajat participarea la diverse activități extracurriculare care să ne dezvolte abilitățile de comunicare în limba rusă. De asemenea, am avut acces la numeroase materiale online, precum cărți, articole și înregistrări audio, care mi-au completat cunoștințele și au îmbogățit bagajul meu cultural.

Participarea la olimpiada de Rusă a fost o experiență memorabilă. Concursul a constat într-o probă complexă care a evaluat abilitățile noastre de citire, scriere și vorbire în limba rusă. Am fost provocat să aplic cunoștințele dobândite într-un mod creativ și inovator. Spre exemplu, proba scrisă a olimpiadei de limba rusă a presupus redactarea unui text coerent și bine structurat, împreună cu diverse exerciții care să reflecte înțelegerea mea asupra limbii și culturii ruse.

În final, participarea la olimpiada de rusă a fost o experiență valoroasă și memorabilă pentru mine. M-a încurajat să îmi îmbunătățesc abilitățile de comunicare în limba rusă și să înțeleg mai bine cultura și tradițiile țărilor vorbitoare de această limbă.

ERASMUS + ÎN MOISIL, O POVESTE LA TIMPUL VIITOR

Contextul politic actual al României ca membră a Uniunii Europene asigură mobilitatea cadrelor didactice și a elevilor în spațiul european, și nu numai, prin programe de formare specifice.

Asigurarea unui raport optim între resurse și nevoi constituie una dintre problemele centrale ale calității educației și a calității învățământului românesc. Politicile educaționale existente la nivel național au următoarele coordonate majore: asigurarea calității educației, descentralizare, integrarea europeană, autonomie privind parcursurile școlare și curriculare. Ele vizează consolidarea rolului școlii ca principală instituție de educație și învățământ.

Politica educațională la nivel local, național și european este în favoarea relațiilor de colaborare și parteneriat intern și extern, în scopul formării complexe a absolvenților, care se vor confrunta cu o piață a muncii unică, dinamică, globală în care multiculturalitatea și identitatea națională câștigă noi valențe.

Deschiderea pe care o oferă apartenența României la Uniunea Europeană, nevoia de specialiști în toate domeniile determină orientarea unui număr foarte mare de elevi către instituția noastră, conștienți fiind de faptul că aceasta le poate satisface nevoile educaționale și de dezvoltare personală precum și exigențele impuse de piața muncii la nivel național și european.

Toate aceste realități se raportează la un context social particular marcat de evoluția pandemică fulminantă, precum și de scena geopolitică, cărora trebuie să le facem față într-un mod echilibrat și să gestionăm situațiile cu calm și celeritate.

Pentru Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea, experiența Erasmus+ a început în 2016, când am constituit o echipă de profesori care să încerce să atragă proiecte în școală. Prima experiență de succes a demarat în 2017, și de atunci lucrurile au curs natural. Deși am aplicat de multe ori, nu ne-au demobilizat eșecurile, ci ne-au mobilizat succesele, și, în momentul de față, ne putem mândri cu patru proiecte încheiate, și unul în desfășurare. Participarea la oricare dintre aceste experiențe europene are și ecouri mai profunde, printre care: îmbunătățirea abilităților lingvistice ale cadrelor didactice, deschiderea către dimensiunea europeană a educației, ca element definitoriu pentru societatea deschisă în care activăm și noi, și elevii noștri, dezvoltarea abilităților de lucru în echipă pentru cadrele didactice, creșterea interesului elevilor atât pentru actul educațional din școală, cât și pentru propriul traseu educațional, menținerea la un nivel scăzut a fenomenului de părăsire timpurie a școlii, și menținerea la un nivel ridicat a interesului profesorilor pentru învățarea pe tot parcursul vieții, etc. De asemenea, știm din experiență că fiecare participare la un proiect Erasmus+ generează idei și contacte noi. Întâlnirea cu profesorii din alte părți ale Europei, cu siguranță, deschide noi oportunități, dezvoltând astfel dimensiunea europeană a activității noastre în școală și în afara ei.

JUVENES TRANSLATORES – EDIȚIA 2021

Silvia Mihaela Visterneanu

Juvenes Translatores este un concurs de traduceri pentru elevi, organizat anual de Uniunea Europeană cu scopul declarat de a promova învățarea limbilor străine și profesia de traducător, de a-i sprijini pe profesori și pe elevi și pentru a promova colaborarea între școli din țări diferite. Organizat pentru prima dată în 2007, concursul își propune să apropie națiunile europene prin descoperirea de valori universale comune și prin acceptarea diversității culturale a fiecăreia dintre ele.

Cunoașterea limbilor străine conduce la toleranța și creează oportunități de studiu și de o integrare mult mai ușoară pe piața muncii. Este cunoscut faptul că realitățile socio – economice se află într-o permanentă căutare de traducători talentați și experimentați care își vor fructifica competențele în diferite domenii, jucând rolul de mediator între două sau mai multe culturi.

Organizarea concursului Juvenes Translatores în fiecare școală este un eveniment în sine de fiecare dată pentru că este nevoie ca cei mai buni cinci elevi ai săi să reprezinte școala. De cele mai multe ori, fiecare unitate de învățământ face o preselecție serioasă în acest scop iar cei norocoși se pregătesc temeinic înainte de proba propriu – zisă, care se desfășoară online la data stabilită în prealabil. Inițiativele Uniunii Europene nu au niciodată o singură dimensiune. Ele se ramifică și te provoacă și mai mult. Și în acest caz, întâlnirea tinerilor pasionați de limbi moderne a condus cel mai adesea la programe de schimb între școli din țări diferite, programe Etwinning, programe Erasmus+ etc, tocmai pentru că această activitate să nu se termine aici și să aibă și altfel de reverberații.

Pagina de internet a concursului aflat de site-ul oficial al Uniunii Europene (<https://commission.europa.eu/education/skills-and-qualifications/develop-your-skills/language-skills/juvenes-translatores>) oferă toate detaliile necesare pentru înscrierea și participarea la acest eveniment. Mottoul lui Umberto Eco, „Traducerea este limba Europei.” Ilustrează faptul că membrii comunității nu pot nega plurilingvismul european. Cei care doresc să își încerce puterile vor fi plăcut impresionați de transparența concursului, de regulile clare, buna organizare și sfaturile practice oferite.

Participanții sunt invitați să realizeze traduceri din limba străină în limba pe care o stăpânesc cel mai bine. Aceasta poate fi limba maternă sau chiar o altă limbă străină. Traducători experimentați care lucrează pentru diferite instituții ale Uniunii Europene îi sfătuiesc pe candidați să respecte câteva criterii pentru a-și asigura succesul. Un traducător bun trebuie să se asigure că transmite mesajul textului – sursă, dar va ține cont de context, stil și nuanțe. Un traducător bun trebuie să aibă cunoștințe variate din două culturi diferite. Un traducător bun trebuie să adapteze traducerea astfel încât să o facă accesibilă celor pentru care traduce, nefamiliarizați poate cu anumite realități și concepte noi.

Un traducător bun trebuie să conștientizeze faptul că limba este un organism viu care evoluează și se schimbă în permanență. Traducerile înscrise în competiție sunt jurizate după următoarele criterii: corectitudinea traducerii, capacitatea de a utiliza corect termenii, capacitatea de a scrie fluent în limba în care se face traducerea și creativitatea soluțiilor. De fiecare dată, organizatorii avertizează asupra dificultăților pe care le întâmpină un traducător nevoit fiind să fie fidel textului – sursă dar și să transmită corect informațiile către limba țintă.

În anul școlar 2021- 2022, Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea a fost selectat din lista unităților doritoare de a participa la prestigioasa competiție. Arhiva concursului amintește de faptul că la această ediție s-au înscris 705 școli din întreaga Europa, iar din România au fost selectate 33 de unități de învățământ. Selecția numărului de școli s-a realizat proporțional cu numărul de locuri deținute în Parlamentul European. În perioada 2 septembrie – 20 octombrie 2021, fiecare școală și – a exprimat dorința de a participa la acest concurs, iar ulterior platforma concursului a selectat liceele sau colegiile care nu au participat la vreo altă ediție a concursului. După selectarea școlii, organizatorii de la nivelul acesteia au realizat un cont pe platforma concursului în care au fost nominalizați candidații.

Pentru că în februarie 2022, Europa încă se confrunta cu pandemia cauzată de virusul COVID, festivitatea de anunțare a rezultatelor s-a desfășurat online iar acest lucru a făcut ca emoțiile noastre să fie cu atât mai mari privind din fața ecranului cum fiecare țară își aplaudă câștigătorul.

Acest eveniment a adus-o pe excepționala noastră Dori alături de alți tineri deosebiți care îi împărtășesc pasiunea pentru limbile străine!

UN VIS ÎMPLINIT

Articol redactat de Rusu Bianca Mihaela

1

Olimpiadă...Ce cuvânt plin de însemnătate! Poate că pentru majoritatea celor care-l rostesc părea ceva simplu, banal, dar pentru mine înseamnă APOGEU. De mică mi-am dorit să particip la o competiție națională și iată că anul acesta mi s-a îndeplinit un vis: am ajuns la Olimpiada Națională de Limba Franceză. Cu multă muncă și emoție, mi-am demonstrat că orice îți dorești cu adevărat poate deveni realitate!

Timp de aproape o săptămână, am avut ocazia să descopăr lucruri minunate. Mi-am făcut prieteni noi și am rămas cu amintiri extraordinare. Clujul, capitala multilingvismului în România, ne-a găzduit călduros în perioada 9-13 aprilie, făcându-ne să ne simțim ca acasă și oferindu-ne unele dintre cele mai frumoase experiențe.

De cum am sosit în marele oraș, am avut parte de o primire încântătoare. Alături de cei peste 1200 de elevi talentați din toată țara care au concurat la olimpiadele de limbă franceză, engleză, italiană, spaniolă și portugheză, am participat la festivitatea de deschidere. Pot spune doar Un spectacle époustouflant!

Am fost onorată să cunosc persoane remarcabile, precum reprezentanți ai Ambasadei Franței, primarul orașului Cluj, inspectori școlari și profund impresionată de momentele artistice prezentate: balet, dans modern, concert de muzică clasică.

Următoarele două zile au fost copleșitoare pline de suspans, însă rezultatele s-au dovedit a fi foarte bune. Odată ce probele au luat sfârșit, ne-am bucurat de o plimbare la Salina Turda și de timp liber pentru a descoperi misterele orașului. La final am fost răsplătiți și cu o petrecere superbă, unde am cunoscut participantii din toate județele, împrietenindu-ne.

Desigur, această experiență nu ar fi fost la fel de interesantă fără compania prietenelor, eleve ale liceului nostru, din clasele a IX-a și a X-a (Vasiliu Laura, Arhire Alexia, Danilov Elisa). Ne-am simțit ca într-o vacanță sau mai bine zis, o tabără. A fost un prilej de a ne apropia și mai mult una de cealaltă și de a ne cunoaște mai bine. Împreună am împărtășit emoții, de la frica de eșec la bucuria de a învăța prin experiență. Cel mai important, le-am avut alături pe doamnele profesoare de franceză, Vatră Daniela și Georgescu Mirela, care ne-au încurajat pe tot parcursul competiției. Le iubim și orice cuvânt ar fi de prisos pentru a le dovedi recunoștința noastră!

A fost o călătorie excepțională, care a încununat tot efortul depus. Am învățat lucruri noi, am luat parte la momente memorabile și am trăit clipe de neuitat.

La plus merveilleuse expérience que j'aie jamais eue!

BASCHETUL FEMININ READUS ÎN LICEUL NOSTRU

Ivanof Bianca Elena, clasa a XI-a B

Baschetul este un sport jucat de acum mult timp, foarte bine privit și care te dezvoltă fizic și tactic. Cu toții știm acest lucru și, cu siguranță, am auzit de concursurile de baschet naționale și internaționale, dar puțini știu despre determinarea pe care o au și echipele de baschet feminin din licee la astfel de competiții.

Acest fapt l-am putut observa din momentul în care o prietenă m-a invitat să ne înscriem la echipa de baschet feminin a școlii și am început să participăm la antrenamente, fiind îndrumate de doamna profesoară Alice Szuchanszki. Inițial, multe dintre noi nu ne informasem despre regulile acestui sport și nu aveam o tehnică bună pe teren, dar după câteva antrenamente și cu multă răbdare, doamna profesoară ne-a ajutat să ne îmbunătățim abilitățile și să ne formăm o echipă echilibrată. Majoritatea luasem baschetul ca pe o joacă înainte să ajungem în echipă, doar câteva dintre colege practicând acest sport într-un mod serios, fapt ce a surprins-o plăcut pe doamna Szuchanszki când a observat că ne descurcăm foarte bine.

Neașteptat, la scurt timp a avut loc competiția dintre liceul nostru, Liceul Pedagogic "Ion Creangă" și Colegiul Dobrogean "Spiru Haret" în sala de sport a Colegiului "Brad Segal".

Încă de când am ajuns în sală alături de fete, emoțiile au început să-și facă apariția pentru toate, dar asta nu ne-a împiedicat să fim încrezătoare. Când am intrat pe teren, ne-am detașat de orice sentiment și toate echipele au părut foarte pregătite să lupte pentru a câștiga. În schimb, cea care s-a arătat cea mai demnă pentru premiu în final a fost chiar echipa Liceului Teoretic "Grigore Moisil", reușind să marcăm punct după punct și să arătăm adevărata forță a echipei.

Ne-a părut rău să aflăm că nu vom putea merge mai departe cu această competiție la regionale și că s-a încheiat această nouă experiență pentru noi, pentru că nu se mai organizaseră astfel de evenimente de 4 ani, dar cu toate acestea, suntem sigure că echipa de baschet feminin a liceului va fi de neoprit în următorii ani.

SUCCESUL ECHIPEI DE FOTBAL A LICEULUI GRIGORE MOISIL

Moraru Sebi, clasa a XI-a B

-Pentru început pot susține faptul că fotbalul nu este doar un sport. Reprezintă și un mod de viață fabulos, o muncă de echipă ce-și dorește să câștige. Prin intermediul fotbalului putem trece prin diferite stări emoționale, de la dezamăgire până la o bucurie cunoscută de puțini. Acest sport merită o șansă de a fi încercat de cât mai mulți pentru simplul fapt că îți îmbunătățești abilitățile fizice, dar și mentalitatea și atitudinea, iar în același timp te poți distra.

Din octombrie 2022 a început campionatul național liceal, faza locală, continuând cu faza județeană susținută în luna aprilie și fazele următoare fiind planificate spre finalul anului școlar. În această competiție strânsă, la faza județeană, echipa de fotbal a Liceului Teoretic „Grigore Moisil” a reușit să se claseze pe primul loc. Într-o atmosferă plină de energie și cu suportul spectatorilor, eu și coechipierii mei am reușit să ne depășim limitele și să obținem această realizare extraordinară.

Echipa noastră a început competiția cu multă determinare și ambiție, iar aceste calități au fost pe deplin reflectate în jocul nostru. Noi ne-am antrenat în mod regulat, sub îndrumarea domnului profesor Casian Cornel și am reușit să ne dezvoltăm abilitățile și strategiile de joc. În timpul competiției, echipa noastră a jucat împotriva unor adversari puternici și talentați, dar ne-am concentrat pe obiectivul nostru final. Cu abilități excelente de control al mingii, viteza și precizia paselor,

am pus presiune constantă asupra adversarilor noștri și am înscris goluri spectaculoase. Mai mult decât atât, apărarea noastră a fost impenetrabilă, ceea ce ne-a ajutat să câștigăm meciurile.

În ultimul meci al competiției, echipa noastră a jucat împotriva celor mai puternici adversari din campionat, echipa liceului din localitatea Topolog. Susținuți și încurajați din tribune de prietenii noștri, am dat tot ce am avut mai bun și am câștigat finala cu un scor de 2-1. A fost o victorie fantastică și am fost cu toții foarte mândri de performanța noastră.

Echipa noastră a demonstrat că perseverența, dedicarea și pasiunea pot aduce succese remarcabile. De asemenea, am demonstrat că sportul poate fi o forță puternică de unitate și cooperare. Sunt convins că victoria noastră va fi o sursă de inspirație pentru colegii noștri și pentru viitoarele echipe de fotbal ale liceului.

SUCCESUL ECHIPEI DE FOTBAL A
LICEULUI GRIGORE MOISIL

"ÎNTR-UN PICIOR, CU FLUIERUL ÎN MÂNĂ"

Iancu Andreea-Veronica, clasa a XI-a B

Încep prin a spune că mereu mi-a plăcut să fac sport. Toată copilăria mea s-a învârtit în jurul activităților fizice. În anul 2013 am mers la cumpărături împreună cu mama mea, și, pe neașteptate, am fost abordată de o femeie care avea să îmi fie profesoară. Astfel, am ajuns să fac handball opt ani, până la momentul care mi-a schimbat întreaga viață, operația la genunchi. Pe data de 8 martie 2022, din cauza unui accident, mi am rup meniscul cu 2 zile înainte de un meci important. A fost cel mai greu moment din viața mea, întrucât am fost nevoită să renunț la tot ce înseamnă activitate sportivă, să trec printr-o operație dificilă, urmând ca șase săptămâni să merg cu ajutorul cârjelor, fără să folosesc piciorul drept. Mi-a fost extrem de greu. Mergeam la meciurile colegelor mele și scriam foaia de meci, luam semnături de la antrenori și arbitrii, notam evoluția scorului și multe altele. Pe data de 20 iunie 2022 m-am operat la genunchi. Chiar dacă a fost o perioadă grea, am reușit să trec peste situație cu ajutorul familiei și prietenilor.

În timp ce scriam foile de meci, am observat că îmi face plăcere și mă pricep destul de bine la tinut scoruri.

-Astfel, am ajuns să îmi doresc să particip la cât mai multe meciuri, și recent, să devin arbitru. După ce am renunțat la cârje, am mers la recuperare în bazin și kinetoterapie, am început să alerg pentru a mi recupera musculatura, după care am început cursurile de arbitraj, împreună cu câteva colege și observatorul "Federației Române de Handball" din Tulcea, care ne-a fost îndrumător. La început am făcut chestionare din regulament, după care, am participat în calitate de arbitri la meciurile organizate în cadrul competițiilor școlare dedicate handbalului. Am avut meciuri bune, în care am luat decizii corecte, dar și meciuri de care am fost dezamăgite. Am folosit fluier, cartonașe roșii și încercam să nu facem aceleași greșeli pe care le am observam la alți arbitri în timpul meciurilor noastre.

Primul meci a fost cu cele mai multe emoții. Ca în orice domeniu, începutul e cel mai greu. Țin minte că îmi tremura mâna pe fluier și suflam foarte încet, de teamă să nu greșesc. Am greșit mult, însă am avut și momente remarcabile. A fost un meci dificil cu multe trăiri pentru mine, însă am reușit să îl finalizez cu bine.

La început era doar un hobby, însă acum am format o mică familie cu care pot vorbi orice. Până în momentul de față am arbitrat doar meciuri ușoare, care ne-au ajutat să învățăm din anumite situații, sperând ca pe viitor să arbitrăm și meciuri mai importante. Am găsit aici un refugiu, care nu îmi solicită genunchiul, ceea ce m-a determinat să îmi doresc să continui. Faptul că nu mai am voie să fac niciun sport, mi-a afectat modul în care mă simt, iar cu ajutorul arbitrajului am mai reușit să trec peste problema mea medicală.

LEGO

Pavel Andrei, clasa a VI-a A

Sunt sigur că fiecare om de pe această lume are pasiuni unice și vise în legătură cu ce va face în viitor. Am decis să va împărtășesc pasiunea mea: LEGO.

Sigur orice copil a auzit măcar o dată de aceste cărămizi colorate, sau părinții noștri, care le cumpără ocazional de sărbători sau pentru zile de naștere. Mulți știu că aceste piese din plastic dur vin într-o cutie de carton robustă alături de o carte cu pașii pentru a construi modelul expus. Însă, tot ce am spus este corect pentru oricine, dar eu m-am opus în a folosi acele instrucțiuni din hârtie. La vârsta de trei ani, tatăl meu mi-a cumpărat primul meu set Lego. Când tatăl meu a deschis cutia cu un cuțit de bucătărie, încă plin de unt de la masa de dimineață, piesele s-au înșirat pe covorul mare, gata să fie asamblate. Tata a deschis cartea cu instrucțiuni cu multă atenție și a început să construiască o trăsură cu un cavaler. Până la finalizarea construcției, am privit mâinile tatălui cum uneau fiecare cărămidă, ca un ghemotoc așezat pe covor. Eram supărat deoarece nu puteam să construiesc, însă când trăsura a fost gata, eram cea mai fericită persoană din acel apartament. Am luat construcția în mână și am început să îmi imaginez scenarii cu fel de fel de lupte și curse între trăsuri, până când am trântit vehiculul fragil de podeaua aspră, fărâmițându-se în zeci de piese. Tata a venit și, luând instrucțiunile după el, mi-a reconstruit

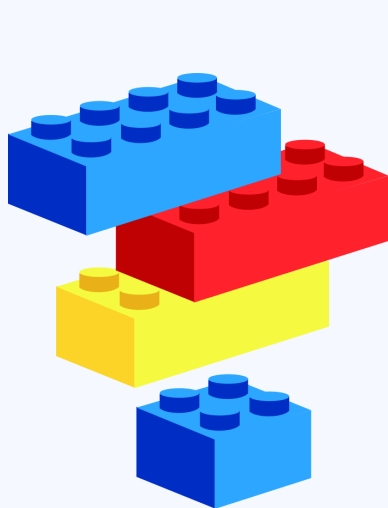

LEGO

setul. Acest ciclu s-a repetat până când am decis să deschid acea carte pusă pe raftul din camera mea. La început a fost greu, dar la final am rămas surprins să văd că am reușit. Fiind satisfăcut de rezultat, am decis să o distrug din nou și din nou, reușind să memorez cartea fără să mă uit la ea. Deja a început să fie o activitate foarte antrenantă pentru mine și, deoarece am mai crescut, am început să îi rog pe părinții mei să îmi cumpere alte seturi și alte seturi...

Tot ce fac e să îmi scufund mâna în grămada de piese din lada de plastic și să îndrum piesele spre construcția neterminată. Am început să mai facem drumuri în orașul Constanța, și, în mallul plin de agitație, am găsit o scenă plină de copii care construiau mașini, animale, personaje din Lego, stând în cerc laolaltă. Credeam că visez. Am alunecat din mâna părinților, m-am aruncat într-un scaun oarecare și am început să capturez fiecare cărămidă în plasa mâinii mele pentru a încerca să creez o nouă piesă de artă, și chiar am reușit. Trecând anii, am început să capăt experiență construind cât mai multe seturi, adunând piese diferite care să-mi contureze propriile mele creații și care au devenit din ce în ce mai detaliate. Părinții mei m-au susținut mereu, însă de fiecare dată rămâneau surprinși cum rezistam atâta timp revărsând piese după piese din acea cutie imensă și paralizând pe covorul din camera mea, construind și tot construind. Acum am treisprezece ani și ceea ce am învățat pe parcursul construirii acestor seturi este că răbdarea și perseverența îți vor aduce succesul.

Nu voi înceta niciodată să visez și cu siguranță viața îmi va expune și alte pasiuni, încă nedescoperite, pe care abia aștept să le explorez.

SĂPTĂMÂNA VERDE

Sandu Daniela

Un vechi proverb indian spune:

"Doar după ce ultimul copac a fost doborât, Doar după ce ultimul râu a fost otrăvit, Doar după ce ultimul pește a fost prins, Doar atunci veți realiza că banii nu pot fi mâncați". Așa se adresează, prin glasul unui înțelept, un neam de pe acest Pământ, întregii omeniri. Îndemnul la cumpătare, nevoia de a proteja ceea ce natura ne-a oferit este vitală, deoarece pădurea înseamnă: aer respirabil, apă chiar și în deșert, adieri de vânt, nu furtuni și uragane, biodiversitate.

Ziua internațională a pădurilor este marcată la nivel mondial, în fiecare an, în data de 21 martie. Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a declarat aniversarea acestei zile începând din 2013, cu scopul de a crește gradul de conștientizare asupra gestionării, conservării și dezvoltării durabile a tuturor tipurilor de păduri, în beneficiul generațiilor prezente și viitoare.

În această zi, țările sunt încurajate să întreprindă eforturi locale, naționale și internaționale pentru a organiza activități care implică păduri și copaci. Tema pentru fiecare Zi internațională a pădurilor este aleasă de către Parteneriatul Colaborativ pentru Păduri. Tema pentru acest an este: "Restaurarea pădurilor: o cale spre recuperare și bunăstare". La nivel mondial, pădurile găzduiesc aproximativ 80% din biodiversitatea terestră din lume. Peste un miliard de oameni depind direct de păduri pentru hrană, adăpost, energie și venituri. Diversitatea genetică ajută pădurile să facă față schimbărilor climatice și altor amenințări. Biodiversitatea se află sub amenințare gravă din cauza defrișărilor, a degradării pădurilor și a schimbărilor climatice. Gestionarea durabilă a pădurilor și refacerea acestora la nevoie este esențială pentru oameni, biodiversitate și climă.

De-a lungul istoriei sale, România a fost o țară acoperită în mare parte de păduri. La sfârșitul secolului al XIX-lea, 80% din suprafața țării noastre era acoperită de păduri. Din nefericire, suprafața acoperită de pădure a scăzut dramatic în ultima sută de ani, ajungând azi la doar 29%, cu mult sub media europeană de 43%. În fiecare oră, mai dispar, conform ultimelor estimări, aproximativ 6 hectare de pădure din tăieri legale și ilegale.

"O legendă spunea că la nașterea unui copil se obișnuia să se planteze un copac, în cinstea nou-născutului; un măr sau un stejar dacă era băiat, un păr sau un mesteacăn dacă era fata. Soiul copacului nu conta foarte mult, ci faptul că fiecare "pui de om" avea propriul "pui de pom" care creștea odată cu el, dând energie copilului să crească, să se facă OM.

Și pentru că nu am reușit în acest an să dăm viață acestei legende prin plantarea unor arbori, așa cum ne-am propus inițial, din cauza condițiilor meteo de afară, am încercat la ora de dirigenție să punctăm cât mai bine această zi importantă din calendarul activităților educative de mediu.

Elevii clasei a VIII-a, de la Liceul Teoretic „Grigore Moisil”, Tulcea, coordonați de doamna dirigintă Sandu Daniela, au desfășurat online această activitate prin prezentarea în prima parte a orei a unor prezentări PowerPoint cu rol de conștientizare a rolului pădurii în mediu - beneficii ecologice, economice, sociale. Elevii au înțeles că un viitor sustenabil se poate clădi doar printr-o gestionare responsabilă a relației om-natură. În cealaltă jumătate a orei, elevii au realizat desene și arbori din materiale reciclate, toate având ca scop înțelegerea importanței pădurii în viața noastră de zi cu zi. Materialele întocmite au fost postate pe Classroom-ul clasei de consiliere și orientare școlară. Concluzionând, pădurile, numite și "aurul verde" sau "plămânul planetei", sunt cea mai de preț podoabă a Terrei, acestea îndeplinind mai multe funcții.

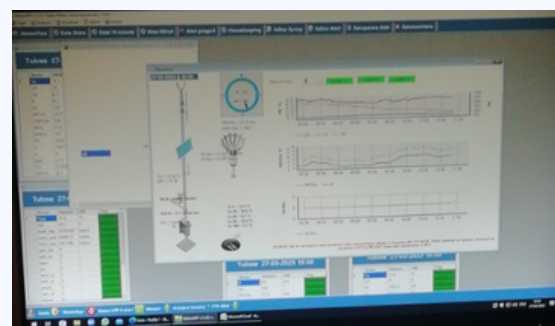

Vizita la stația meteorologică din Tulcea a fost o experiență educativă. Am fost impresionată de nivelul tehnologic și de eforturile depuse de meteorologi pentru a oferi predicții meteo precise (informațiile fiind preluate o dată la trei ore și transmise spre centrele din Constanța și București- în cazul județului Tulcea). Vizita a evidențiat importanța prognozelor meteorologice în societate și măsurile luate pentru a asigura siguranța și protecția publicului. Este clar că activitatea stațiilor meteorologice oferă un serviciu crucial de care beneficiază toată lumea din societate și sunt recunoscătoare pentru oportunitatea de a fi făcut această vizită.

Am fost impresionată de nivelul tehnologiei utilizate la stația meteo. Experții meteorologi din cadrul acesteia folosesc diferite tipuri de echipamente, de exemplu radarele, datele obținute prin satelit și modelele computerizate, pentru a genera predicții bazate pe informații atmosferice. De asemenea, sunt folosiți o serie de senzori care măsoară diverși parametri meteorologici precum temperatura, umiditatea, precipitațiile, viteza și direcția vântului, printre altele.

În timpul turului stației meteorologice am avut ocazia să interacționez cu personalul, care era bine informat și dornic să-și împărtășească experiența. Meteorologii mi-au oferit informații detaliate despre modul în care funcționează diferitele echipamente și despre utilizarea datelor colectate pentru formularea unor predicții.

Vizita la stația meteorologică din Tulcea a fost o experiență educativă. Am fost impresionată de nivelul tehnologic și de eforturile depuse de meteorologi pentru a oferi predicții meteo precise (informațiile fiind preluate o dată la trei ore și transmise spre centrele din Constanța și București- în cazul județului Tulcea). Vizita a evidențiat importanța prognozelor meteorologice în societate și măsurile luate pentru a asigura siguranța și protecția publicului. Este clar că activitatea stațiilor meteorologice oferă un serviciu crucial de care beneficiază toată lumea din societate și sunt recunoscătoare pentru oportunitatea de a fi făcut această vizită. Am fost impresionată de nivelul tehnologiei utilizate la stația meteo. Experții meteorologi din cadrul acesteia folosesc diferite tipuri de echipamente, de exemplu radarele, datele obținute prin satelit și modelele computerizate, pentru a genera predicții bazate pe informații atmosferice. De asemenea, sunt folosiți o serie de senzori care măsoară diverși parametri meteorologici precum temperatura, umiditatea, precipitațiile, viteza și direcția vântului, printre altele. În timpul turului stației meteorologice am avut ocazia să interacționez cu personalul, care era bine informat și dornic să-și împărtășească experiența. Meteorologii mi-au oferit informații detaliate despre modul în care funcționează diferitele echipamente și despre utilizarea datelor colectate pentru formularea unor predicții. Am fost plăcut surprins să aflu că activitatea stației meteorologice nu se limitează doar la prezicerea vremii zilnice, ci monitorizează, de asemenea, tiparele și tendințele climatice care sunt esențiale pentru înțelegerea modelelor meteorologice globale.

Vizita la stația de epurare a apelor

Pe parcursul săptămânii verzi, în ziua de miercuri, am vizitat stația de tratare a apei din Dunăre, (Tulcea), aceasta fiind o experiență informativă și educativă. Fluviul Dunărea este unul dintre cele mai mari și mai importante râuri din Europa și asigură apă potabilă pentru milioane de oameni. Stația de tratare joacă un rol crucial în asigurarea faptului că apa este sigură pentru consum.

În timpul vizitei, primul lucru care devine clar este amploarea operațiunii. Instalația este un complex masiv care constă din mai multe clădiri și instalații de tratare. Este impresionant să fii martor la cantitatea de apă care este procesată în orice moment. Uzina primește apa din fluviul Dunărea, care este adusă în instalație prin conducte și pompe. Primul pas în procesul de tratare este sedimentarea, în care particulele mari sunt lăsate să se sedimenteze din apă.

Următoarea etapă este filtrarea, în care apa este trecută prin filtre de nisip pentru a elimina particulele mai mici. Acest proces este urmat de tratamentul chimic, în care se adaugă clor și alte substanțe chimice pentru a distruge orice bacterii sau viruși care ar putea fi prezenți în apă. Apa este apoi depozitată în rezervoare mari până când este pregătită pentru distribuție.

Pe tot parcursul turului, personalul este dornic să împărtășească din cunoștințele și experiențele lor. Aceștia explică în detaliu etapele implicate în procesul de tratare, modul în care acționează diferitele substanțe chimice și sistemele de testare și monitorizare

Vizita a evidențiat, de asemenea, importanța utilizării responsabile a apei. Ghidul turistic a subliniat necesitatea de a conserva apa, în special în zonele în care resursele de apă sunt limitate. Ei au explicat cât de ușor este să poluezi rezervele de apă și impactul semnificativ pe care îl poate avea asupra vieții sălbatice și a sănătății umane. Turul te lasă cu o apreciere profundă pentru eforturile tuturor celor implicați în tratarea apei.

Vizita la stația de tratare a apei din Dunăre (Tulcea) este o modalitate excelentă de a învăța despre rolul important pe care îl joacă stațiile de tratare în furnizarea de apă potabilă curată. Personalul este bine informat și pasionat de munca lor, iar turul lasă o impresie de durată despre conservarea apei și responsabilitatea față de mediu.

ZECE ANI ȘI MAI DEPARTE

De Gălățeanu Anna, clasa a IX-a D

Încă îmi amintesc când tatăl meu, m-a întrebat la vârsta de 6 ani: “Anna, vrei să cânți la pian sau la vioară?” Desigur am ales vioară pentru că nu doream să fiu o copie a fratelui meu mai mare care cânta la pian.

Am o profesoară minunată. Nu am mai întâlnit o persoană care să aibă atâta răbdare cu mine. De fiecare dată când greșeam pe un ton calm și blând îmi zicea: “De la capăt.” Eu nu mă supăram poate pentru că eram încăpățânată cu scopul de a-mi atinge țelul. Care? Acela de a cânta perfect. Totuși, când am mai crescut mi-am dat seama că nu pot cânta perfect, ci doar mai bine.

Părinții mei nu au avut ocazia să învețe să cânte la un instrument. Mama m-a bătut la cap să lucrez zi de zi. Tata a stat cu mine când lucram doar ca să nu “chiulesc”. Dorința lor este ca eu să am ce nu au avut ei și de asta dau tot ce pot.

Acum câțiva ani, la audiția de sfârșit de an, am interpretat un vals foarte frumos. Mie mi-a plăcut așa de mult încât acasă repetam cu orele. Nu mă săturam niciodată. De fiecare dată de la început. Desigur acele ore de practică au dat roade. La sfârșitul solo-ului, sala aplauda frenetic și doamna profesoară mi-a zis: “Bravo Anna! M-ai surprins” Aceste cuvinte m-au dus până în al nouălea cer și înapoi. Niciodată nu le-am uitat.

Anii au trecut și eu am devenit din ce în ce mai bună. Nu m-am gândit niciodată să renunț pentru că acest instrument a devenit o parte din viața mea, din mine.

În anul 2022, întrebarea mamei m-a făcut să plutesc. M-a întrebat dacă vreau o vioară. Normal că da. Cine ar refuza așa ceva? Mi-a arătat câteva modele. Toate erau foarte frumoase, dar până la urmă nu am ales eu, ci mama. Când am văzut-o pentru prima oară a fost dragoste la prima vedere. Lemnul maroniu-roșcat lucea sub lumina soarelui și corzile de cea mai bună calitate. Cea mai bună vioară, categoria maestro.

Am luat-o cu mâini tremurânde și am început să cânt. Totul venea de la sine. Muzica era în mine, eu eram în muzică. Două jumătăți perfecte, făcute una pentru cealaltă.

În comparație cu elevii de la Liceul de Artă, care fac 4 ore pe săptămână, eu fac o singură oră. Acest fapt nu m-a descurajat, ci m-a făcut să-mi doresc să mă ridic la nivelul lor, chiar mai mult. Consider că ambiția și perseverența m-au ajutat cel mai mult, ca mai apoi, în clasa a VIII-a să câștig premiul întâi la concursul de interpretare instrumentală “Estudiantina”.

În prezent, la vârsta de 16 ani îmi dau seama că nu mă voi opri din cântat pentru mult timp. Cât timp? Nu știu, Timpul e prețios și trebuie să-l folosim cu înțelepciune pentru că nu știm ce ne așteaptă pe drumul tumultuos al vieții.

"TINERI PENTRU TINERI"

Alexandra Buric, clasa a X-a A

Tineri pentru Tineri (TpT) este o organizație națională, neguvernamentală, bazată pe voluntariat, creată în anul 1991 cu scopul de a se implica în problematica socială a tinerilor din România, cu un accent deosebit pe programele de educație pentru sănătate și promovare a sănătății, în conformitate cu nevoile specifice ale vârstei. În orașul nostru, TpT funcționează la Palatul Copiilor, sub conducerea doamnei profesor Laura Felea, profesor MERITO sau, cum îi place să se auto-intituleze, prințesa de la palat.

În cadrul intervenției Hybrid ROOTS - "Humanitarian response for integration and development adolescents and youth", voluntarii din Tulcea au avut oportunitatea de a parcurge faza 1 din „Educație pentru Viața de Familie” în weekend-ul 31 martie-02 aprilie 2023.

Voluntarii sunt pregătiți să meargă în licee și să transmită cu energie și voie bună informațiile și activitățile prin care ei înșiși au trecut și care se leagă de autocunoaștere, valori, comunicare și relaționare, anatomia și fiziologia sistemelor reproducătoare, infecții cu transmitere sexuală, HIV/SIDA, metode contraceptive, sarcină, maternitate și paternitate și, nu în ultimul rând, implicare activă.

S-au desfășurat diferite jocuri prin care am dedus lucruri noi, urmând ca ulterior să fie concretizate ca material didactic. Ne-am ieșit din zona de confort prin prezentarea opiniilor "unhinged" însă totul a decurs fără complicații datorită normelor de funcționare (reguli sună prea formal și nu ne place cuvântul acesta).

Colectivul este unul foarte plăcut și deși unele dintre persoanele participante au fost împinse de la spate pentru a lua parte la aceasta inițiativă, au ajuns să se simtă bine și să se bucure de alegerea făcută.

În prima zi am avut ocazia să ne cunoaștem mai bine și am fost familiarizați cu subiectele pe care urma să le studiem. În a doua și a treia zi am intrat în pâine cu foarte multe informații și deși era obositor doamnele coordonatoare ne făceau să dăm din nou randament maxim prin diferite energizere. Atât Laura cât și Andreea au făcut o treabă excelentă în a explica pe înțelesul tuturor, a ne menține atenția și a ne stârni interesul. Simțul umorului a fost cireașa de pe tort și un mod foarte bun de distigere a atmosferei când lucrurile începeau să pară prea ca la școală.

Multe jocuri, energie pozitivă și lucru în echipă. Astfel pe lângă informațiile utile pe care le-am acumulat despre anatomia și fiziologia sistemelor reproducătoare, infecții cu transmitere sexuală, sarcină și parentalitate, egalitatea și rolurile de gen am învățat și să colaborăm obținând un rezultat mai bun decât am fi obținut siguri prin valorificarea cunoștințelor fiecăruia, lucru pe care sistemul educațional din România nu pune suficient accent. De asemenea prietenii care se leagă în acest mediu sunt din start la un nivel mai profund prin vulnerabilitatea de care am dat dovadă în momentele în care povesteam diferite întâmplări pentru folosirea lor drept exemple. Este o experiență pe care o recomand oricui are ocazia să se implice.

VIAȚA UNUI LICEAN: CE A ÎNSEMNAȚ PENTRU RIZU IOANA EXPERIENȚA BALULUI BOBOCILOR

Rizu Ioana, clasa a IX-a C

Un moment important din viața unui licean este, cu siguranță, Balul bobocilor. În cadrul acestui eveniment noii elevi ai liceului au ocazia de a-și valorifica talentele, de a se descoperi și a cunoaște persoane noi. Este cel mai bun punct de plecare pentru viața de liceu și oferă o experiență de neuitat celor care iau parte! În acest an, elevii liceului nostru au muncit extrem de mult pentru a impresiona și au reușit să încante publicul cu diferite numere complexe și senzaționale de dans și cântat. Printre participanți se numără și eleva Rizu Ioana, pasionată de cântat, la profilul Științe ale naturii care a fost câștigătoarea titlului de Miss Boboc, interpretând melodia „Rolling in the Deep” de Adele.

Aceasta a fost de acord să împărtășească cu noi câteva dintre trăirile avute în cadrul acestui eveniment și, de asemenea, încurajează toți bobocii pasionați, dedicați și talentați să ia parte la această competiție.

A: Ce te-a determinat să participi la bal?

I: Dorința de a descoperi noi experiențe și de a îmi face prieteni a fost cea care m-a determinat să particip.

A: Cum au decurs pregătirile pentru momentul artistic?

I: Pregătirile au fost partea mea preferată din tot ce a însemnat balul pentru mine. Nu le vedeam ca pe o obligație, ci ca pe o plăcere, ca pe un mod de a mă distra și simți bine.

A: Te-ai așteptat să câștigi titlul de Miss boboc?

I: Nu, nu era scopul meu principal. Pentru mine conta experiența în sine și dorința de a-mi valoriza pasiunea.

A: Cine te-a încurajat să participi în cadrul acestui eveniment?

I: Familia și prietenii au fost sprijinul meu, cei care m-au susținut să particip.

VIATA UNUI LICEAN: CE A INSEMNAT PENTRU
RIZU IOANA EXPERIENTA BALULUI BOBOCILOR

A: Ai mai repeta această experiență?

I: Desigur, a fost o experiență minunată pe care orice elev de liceu ar trebui să o aibă amintire.

A: Încurajezi viitorii boboci să participe? Ce sfaturi ai avea pentru ei?

I: Da, cred că este un mod foarte bun de a cunoaște noul mediu în care pătrund. Îi sfătuiesc să fie ei înșiși și să fie relaxați, să nu privească balul ca pe o competiție, ci doar ca pe o experiență din care au de învățat pe viitor.

MOISIVISION

Pentru elevii și profesorii Liceului Teoretic „Grigore Moisil” din Tulcea, 30 ianuarie nu reprezintă doar penultima zi a lunii, ci poartă o semnificație aparte: în această zi ne celebrăm liceul, acest lucru fiind posibil prin desfășurarea competiției „Moisivision”, îndrăgită de tot colectivul instituției.

Concurs încărcat cu tradiție, „Moisivision” pune la încercare abilitățile artistice ale oricărui elev al liceului, fie el la nivelul gimnaziului sau al liceului. Anual, în urma unor preselecții, fiecare clasă surprinde prin creativitatea și ingeniozitatea sa de a pune în aplicare tema aleasă. Prestațiile acestui an nu au fost mai prejos, participanții impresionându-ne cu diferite interpretări, fiecare ieșind în evidență în felul său.

Conform tradiției, spectacolul a avut loc la Teatrul Local, „Jean Bart”. Momentele s-au desfășurat crescător, de la cea mai mică clasă participantă la cea mai mare. Prestații dintre cele mai diverse – dans, teatru, interpretare vocală și instrumentală – au dat viață scenei și ne-au încântat, aplauze răsunând în toată clădirea.

Spectacolul s-a încheiat cu dificila jurizare a momentelor și desemnarea câștigătorilor, cu care am avut ocazia să discut una și alta despre experiențele lor ca participanți la iubitul nostru concurs.

Interviu clasa a X-a C, locul I, diriginte Țigău Dorel:

1. Este prima dată când participați? Dacă da, ce v-a atras?

Nu, am mai participat și anul trecut, dar a fost online; am realizat un videoclip despre Ana Aslan.

2. Cât timp ați alocat pentru pregătirea momentului?

Am alocat foarte mult timp pentru pregătirea momentului. A participat toată clasa. O jumătate s-a ocupat de scenetă, iar cealaltă jumătate de dans. Ne filmam să vedem cum iese și până nu aveam totul perfect, nu ne lăsam.

3. Cum v-a venit inspirația pentru moment? Ați fost influențați de ceva anume? Ați aflat ceva nou din cercetarea pentru moment?

Ne-am gândit la natură, la poluare. Un coleg a propus pentru dans piesa „Verde Împărat” de la Delia, iar noi am considerat că este una foarte potrivită, deoarece este și lentă, și ritmată în același timp. Pentru scenetă s-a ales tema poluării, reprezentând astfel câteva secvențe pe care le întâlnim de zi cu zi și gesturile pe care le fac unii oameni iresponsabili.

4. Au fost cumva momente de tensiune între cei din echipă? Dacă da, cum ați trecut peste ele?

- Au fost câteva momente de tensiune între cei cu dansul și cei cu sceneta, dar ne-am înțeles până la urmă, deoarece am vrut să iasă totul perfect.

5. Ați avut emoții când ați fost pe scenă? A ieșit momentul cum ați plănuit?

Majoritatea dintre noi nu a avut emoții. Momentul a ieșit așa cum am vrut, poate cu mici ajustări, dar am fost foarte mulțumiți după.

6. Vi s-a părut corectă jurizarea? Sunteți mulțumiți de rezultat?

Suntem foarte mulțumiți de rezultat. Am muncit din greu și considerăm ca a meritat.

7. Ați mai participa? Dacă da, de ce? Dacă nu, de ce?

Cu siguranță vom participa și la anul, deoarece a fost o experiență inedită și ne-a făcut plăcere să lucrăm în echipă.

Interviu clasa a XI-a E, locul II, diriginte Sava Gabriela:

1. Este prima dată când participați? Dacă da, ce v-a atras?

Pentru echipa clasei mele a fost al doilea an când am participat. Am participat și la prima ediție de după pandemie. Oricum în fiecare an am participat cu mare drag.

2. Cât timp ați alocat pentru pregătirea momentului?

Pentru momentul din acest an, eu și echipa am alocat foarte mult timp și dăruire. Având în vedere că am realizat un material video cu o scenetă de teatru, a trebuit să scriem un scenariu, să ne documentăm și să filmăm în diferite locuri din oraș.

3. Cum v-a venit inspirația pentru moment? Ați fost influențați de ceva anume? Ați aflat ceva nou din cercetarea pentru moment?

Imediat ce-am auzit tema din acest an, „Poluarea mediului”, colegul meu Octav, care este pasionat de Cernobil (exact ca mine), s-a gândit să facem un material despre acest eveniment și impactul său asupra mediului. În timpul cercetării am aflat multe informații pe care nu le știam în legătură cu acest dezastru, pe care le-am redat și în materialul video.

4. Au fost cumva momente de tensiune între cei din echipă? Dacă da, cum ați trecut peste ele?

Nu, nu au existat niciun fel de tensiuni în echipă. Am format o familie, ajutându-ne și sfătuindu-ne reciproc pentru a realiza un material cât mai frumos. A existat, însă, un moment de incertitudine când nu am găsit o fată care să dorească să interpreteze personajul feminin din scenetă, dar am descoperit împreună o „soluție” ingenioasă: deghizarea unui coleg în fată.

5. Ați avut emoții când ați fost pe scenă? A ieșit momentul cum ați plănuit?

Am fost emoționați atunci când am auzit aplauzele colegilor noștri, fiind și cea mai mare răsplată pentru munca noastră. Cât despre plănuit, ne-am gândit, inițial, ca în momentul redării filmului, să umblăm prin sală costumați în combinezoane antiatomice pentru a conferi un plus de unicitate. Când am ieșit pe scenă tot în combinezoane eram îmbrăcați.

6. Vi s-a părut corectă jurizarea? Sunteți multumiți de rezultat?

Anul trecut am reușit să câștigăm locul I cu filmul „Primul transplant de inimă”. Anul acesta am obținut doar locul II, chiar dacă ne doream premiul cel mare. Însă, experiența și senzațiile acumulate în timpul acestui proiect au fost cu siguranță cel mai mare premiu pentru noi.

Interviu clasa a XI-a E, locul II, diriginte Sava Gabriela:

7. Ați mai participa? Dacă da, de ce? Dacă nu, de ce?

Cu siguranță am mai participa. A devenit o tradiție pentru clasa noastră să participe an de an. Având în vedere că, la anul, vom fi clasa a XII-a, pentru noi va fi ultima dată când ne vom bucura de acest superb concurs numit „Moisivision”

CE ESTE UN MEME?

Croitoru Vlad Ștefan, clasa a XII-a C

Cu toții petrecem ore în șir pe internet (poate chiar mai multe decât ne-ar plăcea să recunoaștem) și inevitabil vom intra în contact cu bine cunoscutele meme-uri. Cu toate acestea, noi le privim, râdem la ele și le luăm ca atare, ca parte obișnuită a Internetului și a vieții noastre. Probabil că puțini sunt cei care cunosc acest concept de "meme" în detaliu, îi cunosc istoria și mecanismele prin care apare, se propagă și se transformă în scurta (sau foarte lungă) sa existență pe Internet.

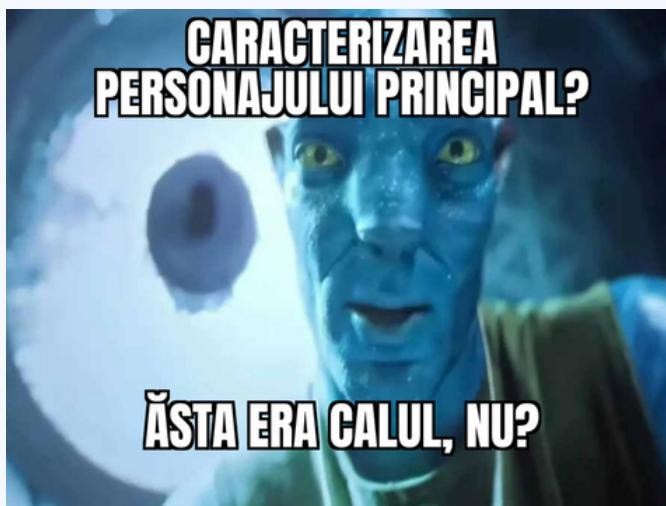
"Vreau și eu să văd ce ai scris la finalul orei"

Istorie

În încercarea de a explica felul în care anumite aspecte ale culturii sunt replicate, evoluează și se transformă (memetică/memă), Richard Dawkins introduce cuvântul "meme" în cartea sa din 1976 "Gena egoistă". Printre cele mai vechi meme-uri ale Internetului sunt emoticoanele, mai exact ":-)", care a apărut în 1982, iar în 1993 conceptul de meme al Internetului a fost propus în gazeta "WIRED", care se concentrează pe impactul tehnologiei asupra culturii, economiei și politicii. În 2013, Richard Dawkins a spus că un meme de pe Internet este un meme alterat de creativitatea umană (această abordare diferă de conceptul introdus de el în cartea sa, care se baza pe asemuirea unui meme cu genele biologice care se împrăstie și suferă mutații la întâmplare, respectând selecția Darwiniană). Astfel, el consideră că cel de pe Internet este o manifestare a creativității umane care intră în contact cu un concept popular pe care încearcă să îl reproducă sau să îl modifice după propriul stil, dându-i o nouă direcție. De asemenea, el a observat faptul că acestea lasă "urme" pe internet, pot fi urmărite în timp și analizate. Meme-urile de pe Internet au început să prindă avânt în mijlocul anilor '90, evoluând de la imagini cu pisici peste care este scris incorect gramatical despre mofturile lor (LOLcats și LOLspeak), la imagini modificate în Photoshop, reviste, videoclipuri

(Gangnam Style, Harlem Shake, rickrolling, Dragostea din Tei). Răspândirea acestora a început cu site-uri precum 4chan și mijloace de comunicare precum e-mail și a ajuns astăzi foarte facilă cu ajutorul aplicațiilor precum Facebook, Instagram, Twitter, TikTok, YouTube etc. Astăzi meme-urile sunt de nenumărate tipuri și sunt mai populare sau mai nișate, mai amuzante sau mai sumbre, mai profunde sau mai superficiale, iar unele au ajuns chiar să abordeze teme existențiale sau filosofice. În prezent, puține sunt meme-urile care rezistă mai mult de o săptămână în mediul online larg, fapt ce se datorează vitezei cu care funcționează astăzi societatea noastră și atenției din ce în ce mai reduse a oamenilor.

Evoluție și propagare

Meme-urile de pe Internet adesea suferă transformări în urma interacțiunii unui număr din ce în ce mai mare de oameni cu ele. De exemplu, meme-urile de tip LOLcats s-au transformat din glume limitate la comunități restrânse de pe 4chan în surse de umor și sprijin emoțional pentru audiențe mai largi de-a lungul timpului. Asta a făcut să-și piardă farmecul pe 4chan, însă demonstrează faptul că aceste meme-uri sunt reinterpretate și transformate de persoanele ce le întâlnesc, depășind barierele sociale și culturale care adesea diferențiază oamenii. Mai mult decât sigur ai auzit că un meme a devenit “viral”, asta deoarece ele se propagă precum un virus, “infectând” persoane și comunități. Totuși, aceste “virusuri” diferă, unele rezistând mai mult și chiar colaborând cu altele pentru a avea un succes mai mare, pe când anumite meme-uri au o popularitate foarte ridicată, dar care dispare rapid dacă nu au un element de unicatate, ajungând să fie folosite deloc sau foarte puțin în comunități obscure ale Internetului.

P.S LOLcats. LOLcats reprezintă meme-uri alcătuite din poze cu pisici care vorbesc incorect gramatical și spun lucruri amuzante. Originea lor este colecția de cărți de vizită cu pisici din 1870 a lui Harry Pointer, un fotograf britanic. El adăuga texte umoristice acestora pentru a le mări atractivitatea. Se presupune ca acestea au fost sursa de inspirație pentru comunitatea omonimă de pe 4chan unde poze cu pisici asupra cărora se puneau texte scrise greșit cu scop de amuzament erau distribuite.

"Mâine nu veniți
la prima oră"

eu având nevoie de somn

zilele cu program de la 7

"sigur iau 10"

"Xulescu, 7"

Profesori

ChatGPT

"Vă trec nota în catalog
cu un punct în plus"

profesorul
trecându-ți 5-ul

tu, mulțumindu-i
lui Dumnezeu

YOUNG ENTREPRENEUR SUMMER SCHOOL (ȘCOALA DE VARĂ DE ANTREPRENORAT)

Vârsta medie a proprietarului unui start-up de succes este de 45 de ani!

Această informație pare ireală, deoarece majoritatea tinerilor cu care am discutat spun că se simt "în urmă" în viață. E normal să te simți așa când știrile populare pe care le auzi despre lumea start-up-urilor sunt, de obicei, despre copii care construiesc lucruri extraordinare, Bill Gates, Elon Musk și alții care au înființat companii de succes la 20 de ani. Este normal să te simți "înapoiat" atunci când, în mintea ta, ești doar un student normal. Dar poți fi cu siguranță un "student normal" care ia măsuri și este interesat să lase o moștenire în urmă...

Călătoria mea a început în Estonia anul trecut, unde am avut ocazia să cunosc o mulțime de oameni grozavi, să învăț foarte multe despre start-up-uri și despre mine, iar această experiență mi-a schimbat viața.

De ce?

Pentru că am întâlnit mulți fondatori de start-up-uri, cu vârste diverse și din medii diferite, și mi-am dat seama că nu este logic și nu este corect pentru tine să te învinovățești că "ai rămas în urmă în viață", pentru că nimeni nu are aceleași instrumente, același trecut și același parcurs.

Întâlnirea cu diferite tipuri de oameni, observarea diferitelor fațete ale succesului vă poate ajuta să nu mai credeți în ideea "trebuie să am succes până la 30 de ani" și vă poate ajuta să vă bucurați de fiecare clipă a vieții. Pentru a implementa acest lucru și în viața mea și pentru a nu fi o ipocrită sau "jumătate de guru", într-o discuție cu mine însămi, am decis: "Ar trebui să nu mai fiu atât de egoistă și ar trebui să încep să împărtășesc experiențele mele cu ceilalți, în loc să le "distrug oportunitățile" de frica competiției".

Este asta am făcut!

Am organizat o sesiune informativă la școala mea, pentru ca și alții să se alăture "experienței de schimbare a vieții" prin care am trecut anul trecut și care a fost cu adevărat uimitoare! M-am simțit foarte mândră când am văzut atât de mulți tineri curioși care doreau să afle mai multe despre această experiență și m-am simțit și mai bine când am primit diferite mesaje cu întrebări după sesiune.

Dacă câștigi un trofeu, acea "scânteie de victorie" va străluci o săptămână și apoi va deveni cenușă. Dacă vorbești despre experiența ta și îi ajuți pe alții să se îmbunătățească, acea scânteie "câștigătoare" va străluci atâta timp cât oamenii pe care i-ai influențat sunt în viață și te vei simți mai împlinit pe termen lung. Am găsit această comoară anul trecut în Estonia, la Școala de vară a tinerilor antreprenori.

Școala de vară pentru tinerii antreprenori (Young Entrepreneurs Summer School) te poate face mai conștient de personalitatea ta, de punctele tale forte, de punctele slabe, te poate învăța o mulțime de lucruri despre start-up-uri (de la management la concepte juridice) și, cel mai important, îți va oferi un mediu divers și energic pentru a reflecta asupra vieții tale, a crea idei uimitoare, a acționa, a lega prietenii de durată și a deveni un "guru personal complet" pentru tine (și poate pentru alții), nu doar o jumătate din el ;)

P.S: Mulțumesc tuturor participanților și profesorilor pentru minunata experiență! :)

ECHIPA DE ROBOTICĂ RIVER WOLVES

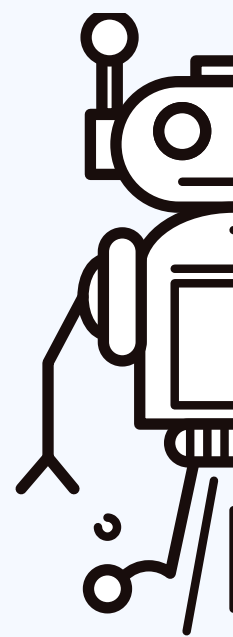
Cu pasiune continua inca din 2016, River Wolves ține titlul primei echipe de robotica a județului Tulcea, înființata cu sprijinul Liceului Teoretic Grigore Moisil și Societății Științifice Orion. Anual, timp de șase luni, grupa de liceeni muncesc cu ardoare înspre obținerea unuia dintre premiile competiției First Tech Challenge.

Țelul nostru și al competiției este de a evolua, de a învăța lucruri noi. Prin educația STEM punem în aplicare cunoștințele noastre asupra lumii fizice, nu doar teoretice.

În timp ce departamentul de tehnic lucrează în inventarea unui robot apt în îndeplinirea provocărilor temei anuale propuse, membrii pe non tehnic se asigură că avem fondurile și evenimentele necesare pentru o desfășurare lină a sezonului.

În dorința de a interacționa și cu cât mai multe persoane din comunitate, făcând activități și colaborari cu alte echipe, instituții de învățământ, organizații non guvernamentale și nu numai. Toate activitățile sunt realizate cu o organizare minuțioasă și din fondurile din partea sponsorilor nostri. Țelul nostru este de a arăta comunității și publicului larg pasiunea noastră față de STEM cu scopul de a crea o comunitate cât mai numeroasă.

Toate aceste activități sunt puse în caietul tehnic care arată drumul echipei și aportul nostru în societate. Pe măsura implicării și ale rezultatelor obținute se pot da diferite premii echipelor care au ieșit în evidență.

IMPLICAREA ÎN POLITICĂ A ELEVILOR DIN LICEU CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII PARLAMENTAR AL EUROPEI

Suntem cetățeni ai Uniunii Europene, însă nu toți dintre noi știm ce înseamnă acest fapt. Pentru foarte mulți dintre noi, UE este un colos birocratic complicat cu ajutorul cărora primim fonduri pentru modernizarea țării... și cam atât. Această definiție nu face dreptate prestigioasei instituții europene, dar articolul acesta ar avea sute de pagini dacă am începe să o descriem în detaliu. Totuși, e datoria noastră de cetățeni europeni să ne informăm cât putem și să ne implicăm în consolidarea și menținerea acestei uniuni care urmărește binele democrațiilor europene și dezvoltarea economică durabilă prin protejarea drepturilor cetățeanului european și prin aducerea la cunoștință asupra îndatoririlor care survin calității de membru. Dorind să aflu ce înseamnă o parte din procesul prin care funcționează UE, am decis să particip la sesiunea națională de selecție organizată de European Youth Parliament (Parlamentul European al Tineretului), unde am avut ocazia să văd ce înseamnă să intri în dezbateri asupra unor lucruri cruciale ale uniunii (eu, de exemplu, am avut de dezbătut măsuri de întărire a siguranței în Spațiul Schengen) și am putut să văd cât poate fi de frumos să intri în contact cu elemente

regionale ale culturii românești, dar și cu persoane din străinătate și să observi modul lor de a gândi aceste probleme și felul în care ei sunt implicați ca cetățeni ai acestei instituții. Pe lângă dezbaterile propriu-zise, am avut ocazia să degust mâncăruri din bucătăriile regionale ale României, am privit cu entuziasm numerele de muzică ale fiecărei delegații și am aflat de ce legile uniunii europene durează atât de mult până când sunt aduse la forma lor finală. Această experiență m-a ajutat și să observ cât de mult profesionalism este necesar în dezbaterile acestor subiecte, întrucât este vorba de legi care au efect pentru aproximativ 400 de milioane de cetățeni, inclusiv pentru tine, cititorule. Acest eveniment se află sub patronajul președintelui Comisiei Europene, făcându-l o experiență veritabil democratică și necesară pentru toți cei care vor să simtă și să știe că fac parte dintr-o uniune care urmărește binele lor, dezvoltarea țării în care trăiesc și dezvoltarea lor personală. O recomand cu căldură tuturor, întrucât viitorul tuturor membrilor UE depinde de implicarea fiecăruia și de a profita de toate oportunitățile pe care acest construct politic le deschide pentru fiecare dintre noi.

EXPERIENȚA CONCURSULUI “TINERII ÎN PAS CU DEMOCRAȚIA”

Nu adesea ai ocazia să experimentezi ceea ce înseamnă să ai o dezbateri în adevăratul sens al cuvântului, însă eu pot spune că merită să profiți de o asemenea ocazie dacă ți se ivește (și sigur ți se va ivi). La sfârșitul lui iunie 2022 am avut prilejul să particip la un concurs organizat în Pitești unde aveam să dezbaterem “Structura ideală de reprezentare a elevilor”, o temă de interes pentru elevi, care se simt ignorați și nedreptățiți de actuala metodă prin care le sunt ascultate nemulțumirile. În ciuda faptului că nu sunt cel mai bine pregătit pentru a discuta despre asemenea structuri și metodologii, în acel moment am simțit că pot să expun ideile care-mi vin și mai ales să îmi fie vocea auzită de către autoritățile naționale (întrucât rezoluția de la final, adică lista cu măsurile pe care le doream implementate după ce le-am dezbătut, avea să ajungă la acestea).

Pot spune că această experiență mi-a deschis ochii și m-a făcut să înțeleg că sunt nenumărate detalii ce trebuie luate în considerare atunci când dorești să dezbăți aspecte al căror efect va fi resimțit de zeci sau chiar sute de mii de persoane, iar ideile tale, oricât de bune ar părea, pot avea lipsuri la care nu te-ai fi gândit vreodată, oricât de mult timp ți s-ar oferi pentru reflecție. De asemenea, pot spune că este mare nevoie de o implicare mult mai mare din partea tuturor în asemenea activități pentru a ne forma reflexe democratice și a ne deschide orizonturile, lucruri extrem de necesare în actualul climat al societății românești.

ANA BLANDIANA ÎN LIMBA UNIVERSALĂ

Suntem bucuroși să vă prezentăm a doua selecție de poezii de Ana Blandiana traduse în engleză de către talentații noștri elevi, sub îndrumarea doamnei profesoare Ivanof Violeta. Aceste traduceri sunt parte dintr-un proiect continuu de literatură, prin care încurajăm și susținem talentul și pasiunea elevilor noștri pentru limba și cultura română, dar și limba engleză. Sperăm că aceste poezii traduse vor continua să ofere o perspectivă nouă și valoroasă asupra poeziei românești contemporane.

"Hölderlin"

Valuri de soare și apă curgând pe tavan
Și pătând bucățelele de hârtie
Acoperite cu versuri încălecate
Călărind nebunește
De-a lungul unor nesfârșite decenii
Sub protecția primăriei și a tâmplarului.
Ce-ar putea să-și dorească mai mult un poet
Decât odaia rotundă în care
Lumina se face râu
Și râul lumină
Și, în lipsa hârtiei,
Curgerea lor acoperă totul
Cum se acoperă vorbele unele pe altele,
Încălecate-ntre ele
Și poate pe caii nebuniei,
Gonind fără să se oprească
Un deceniu, al doilea, al treilea, al patrulea
Prin valurile de pe tavan? Ce-ar putea să-și dorească mai mult un poet
Decât prietenia tâmplarului
Un deceniu, al doilea, al treilea, al patrulea,
Până când nimeni nu mai știe
Care este poetul și care este tâmplarul
Când ies împreună din apa luminoasă-a odăii
Și intră în întuneric alături
Pe caii nebuniei cărunți ...

"Hölderlin"

Waves of sun and water flowing on the ceiling
And staining the paper pieces
Covered with straddled lyrics
Riding madly
Along some endless decades
Under the protection of the city hall and the carpenter.
What more could a poet want
Than the round room in which
The light becomes river
And the river light
And, in the absence of paper,
Their flowing covers it all
Like words cover each other,
Straddled together
And maybe on the horses of madness,
Running without stopping
A decade, the second, the third, the forth
Through the waves on the ceiling?
What more could a poet want
Than the carpenter's friendship
A decade, the second, the third, the forth,
Until no one knows anymore
Which is the poet and which is the carpenter
When they come out together from the bright water of the room
And go into darkness together
On the gray horses of madness ...

Traducere realizată Gogoasă Teodora Alexandra, clasa a X-a A

"Când sunt vie"

*Când sunt vie în vis
Am murit pe pământ
Și sunt moartă dincolo
Când aicea mai sunt ?*

*Sau e numai un joc
Cu un soare și-o lună
Care, sadici, mă-mpart
Stăpânind împreună ?*

*Când e noapte aici
E în somn dimineată -
Mă întorc fără voie
Și din vis și din viață.*

"When I'm alive"

*When I'm alive in a dream
I've died here on this sphere
And am I dead over there
When I am still here?*

*Or is it but a game
With a sun and a moon, too
Which savagely share me
Ruling jointly as they do?*

*When it's night on this side
It's asleep early morning -
I return unintended
From dreaming, from aborning.*

Traducere realizată de Păscălin Doroteea, clasa a XII-a B

"Oh, trupul tău"

*Oh, trupul tău îl văd printre cerneală,
Cerneala-nămolindu-ne și-n somn
Ca o sudoare acră, animală.
Vreau să te-ajung
Și degetele-mi lunecă,
Nu te mai văd,
Abia te-aud,
Spune-mi, mai spune-mi
Că la fel ne-ntunecă
Vârtejul în care m-afund.
Te chem,
Dar, violent ca dintr-o rană,
Cerneala izvorăște între noi.
Mă mai cunoști, mă mai aștepti,
Mă mai îngădui înapoi,
Mă mai primești
Din vânățul noroi?
Mai vii
Peste câmpii albastre,
Mări pustii,
Înlăcrimat și mut*

"Oh, your flesh"

*Oh, I glance at your flesh scattered in ink,
The ink inhabiting us even asleep
As sour, carnal moisture.
I want to reach you
My fingers slip,
I can't see you,
I can barely hear you,
Tell me, tell me once more
That the gloominess haunts us the same,
As the void I'm sinking into.
Yet, I call for you,
Brutal, as out of a gash,
The ink springs between us.
Do you still know me, are you still waiting for me,
Will you still allow me back,
Can you still accept me
Out of the bruised sludge?
Will you still be coming,
Among azure plains, and solitary seas,
Snivelling and silent
So I can reach out*

Traducere realizată de Hizanu Teodora Alexandra, clasa a X-a A

CÂND CITITORUL DEVINE SCRIITOR

Agache Oana

"OMUL ROȘU" DE BOGDAN TRAIAN IVANOV

Pe 23 februarie 2023, la Biblioteca Județeană "Panait Cerna", a avut loc lansarea primului roman al fostului elev al Liceului Teoretic "Grigore Moisil", Bogdan Traian Ivanov, absolvent al profilului matematică-informatică, intensiv engleză, promoția 2018-2022 și în prezent student la Universitatea Politehnică București, Facultatea de Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației. Atmosfera de sărbătoare din sală a confirmat talentul și ambiția de excepție ale tânărului autor, care a evoluat spectaculos de la primul text remarcabil din clasa a VII-a, la diferite texte premiate la concursuri de creație și ajungând până în momentul lansării primului roman.

Bogdan a fost membru și coordonator al Cenaclului literar "Negru pe alb" în perioada liceului. A fost apreciat pentru inteligența și creativitatea sa, citind și preocupându-se pentru propria dezvoltare în diferite domenii, inclusiv literatura română și universală, psihologie, filosofie și psihanaliză. Acestea, împreună cu imaginația și creativitatea sa, au generat propria sa fire narativă și personaje complexe. Textele sale au fost publicate în Caietul de creație al liceului, în diferite antologii ale concursurilor literare, mai ales în cea a concursului "Tinere Condeie", și în revista "Steaua Dobrogei".

Lansarea romanului a fost un eveniment important, care a adus împreună personalități ale culturii tulcene, profesori, studenți, foști sau actuali colegi ai lui Bogdan și elevi ai Liceului Teoretic "Grigore Moisil". Doamna director al Bibliotecii, Ligia Dima, a realizat deschiderea evenimentului, iar doamna profesoară Oana-Gabriela Agache a prezentat o recenzie a romanului, subliniind calitatea scriiturii și dimensiunea simbolică a cărții, precum și profunzimea sensurilor și multitudinea codurilor de lectură oferite de text și intertext. Au luat cuvântul și doamnele director, Camelia Ivanov și Ana Butuc, apreciind evoluția lui Bogdan în toți anii de liceu și manifestându-și surprinderea față de modul său profund și matur de a înțelege lumea și viața.

Stăpânit de emoția acestui nou început, Bogdan a dezvăluit modul de constituire a romanului și surse de inspirație. Mulțumirile s-au îndreptat în primul rând către părinții care i-au fost alături, către profesorul care a crezut în el și către toți cei care l-au susținut să devină omul care este azi.

Atmosfera încărcată de emoție și de sensibilitate a fost susținută de George Iota și de Andrei Jelescu, foști absolvenți ai liceului, și ei studenți la Universitatea Politehnică București, care au încântat publicul cu melodiile interpretate cu talent și cu suflet.

Prin lansarea romanului, Bogdan devine un model pentru colegii săi mai mici demonstrând încă o dată că ambiția și munca, îmbinate cu talentul și creativitatea pot împlini visuri.

Îi urăm lui Bogdan mult succes în continuare, spor și inspirație pentru realizarea viitoarelor proiecte literare, pentru că acesta a fost doar începutul!

DESPRE AUTOR ȘI OPERĂ

Bogdan Traian Ivanov este absolvent al Liceului Teoretic "Grigore Moisil" Tulcea, profil matematică-informatică, intensiv engleză, promoția 2018-2022, în prezent student la Universitatea Politehnică București, Facultatea de Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației.

Bogdan este un tânăr de excepție, deosebit de talentat și de ambițios. Elev al Liceului Teoretic "Grigore Moisil" și în gimnaziu, a fost, în perioada liceului, membru și unul dintre coordonatorii Cenaclului literar "Negru pe alb".

"Inteligent și creativ, având o mare putere de muncă, a evoluat spectaculos de la primul text remarcabil din clasa a VII-a, la diferite texte premiate la concursuri de creație și ajungând până în acest moment, al lansării primului roman.

Bogdan nu doar a scris, ci a și citit mult, preocupat de propria-i dezvoltare pe cât mai multe planuri. Lecturile bogate din literatura română și din cea universală, a scriitorilor clasici și contemporani, din psihologie, filosofie, psihanaliză și nu numai, au pus bazele unei culturi solide în plină ascensiune. Acestea, asociate cu imaginația bogată și creativitatea au generat fire narative proprii și personaje complexe.

Are texte publicate în Caietul de creație al liceului, în diferite antologii ale concursurilor literare, mai ales în cea a concursului "Tinere Condeie", fiind și participant în taberele de creație ca recompensă a premiilor obținute la nivel național, - și, de asemenea, în revista "Steaua Dobrogei".

Așadar, într-o lume asaltată de diverse modalități de distragere, Bogdan alege să citească și să scrie, confirmând că literatura este viață și că viața poate fi ușor literaturizată.

Romanul "Omul Roșu" este o carte despre condiția omului, despre fragilitatea acestuia, despre lumea pe care a construit-o și poate fi ușor distrusă, despre convingerea că vor exista oameni care vor lupta pentru păstrarea demnității, purtați în luptă doar de nevoia de a înfrunța egoismul și interesele meschine ale statelor, ale indivizilor sau ale unei lumi întregi.

Romanul înfățișează o lume actuală, în care ne regăsim, războiul putând fi și o metaforă a hățișului existențial în care fiecare își găsește propriile pârgii de supraviețuire.

Dincolo de încordarea luptei prezentate într-un oraș aflat sub asediu este vorba despre umanitate, despre modul în care se poate păstra demnitatea într-o lume în care ajunge să primeze instinctul, fie el și cel de supraviețuire. Mai mult decât un roman de acțiune este un roman psihologic, accentul căzând asupra implicațiilor pe care le au toate evenimentele în conștiința personajelor, în special a protagonistului.

Incipitul in medias res ne plasează într-un cadru definit de un regim politic instabil, ne aduce în mijlocul unei revolte, a evacuărilor din reședința de județ Kiergard care urmează să fie anexată. Întreaga hartă a spațiului se reduce la cartierele Kiergardului devenit peste noapte un centru mundi dincolo de care nu mai există nimic. Facem treptat cunoștință cu personajele atent introduse în acțiune prin conturarea portretelor care acumulează detalii relevante. Aceași meticulozitate o întâlnim și în definirea spațiului, autorul construindu-le cu foarte mare atenție și introducându-le firesc în narațiune.

Protagonistul narator, Stepan, este un student aflat în căutarea unui adăpost sigur în orașul măcinat de conflicte armate. Negăsind loc în centrul de refugiați, se împrietenește cu alți tineri aflați în aceeași situație, Marko, Sophia, iubita lui Marko, studentă la medicină și fratele mai mic al lui Marko, Pavle, Sophia fiind cea care îl introduce în grup. Cu puținul bagaj pe care l-au putut lua cu ei într-un rucsac și-ntr-o valiză, se îndreaptă către casa unor oameni bogați unde făcea Marko livrări de pizza, știind locul unde era ascunsă cheia.

Descrierile interioarelor se constituie dintr-o acumulare a detaliilor asemenea unui aparat de filmat care se oprește pe toate pe toate cadrele, pe toate elementele care vor da sens acțiunii: "La etaj am găsit două dormitoare, unul al părinților și unul al băiatului. Mergând prin camera părinților am văzut pe noptieră o poză de familie într-o ramă frumoasă, aurie. În dreapta este tatăl, negricios și scund, cu o față lată și mustață deasă. Zâmbește vesel întrucât în stânga lui este o tânără frumoasă, îmbrăcată în mireasă, care presupun că este fata lui. Mai în stânga e mama, îmbrăcată într-o rochie crem și un set de perle mari la gât. Fiica moștenise nasul ușor lunguiet și pomeții proeminenți de la mamă, la fel și zâmbetul antrenant. În extremitatea stângă, ușor stânjenit și cu o mână în buzunarul de la pantaloni stă un băiat grasuț, mult prea aranjat pentru vârsta lui, cu părul negru întins cu gel și un papion roșu sub gușă. Acesta trebuia să fie băiatul căruia Marko îi făcea livrările de pizza! Semăna izbitor cu tatăl său, de la tonul închis al pielii până la obraji umflați. Înainte să-mi continui drumul i-am mulțumit în gând pentru viciul său alimentar care ne-a oferit un adăpost la nevoie".

De aici încep tribulațiile personajelor și lupta pentru supraviețuire. Până atunci, războaiele erau doar la distanță, la televizor. Acum, căutarea hranei, raționalizarea ei, nesiguranța zilei de mâine se adaugă fricii de a nu fi jefuiți mai mult decât celei de a nu fi omorâți. Oamenii ajung să vandalizeze magazinele împlinindu-și dorințe pentru care n-ar fi avut putere financiară. Este memorabilă imaginea unei mame cu o plasmă sub braț și copilul de mână care, la rândul său, are o consolă pentru jocuri. Suntem aruncați într-un absurd existențial în care satisfacția de a avea anumite lucruri materiale pare a potoli foamea. La fel de memorabilă, dar într-un alt registru, este imaginea unei bătrâne care, în piața unde se făcea troc, dă o pâine pe-o icoană - reminiscență de spiritualitate.

Se conturează așadar o lume în care banul nu mai valorează nimic întrucât nu există produse care să poată fi cumpărate. Sunt urmărite schimbările generate de presiunea foamei, fiecare dimineață stând sub același semn: odiseea căutării hranei dusă până la depozitarea celuilalt. "Pe acea înclinare de beton ne sprijineam toată după-amiaza cu spatele lipit, lăsându-ne tricourile aruncate pe jos. Timp de câteva ore ne arătam cutiile toracice albe soarelui care se iveau deasupra blocurilor joase de peste drum. Alături îi aveam pe Marko și pe Alex, înclinați la 45 de grade, cu oasele lungi amenințând cu străpungerea stratul vascularizat de piele la fiecare inspirație prelungă. Auzisem de acei oameni care susțineau că își preluau toată energia de la căldura soarelui, neavând nevoie de hrană deloc. Ne puteam doar consola că funcționează de-a lungul meditațiilor noastre în „băi de soare”.

Pentru definirea personajelor se recurge la retrospecție, la o incursiune în trecut, conturându-se fișe biografice care ajung să le motiveze acțiunile.

Înrolarea tinerilor în rândul rebelilor vine ca o salvare după ce zile întregi de nemâncare au dus la episoade în care delirul devenise singura realitate. Rebelii sunt, de fapt, o mulțime eterogenă de hoți, pușcăriași trăind cu speranța ștergerii cazierului, oameni înfometați care se angajează într-o luptă în care nu cred, singura luptă conștientă fiind aceea a salvării de foame. Această parte a romanului aduce în scenă alte personaje și alte drame. "Gândul că puteam da peste un cadavru, al Sophiei sau al lui Pavle, chiar al Tatiane sau al lui Antonin mă îngrozea. Mi-am zis că așa e mai bine, noaptea, în întuneric, noaptea, în culori argintii, și morții au delicatețea lor. Nu ca ziua, când stau în poziții chircite, ca niște jigniri grosolane a celor ce erau cândva". Moartea este lipsită de eroism, mulțimea cadavrelor devenind un teatru improvizat de mintea celui care era nevoit să le adune.

Romanul este construit într-un climax naratologic și psihologic, ultima parte fiind cea mai complexă și încărcată de simboluri. Această parte a romanului aduce o multiplicare a planurilor narative, evenimentele prezentate frizând naturalismul. Este valorificată reflectarea poliedrică prin relatarea aceluiași eveniment la persoana I din perspectiva subiectivă a naratorului-personaj, ulterior fiind prezentat evenimentul la persoana a III-a, cu inserții dialogate.

Nu putem trece cu vederea talentul autorului de a compune minuțios, prin alăturarea de cadre și detalii, atmosfera unei lupte descrise cu o foarte mare forță de sugesție, ca într-o peliculă cinematografică ce înregistrează organic toate senzațiile: simți cum fiecare particulă de praf îți îngreunează respirația, cum fiecare explozie te aduce cu un pas mai aproape de sfârșit, cum fiecare contorsionare a stomacului care suferă de foame te apropie mai mult de animalic, de acele creaturi albicioase cu spatele încovoiat care apar ca laitmotiv în anumite momente ale acțiunii.

”Stăteam ghemuiți cu fața la perete, așteptând semnalul lui Mikhail, când armele aveau să înceapă să duduie. Un sunet distorsionat ne-a transmis că ei sunt pe poziții și așteaptă semnalul nostru. Atunci Mikhail a făcut aceleași gesturi ca la număratoarea lui Josh: începând cu degetul mare, arătătorul, apoi cel mijlociu, și puteam simți cum adrenalina, furia și toate emoțiile în urma morții lui Josh, până atunci înăbușite, refulau clocotind. Când a ajuns și la inelar a spus cu voce tare „Foc”, iar în ochii lui mici ca două căpușe se vedea o ură de esență tare. Toți cinci s-au ridicat, iar armele lor au început să tragă fără pauză. Întreaga clădire vibra odată cu țipetele oamenilor de pe stradă. La picioarele mele, în șanțul unde zidul se unea cu podeaua, praful sărea ritmat la fiecare foc al mitralierei lui Nikolaj. Primul l-am văzut pe Agron, care se afla și cel mai departe de mine. S-a aplecat peste pervaz, fără să-i pese că se expunea și a început să tragă direct în jos în cei doi nefericiți. Privirea lui rămăsese la fel de laconică, în schimb puteam vedea durerea. El era singurul dintre cei de acolo care probabil empatiza cu victimele sale.”

”Am intrat prin același cadru de ușă și am pătruns în interior. Pe mobilă, același praf acoperea parchetul, biroul sculptat, șifonierul sau oglinda de pe perete în care arătam ca niște umbre fantomatice bântuind coridoare uitate. Am călcat apăsător pe treptele care se lăsau ușor sub pașii noștri. Casa ne primea trosnind din toate încheieturile ca niște urări jalnice de glorie.”

În ansamblu, romanul creează suspans, iar narațiunea la persoana I sporește impresia de autenticitate, planul trăirii fiind intens valorificat. Modul în care este scris te transpune cu totul în realitatea cărții, lectorul fiind implicat în acțiune nu doar prin narațiunea la persoana I, ci și prin pasaje de adresare directă, la persoana a doua: ”poate vi s-a întâmplat să aveți o asemenea experiență”. Suferința acută este surprinsă în episoade de luciditate a protagonistului: ”simțeam vechea suferință mizeră, simplă și tăcută, la fel ca oricare alta, fără să depindă de intensitate ori de durată. Matematica durerii: nivelul de suferință nu-i schimbă cu nimic ”noblețea”. (...) nu suntem cu nimic diferiți de niște arătării care încearcă să supraviețuiască printre alte arătării.”

În egală măsură impresionează modul în care toate evenimentele exterioare ajung să reverbereze în conștiința protagonistului care așază sub lupa lucidității ceea ce se întâmplă. Este fascinant modul în care autorul reușește să creeze și să dea consistență și acestui plan, al conștiinței. Astfel, istorisirea se adună în nuclee narative în care alternează realitățile interioare pe care se focalizează.

În egală măsură impresionează modul în care toate evenimentele exterioare ajung să reverbereze în conștiința protagonistului care așază sub lupa lucidității ceea ce se întâmplă. Este fascinant modul în care autorul reușește să creeze și să dea consistență și acestui plan, al conștiinței. Astfel, istorisirea se adună în nuclee narative în care alternează realitățile interioare pe care se focalizează.

Paleta personajelor este diversă, de la imaginea copilului care vrea să iasă de sub dominația tatălui cu riscul de a muri pe front, la imaginea celui care dinamitează un bloc pentru ca tatăl său să moară ca un erou, – până la imaginea copiilor devotați părinților sau a fraților care se susțin până la moarte.

Feminitatea, deși slab reprezentată, este compensată de forța pe care o reprezintă – Tatiana, Mariana Feodorovna, Sophie întruchipând imaginea devotamentului și a iubirii necondiționate.

Romanul aduce în paginile sale toate problemele cu care se confruntă societatea: lupta pentru supremație, arme, droguri, abuzuri, jafuri, crize de orice fel. Suntem purtați prin lumea imundă a închisorii, a frontului, a luptei acerbe pentru supraviețuire până la sacrificarea celui alt.

În ciuda aspectelor dure descrise, anumite părți sunt încărcate de lirism, de sensibilitate, nivelul stilistic al textului fiind sporit de comparații surprinzătoare: "s-a ridicat de jos ca o grijă de pe suflet"; "Lichidul mă cutremură pe dinăuntru, mă întoarce și mă zvârcolește, iar căldura mă alină, ochii îmi obosesc, pleoapele îmi cad greu, tot mai greu și palmele mi se adâncesc în umerii fotoliului. Îmi ridic capul dintr-un somn secular, în care am stat aplecat înainte ca o statuie peste care s-au urcat mărăcinii și timpul."; "Eu nu am mai putut să adorm, iar mintea mea zbura în o sută de direcții cu luciditatea unei insomnii în creierul nopții."; "Am simțit atunci pentru prima dată răcoarea orașului pe timp de noapte, parcă îndulcit de flori nevăzute din vreun copac răsărit direct din asfalt."; "am alunecat ușor în somn, ghemuiți pe scările de beton. Adesea, tunetele se încurcau cu izbucnirile lor în răs, punând lemne pe foc viselor noastre agitate."; "în acel moment simțeam că din clipă în clipă, conștiința mea va crăpa ca un geam spart."; "Simțeam că întreaga lume îmi apăsa pe umeri în acea cursă pentru viață care pentru Pavle, din păcate, nu era un maraton, ci mai degrabă un sprint. Lumea nu mai funcționa după vechea orânduială simplă: mâncarea nu te mai pune pe picioare, arma nu îți mai asigura procurarea necesităților, antibioticele nu te mai însănătoșeau, primăvara nu era un nou început. Pătura de cenușă din norii incineratoarelor au ținut cald ghiocelor prea mult, iar ei au răsărit târziu, înalți și încovoiați ca niște coase."

De asemenea, stilul cu inserții umoristice și ironice este un alt atu al romanului.

Cartea ridică semne de întrebare cu privire la ambivalența, ambiguitatea personajelor, invitându-ne la o decodare a mesajului. Este un roman în care viața și moartea, realitatea și oniricul se împletesc năucitor.

Pare o lume distopică în care oamenii sunt dezumanizați, devin canibali, ilustrând dictonul "homo homini lupus" și revelând ceea ce este mai rău în omul care ajunge să-și exerseze cruzimea. Este vorba despre valorile aproape pierdute, despre forța de a te agăța de ceva mai puternic decât propriul instinct de supraviețuire.

Simbolurile conștientului și ale inconștientului, prin trimiterile directe la anima, la arhetipurile jungiene, referințele livești – "Împăratul muștelor" al lui William Golding, "Biblia", "Foamea" al lui Knut Hamsun, "Metamorfoza" lui Franz Kafka, "Ciuma" al lui Albert Camus, "Flori pentru Algernon" al lui Daniel Keyes – folosite ca intertext se constituie în elemente de hermeneutică, de posibilă decodare, fiind tot atâtea coduri de lectură.

Este un roman simbolic, cu deschidere spre absurd, cu personaje puternice, acțiune palpitantă și cugetări autentice, o carte despre realitatea de dincolo de istorie, în care adevăratele lupte se duc în mintea oamenilor sau cu cele mai puternice instincte.

Toate deficiențele de care suferă personajele în roman: surzenia, orbirea, membrele amputate, bolile de piele, ciuma - ilustrează tare ale umanității care au corespondent în latura psihologică și morală.

Se realizează o radiografie a dependenței, a traumei, a formelor violenței, a zbaterii, a resorturilor umane care se frâng, a neputinței, a acceptării a ceea ce ești.

Pasajele descriptive te așază în frigul iernilor petrecute lângă pădure sau sub cerul luminat doar de explozii lăsând treptat locul unei narațiuni dinamice și cititorul așteaptă să afle cine a câștigat războiul. Când închizi cartea, ies la iveală o sumă de idei și de convingeri, reflecții asupra vieții și a morții.

Autorul a creat imaginea unui univers în care fiecare dintre noi devenim, alături de protagonist, supraviețuitorul propriei lumi, fiind nevoiți, în anumite momente de răscruce, să alegem prin ce parte a măștii să privim. Căutarea / aflarea eului real este o provocare ce poate avea ca efect înălțarea sau strivirea.

Odată cu imaginea doctorului, avem impresia că totul poate fi un experiment al creierului un joc al minții, cum este, de fapt, literatura, un experiment atât al personajelor, al autorului, cât și al cititorului provocat să decodeze mesajul. Vă invităm, așadar, la o lectură interpretativă pentru descifrarea mesajului cărții unui autor care a adus în paginile acestui roman complexitatea vieții înseși.

VOLUM POEZII ALIN VARENIC - "SLOVA DRAGOSTEA MEA"

PREFAȚĂ

Într-o lume în care percepția generală este că tinerele generații nu își mai găsesc plăcerea în lectură, că viețile adolescenților înseamnă tableta și telefonul inteligent, îmi revine plăcerea de a descoperi, în calitate de profesor de limba și literatură română, că această credință este departe de adevăr, iar cea mai nouă revelație pentru mine a fost creația lui Alin Varenic, elevul meu de la clasa a XI-a D de la Liceul Teoretic „Grigore Moisil”.

Citind poeziile sale, mi-au venit pe rând în minte fragmente din opere literare cunoscute: „lumea veche în cleștar” (Oul dogmatic – I. Barbu), povestea lui Nechifor Lipan despre darurile împărțite muntenilor de către Dumnezeu la începutul lumii (Baltagul – M. Sadoveanu) și „Cântarea pătimirii noastre” (Rugăciune – O. Goga).

Dintre daruri, Dumnezeu i-a dat lui Alin o credință puternică, o puritate sufletească aparte, o sensibilitate și o dragoste fără limite față de tot ce înseamnă locul natal, comunitatea din care face parte, ucrainenii din Sfântu Gheorghe, față de obiceiurile și valorile morale creștine.

Toate acestea se reflectă în poeziile cuprinse în primul său volum ce surprind o lume încremenită parcă în dumnezeire, o împărăție a apelor surprinsă în versuri liturgice ce contopesc lumea profană cu spiritul universal. Este o poezie de atmosferă, cu iz arhaic, istoria fiind una dintre temele abordate, o istorie nedreaptă a dezrădăcinării, a abandonării forțate a pământului strămoșesc, dramă ilustrată prin motivul plânsului: „La ceas de iarnă săraca babca tare mai jelea”. Sunt lacrimi vărsate pentru gospodăria spulberată, pentru familiile destrămate: „cum însăși truda cinstită în pleavă se prefăce”. Deși această istorie este una tulburătoare, aceștia fiind victimele uneia dintre cele mai negre tragedii din cronica poporului ucrainean, aceasta are și un rol moralizator, menit să dea nepoților și strănepoților acestora o lecție de curaj, patriotism și sacrificiu. Ilustrul filozof și orator roman Marcus Tullius Cicero (106-43 î.Hr.) mărturisea că Historia magistra vitae est (Istoria este îndrumătoarea vieții). Această maximă se regăsește și în câteva poezii ale autorului, din care exemplific una și anume „La blazonul lui Mazepa”. Tânărul poet surprinde portretul moral al unei personalități istorice marcante ale ucrainenilor, hatmanul cazacilor zaporojeni Ivan Mazepa (1687-1709). În viziunea lui, Mazepa este modelul ucraineanului ideal, un suflet care își iubește originile și care este înzestrat cu trăsături eroice, ilustrate prin epitetele „vrednic hatman”; „războinic viu”; „fruntaș al dreptmăritorilor”. Pe lângă calitatea sa marțială, el este și un patron al culturii, iubitor de Dumnezeu și apărător al credinței: „Cu buză de înțelepciune ai cutremurat păgânătatea”; „Biserici trainice ai zidit neamului tău (...)”. Mai departe, poemul creionează o perioadă zbuciumată din istoria Europei estice, Marele Război Nordic (1700-1721), care se desfășoară și în Ucraina (1708-1709). Deși hatmanul este în cele din urmă învins, acesta este plin de înțelepciune și îi cheamă pe conducătorii neamurilor la apărarea civilizației împotriva întunericului: „Bate vântul mult prea nestăpânit ca fustanelele agale să vă ridicați/Pentru numele Domnului, de ce în văgăuni răzlețe voi adânc dormitați?”. Faptele sale de vitejie servesc drept model de bărbăție și sunt vestite în popor, atât de vestite încât numele său este amintit și peste secole, de toate categoriile sociale: „Țărani și nobili avuți îți pomenesc cinstea chiar și peste veacuri”; „Blazonul tău ne însufletește, îmbelșugate surâsuri să culegem”. În volum sunt inserate poezii ce evocă martiriul pentru credință, din vremea lui Stalin, când milioane de ucraineni au fost deportați sau uciși (anii 1930-1950) pentru refuzul de a-și abandona speranțele: „Steagul roșu furios flutură în vârful turnului perimat/Binecuvântați sunt blajinii care apucă a martiriului frânghie”. Poetul aduce un elogiu acestor oameni curajoși ce au suferit în temnițe, lagăre și gulaguri, păstrând sufletele lor „în scrieri”, desenând „în gând portrete ale neînvinșilor prizonieri.”

Plânsul este și al poetului care mărturisește durerea celor mulți „plâng pentru babca care singură cântă printre ruine/plâng pentru pescarii care se luptă cu talazurile/plâng pentru creștinii ... pentru frații de peste Dunăre”.

Cu toate acestea mesajul poeziilor este optimist prin credința oamenilor în Dumnezeu, în triumful valorilor umane și al iubirii de semenii: „Dar tu, babca mea, să nu plângi, să stai tare!”. Amintirea strămoșilor dăinuiește în mințile acestor dezrădăcinați care găsesc puterea și curajul să meargă mai departe: „testamentul oprimaților noștri bunici etern să trăiască” sau „astăzi am făcut legământ cu strămoșii/Să fim cu toții același suflet pentru urmașii noștri”.

Încă o temă fundamentală a liricii lui Alin Varenic este credința în Dumnezeu, credință dobândită încă de la începutul vieții sale. De fapt, credința acestuia este credința întregii comunități, deoarece aceasta a fost un factor unificator al comunității, indiferent de perioadă istorică și regim politic. Aceasta face parte din cultura oamenilor Deltei, influențând-o și dând o formă spirituală bine definită. Ilustrativ este în acest sens cuvântul filozofului creștin rus Nikolai Berdiaev (1874-1948): „Cultura a izvorât din cult, adică din cultul creștin-ortodox. „Valorile și obiceiurile creștine sunt sincer exprimate în multe poezii din acest volum, dar reprezentarea creștinismului are un punct comun peste tot: religia nu poate fi învinsă, ea dăruind putere și speranță într-o lume degradată spiritual. Versuri liturgice de mare actualitate se găsesc în poezia Fericit va fi omul, care este o chemare la o viață curată, bineplăcută lui Dumnezeu și oamenilor. Inspirată din Psaltire, sufletul omului este sfătuit să îmbrace haina credinței, a faptelor bune, ca să aibă parte de o viață liniștită, să priceapă că toți oamenii sunt fii ai Domnului, indiferent de înfățișare („Ca îngerul este înțeleptul,/Mângâie și stăpânul, și prostul./Doar pe toți Dumnezeu îi ferește,/Ploaia rușinii lalolaltă-i năvălește.”) și să nu culeagă „floare ofilită”, simbolul decadentei, ci să „zidească cale dreaptă”, drum al credinței în viața veșnică, drum al smereniei și blândeții. Sufletul nu numai că trebuie „să se gătească”, dar și să gândească binele, spre slava lui Dumnezeu „Așa, dragă suflete, mereu să gândești” și să transmită lumii din bucuria sa duhovnicească „Și dar înmiresmat să răspândești” ca Dumnezeu să-l învrednicească de harul Său binefăcător „Și Dumnezeu îți va da și ție/Ce ți se cuvine, în inimă bogăție”. În final, eul liric este conștient că se află într-o stare de păcătoșenie „Viața pe rău de oțet dulce mi se plimbă”, dar știe că va face față acestei stări prin bunătatea izvorâtă din chemarea creștinească : „În lume mă călăuzesc vorbe aceste:/Fericit e omul care sufletul își gătește!” Încă o poezie care conturează foarte frumos concepția creștină este Patimi și înviere, poezie care surprinde tristețea răstignirii și bucuria învierii lui Hristos. Primele trei catrene ilustrează drumul Mântuitorului spre moarte, însoțitoare fiind mama Sa, Fecioara Maria, care stă „de lacrimi aplecată” privind la trupul pironit al Fiului ei. Aceasta se miră de toate cele întâmplate și nu poate înțelege cum Însuși Hristos suportă atâtea chinuri pentru lumea creștină: „Fiul Meu, Sângele Meu, dar de ce porți cruce culcată?/De ce inima Mea este înconjurată de junghi și sabie?/Cum de rabzi atâta suferință pentru a creștinilor slobozenie?” Răspunsul lui Iisus este unul grăitor, care cuprinde toată esența creștinismului, aceea de a birui moartea prin viață, răul prin bine: „Maica Mea, grădina tuturor, de ce grăiești aste cuvinte?/Nu afli oare că spre moarte alerg, vieții să dau albe veșminte?/Că multe chinuri am călcat, copiii în fericire să-L slăvească pe-al Meu Tată?/Că de la ceasul al șaselea, poporul va afla Iertarea ce le-a fost dată?” Iată că după trei zile, Iertarea este împlinită prin Învierea Sa din morți, când toată lumea este luminată, când mormântul este gol și moartea este doborâtă pentru totdeauna. Sfârșitul poeziei transmite un mesaj de egalitate și ne demonstrează că și țăranul și împăratul se bucură în același chip de victoria vieții asupra morții. Pentru credincioși, patima și învierea semnifică un singur lucru: eliberarea de sub robia păcatului și începutul unei vieți noi, în spiritul frăției în credință. Aceștia sunt „învinși de credință”, adică sunt însuflețiți de o asemenea minune, iar în jurul unui foc purificator, care arde toate răutățile, își dau tradiționala sărutare: „De trei ori ne-om săruta, în jurul focului să ne adunăm/Iar învinși de credință pocăință să aflăm, deci credincioși să cântăm”. Cântarea pascală „Hristos a înviat” scrisă în două limbi: română și slavonă (în alfabet latin, transliterat) sugerează universalitatea creștinismului, că Hristos a înviat pentru toate popoarele. Nu putem trece cu vederea motivul icoanei, element definitoriu pentru comunitatea ucraineană din Delta, care reprezintă nu doar o întruchipare a divinității. Icoana este un element de legătură între strămoșii din patria istorică și urmașii lor deltaici.

Este bine să precizăm că Ucraina a avut între sec. XVII-XX cele mai proeminente școli de artă ortodoxă din tot spațiul slav, dacă nu și din toată lumea ortodoxă, cele mai vestite fiind cele de la Kiev, din Volinia și cea de la Sloboda Borisivka, din nord-estul țării. Multe dintre icoanele făurite la aceste școli au fost aduse peste Dunăre și păstrate cu sfințenie până în ziua de astăzi, ca mărturie a relației apropiate existente între generații. Poemul Țesuta boznecică este una dintre operele care întruchipează însemnătatea icoanei pentru comunitate. O poezie care combină ritmul modern cu un arhaic conținut, bunica pregătește o țesătură – boznecica – pentru împodobirea părții de jos a icoanei. Icoana tradițională, protejată printr-o ramă specifică de lemn, este prezentată ca un dar al străbunilor pentru bogăția sufletească a urmașilor. Ea așteaptă împodobirea prin boznecică, simbol al respectului față de Creator, pentru a-i feri pe oameni de toate nenorocirile ivite din exterior. Ei se roagă la icoană nu numai pentru cei vii, dar și pentru cei din cer, gândul celor de pe pământ întărindu-i în viața de apoi: „Gheda din cer să ne facă cu mâna din bezna nesfârșitului”. Așadar, icoana „părinților noștri prin care ne-am sărutat Maica” constituie însăși existența familiilor, și implicit a lumii rurale, deoarece acestea sunt rodul sacrificiului strămoșilor prizoniți. Credința este și un element reconciliator, care este bine înrădăcinată în istorie și reușește să vindece rănilor nedreptăților istorice. În poezia „IOAN 16:33”, scrisă în contextul actual al conflictului din Ucraina, ucrainenii și rușii poartă aceeași haină a credinței ortodoxe, țesută de către strămoșii lor dreptmăritori, cuvioșii Chiril și Metodiu, creatorii alfabetului slav, împărăteasa Olga, respectiv nepotul ei, Vladimir, care creștinează slavii răsăriteni începând cu anul 988. Lumea slavă este zdruncinată de vrăjmași din toate părțile: decadența occidentală, respectiv autocrația orientală iubitoare de sânge. Dar rugăciunile „bunicii binevoitoare” inspiră poporul să nu-și piardă speranța la pace și iubire, iar încăpățânarea după „Credință și Adevărul adevărat”, urmată de strămoșii lor împărați credincioși leagă cele două popoare slave cuprinse de vrajbă.

Elementul mitologic se concretizează prin apariția unui pește aurit, Zolotușca, care poartă blestemul străbun. Pescarii, atrași de frumusețea lui, sunt atinși de efectul magiei, un echivalent al loștritei lui Vasile Voiculescu; de aceea ei folosesc incantația pentru a se sustrage blestemului: „Zolotușco, Zolotușco, să nu-mi cânti în seara/Când palma mea este mai mare decât ochiul.” Până la urmă, unii dintre ei sunt doborâți de unicitatea lui și sunt sortiți pieririi, așa cum este hotărât în blestem. În poezia Urciorul de lemn scump, o laudă adusă Dunării, babele, simbolul înțelepciunii populare, povestesc despre o ființă mitică specifică slavilor răsăriteni, tot acvatică, Faraonka. Aflată în căutarea iubitului egiptean ucis de valurile Mării Roșii la fuga lui Moise din Egipt, aceasta se răzbună pe oamenii simpli, distrugându-le bărcile și dovedindu-se un real pericol pentru pescarii marini. O ființă care iubește marea, Faraonka îndrăznește să încerce depășirea propriei condiții și înoată până la apele dulci ale Dunării, în goana după o nouă pradă. Însă, aceasta se confruntă cu imposibilitatea de a învinge dulceața apelor, apa dulce slăbind-o. Își găsește sfârșitul „înfășurată în pământ de grind”, iar dulcele, simbolul lumii create și civilizate, biruie asupra răutății sărate. La un moment dat, în poezia Liniștită apă, mâniaoasă apă, facem cunoștință cu alte semne mitologice. Foarte interesantă este alegoria „nisetru de pe Ostrov” care simbolizează o captură foarte rară, poate chiar imposibilă pe care un pescar dorește s-o obțină cu orice preț. Acest „Ostrov” își are originea în „Rahmanskii Ostrov/Insula Rahmanilor”, insula unde trăiesc rahmanii, corespondenții blajinilor în mitologia românească, oameni foarte pioși care trăiesc sute de ani, dar care nu sărbătoresc Paștele până ce nu sosesc cojile de ouă roșii și resturile de cozonaci aruncate de ucrainenii la râu în ziua de Paști. Raritatea o constituie că nimeni nu a văzut niciodată acea insulă și că doar oamenii fără de păcat pot auzi bucuria pascală a rahmanilor la sărbătoarea Înjumătățirii praznicului, la 25 de zile după Paști. O altă ființă este rusalca, c duul întruchipat într-o zână tânără, frumoasă, cu păr lung, care trăiește la malul râurilor și îi atrage pe tineri, înecându-i. Tradițional, rusalca reprezintă sufletul unei fete înecate sau al unui copil mort nebotezat. În încercarea de a-și găsi iubita, pescarul este capabil de a se angaja în sarcini dificile, care zdruncină echilibrul mitic, neștiind însă că blestemul străbun poate fi învins cu greu. În poezia Ab antiquo, Strelca, bancurile mobile de nisip aducătoare de moarte de la vărsarea Dunării în Marea Neagră, ia o valență mitică, asociată cu greutatea

vieții și obstacolele care trebuie depășite de oameni pentru un trai liniștit: „Să treacă inimile de pădădie Strelca vieții lor”. Și instanța lirică își liniștește conștiința că va putea învinge capcanele sorții, chiar dacă Strelca poartă în ea un pericol imprevizibil: „Strelca vieții mele să o iau la pas, deși mă doboară.”

Respectul pentru datină are ecouri profunde în sufletul comunității „Datina noastră cea din veac, în veci să înflorească”. De fapt, atmosfera poeziilor se concretizează în respectarea cu sfințenie a tradițiilor și obiceiurilor. Oamenii trăiesc după legi ancestrale, femeile măritate poartă batice și fuste lungi specifice, numite iupci, bărbatul este singurul om care aduce peștele în casă, meseria de pescar fiind una pur bărbătească, femeia la rândul ei îl satură pe acesta cu mâncare scoasă din cuptoare de lut, focul fiind aprins cu stuf. Toată lumea merge la biserică, se roagă lui Dumnezeu, țin sărbătorile creștine, iar inima acestora bate încă în spiritul datinei transmise din neam în neam de către strămoșii ce s-au jertfit pentru patria lor istorică. Și adolescenții trăiesc după aceleași cutume, fetele duc la apă găștele și îi visează pe flăcăii cu ochi albaștri, întâlniți la joc: „cazaciocul din mahala”. Tânăra, cu suflet aprig, nu-și dorește băieți obișnuiți, fără „nimic răscolitor”, ci un cozac grozav” care s-o facă fericită. Ritualul nunții tradiționale își găsește locul în poezia „Țăfnoasa fată și cozacul”, aceasta înfățișând bucuria întregii comunități și participarea tuturor la acest eveniment sacru: „Vor cânta alai de harmoșcă”; „copiii găleți multe vor aduce”. Fata își asumă rolul de nevestă și îi spune cu bucurie mamei: „Eu batic alb voi avea precum al tău”. Chiar dacă aceștia sunt un popor serios, viteaz, care știu să-și apere glia, obiceiurile lor sunt pline de veselie, de voieșie, distracția fiind o cale de refugiu din calea muncii neobosite și tristeții cauzate de tragedia înstrăinării. Atmosfera operei „Oare cum ne bucurăm” este una ludică, umplută de bucuria șezătorii, cu muzica tradițională ce bucură suflete, cântată la instrumente specifice, harmoșca (acordeonul cu butoane) și barbancencul (tobă mare), instrumente care fac deliciul oricărei întâlniri.

Iubirea în lirica acestui volum este privită din două perspective: una tradiționalistă, inspirată de folclorul local ucrainean, o iubire sinceră și marcată de patos, față de Dumnezeu și de oameni, și una modernistă, care este numai o fantezie, deoarece în universul eului bunătatea adevărată are o existență pur teoretică, acesta fiind dominat de fragilitate și decădere morală. Iubirea tradiționalistă se manifestă între iubita cu sprâncene negre și obraji albi și cozacul războinic, impunător, „martir a toată Ucraina”, „lumina destinului tuturor”. Este o dragoste curată, fără poticnire, dragoste pe baza căruia se formează o nouă familie care va da fii și nepoți, va asigura deci continuitatea neamului. Cozacul este destinat să lupte, dar și să iubească („al nostru cazac iubește fata ca sabia”), fiind în stare să îndeplinească orice probă pentru a-și găsi dragostea adevărată, ca în poezia Liniștită apă, mănioasă apă. Pe de altă parte, fata ucraineană este reținută la început, își imaginează condiția socială ca o piedică în aflarea iubirii, considerându-se prea săracă pentru a merita iubire din partea unuia care a uimit toată Europa acelor timpuri („Dar eu sunt numai o calică, o pierdută orfană. Ce-aș da eu să fiu cu tine, martir a toată Ucraina/Ci nu pot eu să-ți fiu nevestă, mai bine e a suspina.”). În cele din urmă, zaporojeanul o acceptă pe fată, fiind învins de frumusețea și delicatețea ei și chiar este gata să înfrunte și cel mai mare pericol pentru a o ține lângă el: „Eu pentru tine îmi voi da și trupul ciopârțit de semilună! / Eu pentru tine și munți și câmpii și văi voi învinge”. Iubirea modernistă nu are același optimism, stă sub semnul pierzaniei și al izolării sociale. Poezia Îmi amintesc de glasul tău ne demonstrează că pentru eul liric, dragostea aparține trecutului, iar prezentul vine cu pierderea speranței într-o eventuală dragoste: „Prietene pierdut, unde este glasul tău? / N-a mai rămas nici simțirea, gheara te-a luat.”

Natura este una caracteristică Deltei Dunării, care are cele mai mari întinderi stufile din Europa, fapt ilustrat în metafora „țaratul stufului”. Este împodobită de o faună extraordinară, care conturează o atmosferă meditativă, alungătoare a gândurilor negative: „Numai el, buhaiul rege, cânt de nădejde aduce”; „Libelulele bălțate neîncetat se desprind din tăceri”; „Numai broscuțele îngână un cântecel curgător”. Peisajul bălții este completat de pescari, bărbați puternici,

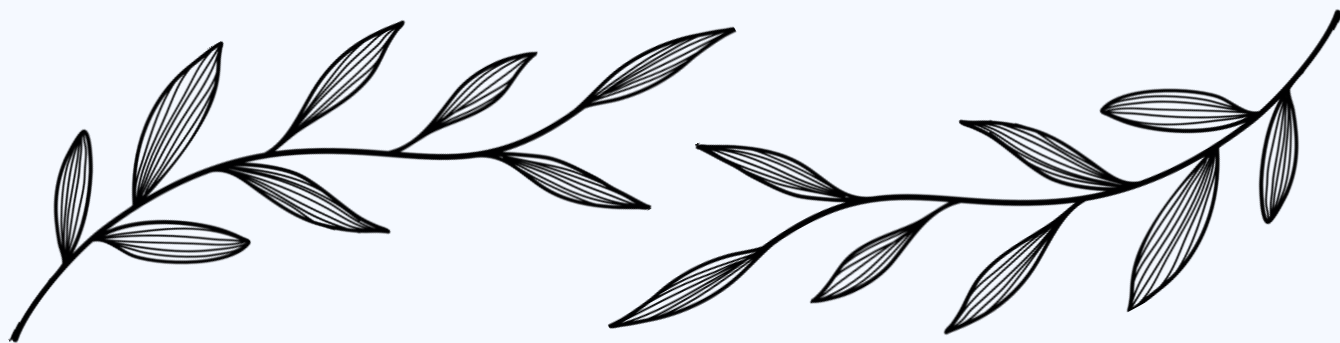
impozanți și harnici de succesul cărora depinde statutul economic al localnicilor și chiar viața acestora. În multe poezii, imaginea lor este aceeași: oameni hotărâți ce-și pun viața în primejdie pentru a aduce mâncare pe masă. Truda lor este dificilă, dar au nădejde în Dumnezeu că vor reuși să-și ducă sarcina la îndeplinire și cheamă divinitatea în ajutor atunci când natura le întinde capcane: „Apărătorul nostru, Nicolae cel blând, să ne arate casa sfântă!”, „Laude aducem cu prisosință păstorului Nicolae de peste nori”. În același timp, natura este martora evenimentelor istorice triste și pare să-și strice înfățășarea la vederea celor trăite „Mănâncă și iubește lanțurile atârinate de copacii”, Rodește un plaur cenușiu cosit de turma stihilor”. Însuși eul pare să obosească de atât efort intelectual: „mă încumet să izbesc cartea și în cer s-o arunc”, dar această izbucnire este una temporară: „Cărțile să le deschid, să pictez coroane aurii și sceptre cu sclipici”.

Componenta filosofică se concretizează în meditații care pun accent pe singurătatea și fragilitatea eului în univers, dar și pe actul creației, în textele ars poetica identificându-se o atitudine argheziană. („Mi-am scris buchiile pe scoarță de stejar”), o dorință nestăvilită de a scrie, indiferent de condiții: „În cuptor de foc să-mi îndur supliciul”. Ideea creației, ca valoare spirituală eternă ce nu mai aparține însă creatorului este metaforic exprimată prin adresarea directă către cititor: „Din ale mele mâini râu de vin va izvorî spre veșnicie: Beți, fraților, beți cât dorește inima voastră din rodul meu!”. Universul liric surprinde lumea apelor, imaginea pescarului ce îi aduce nevastei „morun de pace în casa mică din chirpici”, „regatul stufărișului”, „paradisul slav”, și aspectele gastronomice: „aluat de speranță în cuptor”, „oțetul pus în scordalea”. Trăsăturile iubitei înseși capătă formă din elementele acvatice – ea are sprâncene negre precum stuful în apa albastră, obraji albi ca nufării.

Versurile poeziei Bruion, artă poetică de o incontestabilă originalitate reflectă nevoia eului de a-și reprezenta neamul, de a face cunoscute valorile și suferințele acestui popor: „izgonesc muțenia/se trezește din cugetat vrajba unei istorii/A unei istorii care nu mi-a vorbit/nu m-a luat în brațe,/dar pe care știu că o iubesc cu patruzeci de lalele/cu patruzeci de schițe aruncate la întâmplare, /cu patruzeci de zile când mi-am așezat pâinea/la capătul unei pagini care nu m-a știut”.

Mulțumesc, la rândul meu divinității care mi-a dat șansa și privilegiul de a descoperi la unul dintre elevii mei o aplecare deosebită către literatură, un talent remarcabil de a-și exprima preaplinul sufletesc în creații ce vor păstra vie imaginea unei lumi atât de puțin cunoscute.

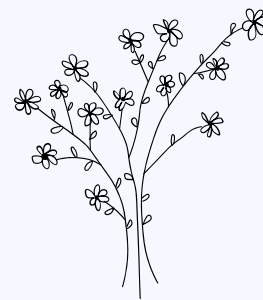
Profesor, Daniela-Eugenia Dinu

PALID

DE RALUCA BUNDUC

Era aproape ora unsprezece seara, când autobuzul lui Sergiu ajunsese în sfârșit în stația goală, în care aștepta în frig de mai bine de două ore. Șoferul părea plictisit, ba chiar nemulțumit că trebuie să oprească vehiculul pentru băiat în loc să-l ducă direct la depozit pentru a-și termina tura și a merge la barul din cartier să vadă meciul de fotbal din acea seară. Sergiu urcă în autobuz și se așază cât mai aproape de ușă pentru a nu-l enerva și mai tare pe bărbatul de la volan. Autobuzul era gol, iar luminile albe și obositoare din el pâlpâiau ușor cu fiecare curbă luată. Tânărul stătea și privea pe geamul murdar de praf și urme de mâini mici și unsuroase, strada la fel de pustie ca și cutia galbenă în care se afla. Nu știa sigur unde trebuia să ajungă, pentru că nu învățase încă cu exactitate unde era blocul în care stătea, dar harta de pe telefon îi spunea că mai are de parcurs vreo opt stații până să coboare, iar apoi mai avea de mers încă cinci-șase minute până să ajungă în cartierul unde locuia.

Era nou în oraș, se mutase de curând cu facultatea. Studia matematica, deși mereu și-a dorit să fie designer vestimentar sau de interior. Îi plăcea mult să deseneze, obișnuia să și coasă, dar rareori mai avea timp să se ocupe de lucruri mărunte ca acestea, deși câteodată mai schița câte ceva peste calculele kilometrice pe care le avea de făcut. Îi plăceau mult și științele exacte, dar nu știa ce voia să facă atunci când va termina facultatea. Avea de mic mulți bani strânși, așa că a putut să se mute și să-și plătească studiile fără prea mare dificultate. Deși orele de curs se dovediră mai scumpe decât anticipase, Sergiu avea suficienți bani să le plătească și să ia și un apartament mai vechi prin vestul orașului.

Autobuzul se oprește brusc într-o zonă prost luminată de niște becuri vechi ce n-au fost încă schimbate ca în restul orașului. Sergiu se ridică repede de pe scaun, simțind cum privirea nervoasă și intensă a șoferului îl urmărește până afară. Imediat ce tânărul puse piciorul pe asfaltul umed al străzii, bărbatul de la volan călcă accelerația cu multă determinare și dispăru în noapte. Sergiu își luă din nou telefonul, dar îl băgă înapoi în buzunar satisfăcut odată ce realizează că-și amintea drumul până la noua sa casă.

În câteva minute ajunsese în fața ușii blocului și aruncă o privire spre geam sperând că-și va vedea pisica. Tot ce văzu însă era o siluetă palidă albăstruie, strălucind fad, care contrasta puternic nuanțele triste de gri și galben spălăcit din zonă, dar dispăru repede. Probabil era doar un miraj, ce-i drept era foarte obosit. Ciudat însă că nu era prima oară când vedea ceva similar. De când se mută, părea să tot zărească lucruri stranii și parcă din ce în ce mai des, mai întâi o licărire, apoi o lumină fără contur, care mai apoi începu să prindă forma unei persoane, aproximând că nu cu mult mai înaltă, cam cu un sfert de riglă peste el.

Nu obișnuia să creadă în spirite și energii, destine și alte cele, dar în liceu, printr-a zecea și-a întors părerea la o sută optzeci de grade. Deveni fascinat de cititul în tarot ale colegelor sale în fiecare pauză. Ușor stângaci la început, intra și el în micul lor cerc de "witchcraft", învățând încet-încet tainele zodiacului și ale cristalelor. De atunci începu să țină mereu după el un inel cu citrin pentru noroc și stare de bine, în plus, era un cadou de la o veche prietenă. Deveni mai priceput în interpretări decât fetele care îl inițiaseră, făcându-le invidioase, dar dornice să le citească în cărți din ce în ce mai des. Se gândea că dacă aparențele misterioase continuă, ar putea să apeleze la pachetul cu șaptezeci și opt de cărți pentru a clarifica niște lucruri. Poate reușea să afle dacă totul este în capul său, dacă este o altă persoană care îl urmărește sau poate un semn din univers?

De câteva ori, Sergiu apucă să vadă și o față, surprinzător de tânără, nu-i dădea mai mult de douăzeci de ani. Era clar a unui băiat, dar trăsăturile erau foarte fine, cu tentă feminină, presărate ca zahărul pe o tartă cu caise, atât cât e nevoie, pentru a face ceva foarte bun. Atât își mai amintea, că văzu acel chip doar de trei ori. Nu putea însă să și-l scoată din cap, schițându-l mai mereu, în ore, în pauze, pe șervețelele de la fast-food-ul de lângă facultate. Aura sa albastră, cu micile sclipiri argintii îl inspiră pe student să coasă, nopți în șir, o rochie superbă, albastră, versatilă, ce putea fi purtată de oricine, cu fire subțiri strălucitoare, ce făceau o broderie cu constelații atent studiate de pe cerul nopții (pe care nu-l vedea prea des în marea sa splendoare din cauza felinarelor ce luminau străzile și cerul, încât părea că e zi) pe bucata de plasă albă ce se întindea până la călcâie.

Ajuns înăuntru, Sergiu își aruncă ghiozdanul pe jos și se trânti pe canapeaua moale, în care se afundă și îl trimitea ușor spre lumea viselor. Pisica lui, o maidaneză tăcută și foarte cuminte, numită Portocală, pe care a primit-o de la mama sa când s-a mutat, îi sări imediat pe burtă și începu să toarcă, dorind să fie scărpinată. Tânărul imediat se conformă, bucuros să aibă pe cineva în casă care așteaptă cu atâta nerăbdare să-l vadă. Pisicuța se așează comod pe pieptul său, încolăcită ca un covrigel și-l privea leneșă, la fel de somnoroasă ca el.

Era să adoarmă amândoi acolo, când văzu în colțul ochiului, spre baie, aceeași lumină palidă ce îi devenise atât de cunoscută. Și Portocală se uita intens spre hol, de parcă putea să vadă și ea același lucru. Sărind de pe stăpânul ei, se făcu nevăzută undeva prin semiîntunericul reapărut pe culoar. Atunci era momentul perfect să afle ce se întâmplă. Se ridică și el de pe canapea și aprinse câteva bețișoare parfumate cu aromă de lavandă în fiecare cameră, apoi se opri în dormitor unde era pe pervazul de la geam și pisica lui, care privea țintă în oglinda de pe peretele opus în care se reflecta aceeași lumină agasantă de afară. Sergiu trase draperiile, dar nu avu niciun efect, camera păstră o tentă gălbuie.

Așteptă acolo un minut, două, trei, treizeci, o oră nemișcat, împreună cu micul său companion. Era obosit, dar fumul, deși foarte parfumat, care învăluia fiecare colțișor al apartamentului, îi irita gâtul și ochii și nu-l lăsa să adoarmă. Simțea în sinea lui că dacă avea răbdare, ceva urma să se întâmple cu siguranță. Știa bine asta sau cel puțin spera. Alte minute lungi trecură ca melcii după ploaie, dar nimic nu se petrecu, încât și pisica plictisită se culcă pe pat, undeva pe perna lui Sergiu. El încă nu voia să se dea bătut și nici nu conta dacă urma să-și piardă întreaga noapte pentru nimic.

Fumul deveni atât de gros încât de-abia se mai vedea. Ochii îi lăcrimau și simțea că se sufocă, dar nu vru să deschidă niciun geam. Aștepta calm, ceva, orice să se întâmple. Norocul lui a fost că într-adevăr, acea încăpățănare aproape autodistructivă îi aduse ce-și dorea. Sub plăpumile groase, albe, care aproape că acopereau complet suprafața lucioasă a oglinzii, o sclipire palidă se făcea din ce în ce mai mare.

Nu obișnuia să creadă în spirite și energii, destine și alte cele, dar în liceu, printr-a zecea și-a întors părerea la o sută optzeci de grade. Deveni fascinat de cititul în tarot ale colegelor sale în fiecare pauză. Ușor stângaci la început, intra și el în micul lor cerc de "witchcraft", învățând încet-încet tainele zodiacului și ale cristalelor. De atunci începu să țină mereu după el un inel cu citrin pentru noroc și stare de bine, în plus, era un cadou de la o veche prietenă. Deveni mai priceput în interpretări decât fetele care îl inițiaseră, făcându-le invidioase, dar dornice să le citească în cărți din ce în ce mai des. Se gândea că dacă aparențele misterioase continuă, ar putea să apeleze la pachetul cu șaptezeci și opt de cărți pentru a clarifica niște lucruri. Poate reușea să afle dacă totul este în capul său, dacă este o altă persoană care îl urmărește sau poate un semn din univers?

De câteva ori, Sergiu apucă să vadă și o față, surprinzător de tânără, nu-i dădea mai mult de douăzeci de ani. Era clar a unui băiat, dar trăsăturile erau foarte fine, cu tentă feminină, presărate ca zahărul pe o tartă cu caise, atât cât e nevoie, pentru a face ceva foarte bun. Atât își mai amintea, că văzu acel chip doar de trei ori. Nu putea însă să și-l scoată din cap, schițându-l mai mereu, în ore, în pauze, pe șervețelele de la fast-food-ul de lângă facultate. Aura sa albastră, cu micile sclipiri argintii îl inspiră pe student să coasă, nopți în șir, o rochie superbă, albastră, versatilă, ce putea fi purtată de oricine, cu fire subțiri strălucitoare, ce făceau o broderie cu constelații atent studiate de pe cerul nopții (pe care nu-l vedea prea des în marea sa splendoare din cauza felinarelor ce luminau străzile și cerul, încât părea că e zi) pe bucata de plasă albă ce se întindea până la călcâie.

Ajuns înăuntru, Sergiu își aruncă ghiozdanul pe jos și se trânti pe canapeaua moale, în care se afundă și îl trimitea ușor spre lumea viselor. Pisica lui, o maidaneză tăcută și foarte cuminte, numită Portocală, pe care a primit-o de la mama sa când s-a mutat, îi sări imediat pe burtă și începu să toarcă, dorind să fie scărpinată. Tânărul imediat se conformă, bucurându-se să aibă pe cineva în casă care așteaptă cu atâta nerăbdare să-l vadă. Pisicuța se așează comod pe pieptul său, încolăcită ca un covrigel și-l privea leneșă, la fel de somnoroasă ca el.

Era să adoarmă amândoi acolo, când văzu în colțul ochiului, spre baie, aceeași lumină palidă ce îi devenise atât de cunoscută. Și Portocală se uita intens spre hol, de parcă putea să vadă și ea același lucru. Sărind de pe stăpânul ei, se făcu nevăzută undeva prin semiîntunericul reapărut pe culoar. Atunci era momentul perfect să afle ce se întâmplă. Se ridică și el de pe canapea și aprinse câteva bețișoare parfumate cu aromă de lavandă în fiecare cameră, apoi se opri în dormitor unde era pe pervazul de la geam și pisica lui, care privea țintă în oglinda de pe peretele opus în care se reflecta aceeași lumină agasantă de afară. Sergiu trase draperiile, dar nu avu niciun efect, camera păstră o tentă gălbuie.

Așteptă acolo un minut, două, trei, treizeci, o oră nemișcat, împreună cu micul său companion. Era obosit, dar fumul, deși foarte parfumat, care învăluia fiecare colțișor al apartamentului, îi irita gâtul și ochii și nu-l lăsa să adoarmă. Simțea în sinea lui că dacă avea răbdare, ceva urma să se întâmple cu siguranță. Știa bine asta sau cel puțin spera. Alte minute lungi trecură ca melcii după ploaie, dar nimic nu se petrecu, încât și pisica plictisită se culcă pe pat, undeva pe perna lui Sergiu. El încă nu voia să se dea bătut și nici nu conta dacă urma să-și piardă întreaga noapte pentru nimic.

Fumul deveni atât de gros încât de-abia se mai vedea. Ochii îi lăcrimau și simțea că se sufocă, dar nu vru să deschidă niciun geam. Aștepta calm, ceva, orice să se întâmple. Norocul lui a fost că într-adevăr, acea încăpățănare aproape autodistructivă îi aduse ce-și dorea. Sub plăpumi groase, albe, care aproape că acopereau complet suprafața lucioasă a oglinzii, o sclipire palidă se făcea din ce în ce mai mare.

Sergiu disperat, alunga fumul cu mâinile pentru a putea vedea mai bine ce se arăta pe peretele din dreapta sa. Galbenul păli complet în fața luminii de un albastru deschis, dar intens, atât de puternic încât nu se asemana cu nimic pământesc.

Tânărul văzu în întregime luciul ce-l bântuia de când călcă pragul apartamentului întâia oară. Fu surprins să vadă acuratețea cu care reușise să-și amintească și să-i deseneze trăsăturile siluetei aproape umane în orele de curs de la facultate. Ce nu observă de la început însă era că figura care-l privea curioasă, era cu jumătate de riglă mai înaltă și avea părul ondulat, undeva până la umeri, parcă pudrat cu sclipici argintiu.

Fascinat, Sergiu atinse oglinda, vrând să simtă persoana ce-l privea. Figura zâmbi timid și-și puse mână peste a lui, apoi dispăru, lăsând loc nuanței de galben bolnav. Tânărul incremeni cu mâna pe luciul în care-și vedea doar fața obosită și dezamăgită, cu cearcăne adânci. Voia să țipe, dar era prea extenuat. Prea captivat de așteptarea sa disperată, nu auzi deloc strigătele bărbaților adunați la barul din apropiere care nu-l mai lăsau să doarmă. Închise ochii, dar nu reușea să-și scoată fața aceea palidă din minte. Se gândea că ar putea suna una din fostele sale colege care era pasionată de spirite și îngeri, poate știa ea ceva. Tot ce putea face în acel moment era să se culce, ca să fie odihnit a doua zi, pentru a încerca din nou să vadă acea figură care spera că-i va apărea în fiecare vis.

CHIMIA IUBIRII

DE CLASA A IX-A C

Aș putea să-ți spun "Te iubesc" prin formule chimice

Tu ești substanța vieții mele

Gândul îmi este mereu la tine

Arde flacăra în mine

Fierbe lent iubirea

Fiecare moment petrecut cu tine îngheață timpul

Reacțiile-mi poluează laboratorul abia renovat

Lăsa oxitocina să curgă pe valea în care ne-am cunoscut

Sa lăsăm legăturile ionice să ni se alinieze pe cer

Sufletele pereche, universul din atomi i-a creat

Fii oxigenul pentru hidrogenul meu, creăm o apă fără de care nu pot trăi

Ai turnat acid peste noi, dar eu am supraviețuit

Dragostea noastră este condimentată, asemenea clorurii de sodiu

Și chiar dacă formula apei (H_2O) nu are legătură cu hidrogenul și oxigenul, noi toți vom forma o nouă ființă

Când e iarnă și-ți cresc flori în bocanci

Iubirea, o combinație complexă nou învățată

Poate iubirea e doar o reacție a inimilor

Iubirea naște din chimie, lovește oamenii ca un trăsnet și le provoacă suferință

E chimie să extragi sarea din lacrimi

Iubirea e un gaz inconsumabil

CO_2 nu mă vrea, nici eu pe el

Te iubesc cu 100 de particule mai mult decât ieri,

Iar maine am să te iubesc cu 100 de particule mai mult decât azi

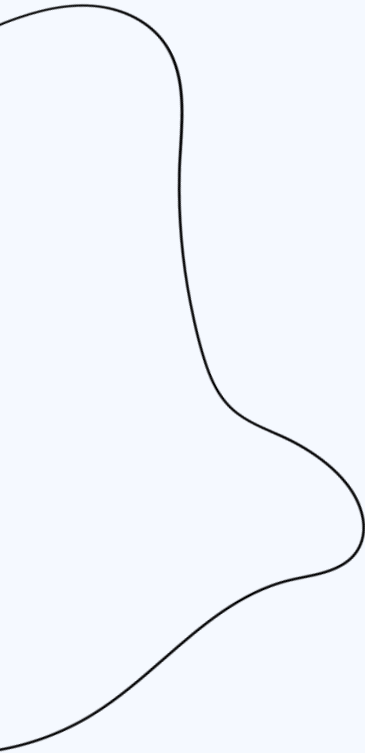
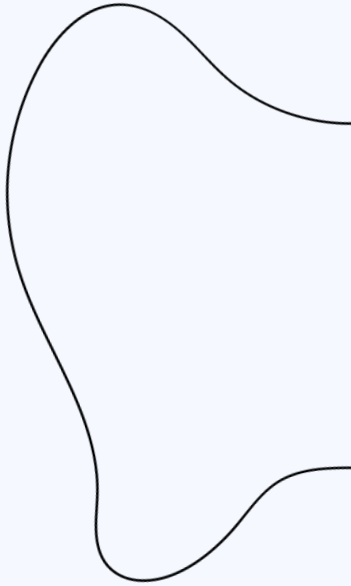
Iubirea, precum raportul maselor elementelor chimice

Asta însemna iubirea, chimia <3

CREAȚII ALEXIA MODORAN

WORD OF THE DAY

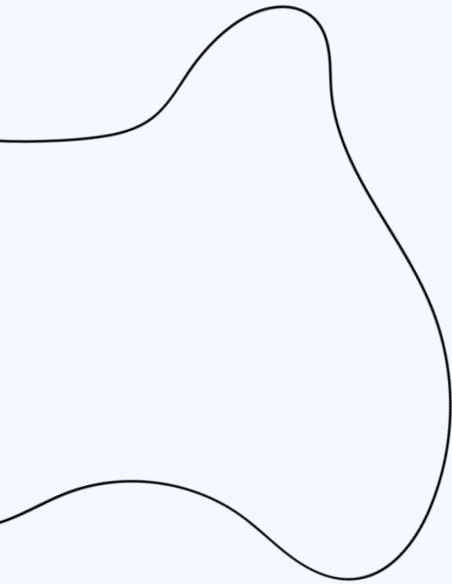
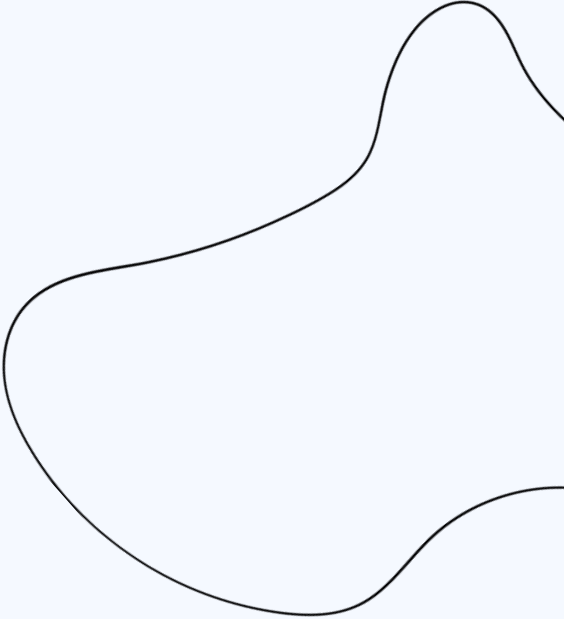
bunica prăjește cartofi în cratiță
pășește ca pe saltea cu apă
imaginea înțeleaptă a bătrânului din fiecare film pe care l-am văzut
gesturile moi și calculate privirea încețoșată tremuratul mâinilor
nu există
merge cu spatele spre o stare fetală înapoiată
recapătă aparent inocența copilului
ce simte iarba sub picioare pentru prima oară
un calculator suprasolicitat pișcător
șterge informațiile singur
găsești pace în rutină
cafeaua fierbinte cu miere
același maiou în cuier
papucii lipicioși pe gresie
mâinile coboară din cap pe șoldurile groase
mă vezi mă auzi mă ascuți
zâmbesc superior
ca o pasăre cacadu cu moțul galben arcuit în spate
mă făc mare iar așa tu te faci mai mică
esența vieții stă în mintea unei prune trecute și zbârcite
am toți anii să-mi dau seama dar n-o să mă întorc

PROBLEMATIC

citesc autori chiar dacă sunt problematici
și nu mă deranjează că ai ticuri verbale
și un cartof între spițele de la bicicletă
iubesc oamenii
că sunt
că își fac poze cu telefonul meu chiar dacă insist că n-am spațiu
pentru ei
cum să n-am spațiu pentru ei?
când știu că rod toate pixurile și totuși mi le dau pe-ale lor
uneori te compar cu oamenii de pe stradă
cu ăia care arată ca și cum au trecut prin toate războaiele dar nu-s bătrâni
n-o să fii așa
n-o să fii zbârcit și tăiat de riduri și excesiv de supt la față
nu poți
noi nu putem
avem zâmbetul fracturat
strâmb
rânjit
ștrengăresc
chițibușar

e perfect așa

FEREASTRĂ

de ceva timp nu mai zăresc oameni la fereastră
care se uită la pietoni sau la copiii de pe stradă sau la mai știu eu ce
mă gândesc că s-ar fi uitat toată ziua până am apărut eu să-i văd
blocul opus nu s-a dat o idee mai la dreapta ca să poată vedea răsăritul
iritare
au rămas captivi printre cearceafuri toată dimineața
mințiți că au sentință
după lupta împotriva legii se trezesc fără geamuri
și se urcă pe acoperiș după ce mătură conștiincioși
indiferenți ca șoferii de tir depășiți de alte mașini pe șosea
s-au obișnuit cu asta
te-ai obișnuit cu frica de a-ți vedea umbra pe acoperiș
poți să cazi dacă te înclini puțin
dar te trage ceva
o mână te ține de șiret și te plimbă
privești apusul liniștit

CEAȚĂ

e ceață în piața civică de câteva săptămâni
zilnic trec pe acolo să văd luminițele
albe și albastre care curg
formând o capsulă
mă simt bine
nu e deloc ca închisoarea din capul meu
unde-mi îngheață mâinile pe gratii
îmi place ceața
ceața luminoasă
ca atunci când deschizi ochii în soare
și nu te doare
merg săltat pe ciment
mai devreme îmi lipeam obrazul de el
e rece
îmi place recele
un lucru care nu-mi place sunt oamenii care intră în bulă
își îneacă ochii cu lumina
până nu mai este
rămâne doar ceața
grea
se înfundă urechile
rafale prin toate măruntaiele
se crapă pielea
se dezlipesc fibrele musculare și se încălesc tendoanele
se cristalizează sângele și se sfărâmă oase
rămâi un creier obosit
apăsător
de ceață

nu-mi place ceața

O SĂ IASĂ CEVA

că până la urmă de asta tot scriem
ca să iasă ceva
am scris cu tata un vers pentru o tautogramă
sparge sunetul sufletului sânguincios
sânguincios sufletul sunetul sparge
m-am uitat la un film în care se prezentau armele ca părți ale corpului unui porc
nu vreau să am sens în seara asta
nu vreau să mai încerc
pentru că-mi țiue urechile
și am un gol în piept pe care doar aerul îl mai poate umple
de ce să fiu profundă
hai doar să fim
doar azi
în seara asta să ne oprim
eu asta o să fac
o să stau puțin și o să poposesc
lumea o să treacă peste mine cum trec mașinile pe asfalt
n-o să-mi pese
pentru că nu pierd timpul
doar aștept
să urce cineva în capul meu
să stea cu mine
că e tare liniște aici
o să ignorăm încâlcitura de cabluri pe care am vrut s-o dezleg deseori
o să căutăm rețete pentru paste cu parmezan pe internet
parcă se umple golul
dar nu așa repede cum se umple bulina aia de la to-do list când termin de făcut ceva
vorbeam cu fata cu părul portocaliu despre săpun
acum mă zvârcolesc de frustrare
sora mea se spală pe dinți
o să mă trezesc de dimineață și o să mai trăiesc o zi
poate o să fie totul bine eventual
și omida cu păianjenul dinăuntrul meu o să se împace
n-o să vina nimeni să mă umple
o să accept asta
cândva
acum aș vrea să mă ții doar puțin în brațe
fără să cer
pentru că știu
și e ok

CREAȚII ALEXANDRA MARIA BURIC

STOP

nu am buton de oprire
dacă asta e ceea ce cauți
aș vrea totuși să am
și eu și timpul
să pun pauză când totul e prea copleșitor
să-mi pun capul între genunchi
să opresc vocile
să opresc tremuratul
să fie liniște odată la ceva timp

am trântit ușa tare
după ce m-am certat cu ea
atunci trebuia să pun pauză
să mă pregătesc pentru ceea ce urmează
o predică lungă despre cum
nu făc nimic & sunt nerecunoscător
că nu am motive să fiu trist sau nervos
școala mă obosește psihic
dar nu-i nimic, că n-am taxe de plătit.

MALPRAXIS

în metrou
o bătrânică trage cu ochiul
la ce scrii tu & te simți apreciat
când zâmbește cu buzele ridate
care au spus povești
au recitat poezii
au iubit & au băut
dar un domn la costum pare că
speră la un viitor mai bun
până te vede și-și dă seama
că suntem o generație care stă degeaba
amână totul până în ultimul moment
când ceasul ticăie ca bomba și
3, 2, 1

BRUXISM

copilă nebună, chiar credeai că
planul de supraviețuire te va ajuta
să nu mai primești sare
în loc de zahăr?
zâmbetul lor te atinge până la os
îți mângâie pielea decorată
cu adâncituri odată colorate
în roșu aprins.
exist, exist, exist
terapia nu este un buton de undo,
iar eu sunt sătulă de oameni &
de vocile neauzite ale victimelor.

asta e cultura abuzului

ORIGINE BOEMĂ

poeții nu iartă niciodată
însă mă pot numi astfel
dacă n-am iubit și n-am
văzut pe nimeni murind?
colecționari de cuvinte
care trăiesc prin multele
foi mototolite și prind
rădăcini, cresc, înfloresc
nu luăm mai mult
decât e (ne)voie
să trăiești mai mult
de cât ne-am propus.

noi vom fi morți de mult

EXIL

emoții de pus în ramă
și așezat pe raftul
cel mai de sus să
uiți de ele & să speri
că dispar odată cu timpul.
mă taie până la os
dependența de prezent &
frica de înlocuire, inevitabilă,
s-a întâmplat de atâtea ori
ca o piesă pe repeat
mă agăț cu unghiile
de fărâma de încredere
ca de o ultimă respirație
nu e momentul potrivit
să carpe diem.

CREAȚII COSTEA MIHAELA

dedeman e aproape

unchiul meu se chinuie să dea 4 găuri într-un
perete de beton
cu un burghiu pentru metal sau orice altceva
în afară de beton
& își cheltuie toată energia din încăpățănare
cu speranța că la un moment dat tot o să iasă
fără să mai dea o tură pe la dedeman

mă întreb dacă așa suntem și noi, știți voi,
oamenii
dacă încercăm să ne potrivim unii cu alții
când e fizic imposibil
fără să încercăm să schimbăm burghiul
sau măcar
peretele

flash

mișcările rapide erodează
distrug
corup și rup
sunteți oameni eșuați
bătuți de vreme
melci ambulanți în ambulanța care nu mai vine
și bunica moare
gingașă și atentă
noi — brutali, inumani cumva
cvasi-bunici, cvasi-oamenii aipeșterii
e o cheștiune ereditară care
s-a pierdut prin spirale de ADN
e o cheștiune agilă cu care ne-am obișnuit
deși deformarea obiectelor n-o suferă toți.
doar noi — brutali, inumani cumva

nu-i veșnicie dar e de ajuns

mai ții minte când îți plângeam în poală?
cauzele crescând gradual însă
poala ta
aceeași
mereu îmi ofereai gem de prune
mâncam de rușine doar
și de spaima
că poala ta se va micșora
iar obrajii mei calzi n-or să mai aibă loc
și or să tot cadă
și or să tot cadă
până solul devine a doua ta poală
și rămân fără gemul tău de prune

CLUBUL DE LECTURĂ

Ghizilă Andreea Iuliana, clasa a XI-a B

Ce reprezintă o lectură suplimentară ? O viață în plus în comparație cu o persoană care nu citește. Cărțile te ajută să te dezvolți atât pe plan școlar cât și personal.

Anul trecut, a fost înființat clubul de lectură format din elevii pasionați de cărți. Personal, eu am fost foarte încântată de această inițiativă deoarece îmi place foarte mult pe lângă lecturile obligatorii pe care le studiem la școală să-mi antrenez mintea citind cărți actuale, pline de informații și totodată bine gândite. Lunar, ne era propusă o carte de obicei printre cele mai noi apariții sau chiar puteam alege noi titlurile de cărți dacă aveam idei inedite. Următorul pas era să citească fiecare cartea și să se stabilească o zi în care ne puteam adună pentru a dezbate subiectul.

În timpul întâlnirii, discutăm subiecte precum persoanele din carte, povestea, stilul de scriere și interpretările lor persoanele. Câteva dintre cărțile studiate au fost: Minciună-Care Santos, O întâmplare ciudată cu un câine la miezul nopții- Mark Haddon.

Chiar după prima întâlnire, mi-am dat seama că acest club de lectură îmi va aduce noi prieteni, îmi va îmbunătăți abilitățile de socializare și mă va ajuta să văd lucrurile dintr-o perspectivă total diferită. Întâlnirile de obicei durau câteva ore, ore care treceau foarte rapid, deoarece îmi plăceau foarte mult ideile colegilor mei și mă puneau pe gânduri.

Recomand tuturor să participe la această activitate, experiența este una unică plină de beneficii pentru tinerii pasionați...

„BIBLIOTULCEA”

Clubul de lectură pentru adolescenți, „BIBLIOTulcea”, creat în parteneriat cu Biblioteca Județeană „Panait Cerna” și cu Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”, a fost, încă de la început, nu doar un prilej de încurajare a lecturii, ci și un cadru deschis exprimării libere a ideilor.

Pe 31 martie, în ultima zi din „Săptămâna Verde” a liceului nostru, Clubul de carte și-a desfășurat activitatea în cadrul Colegiului „Spiru Haret”. Cartea propusă în această lună a fost „Eseu despre orbire” de J. Saramago.

Soarele se așează blând pe caietele cu citate evidențiate, după o lectură atentă, a unor cititori pasionați și competenți. Citate, bibliofilm și opinii amestecate... Umanitate, limitare și personaje îngropate... Cărțile rămân o vreme nemișcate. La îndulcirea vocii profesoarei, paginile revin mâinilor. Paginile foșnesc, cuvintele se rostesc, ne întregesc. Ne aflăm așezați în scaune moderne, dar suntem purtați, prin poveste, într-un oraș destrămându-se în orbire, descoperind o latură de umanitate acolo unde perspectiva și-a crescut valoarea.

„BIBLIOTULCEA”

Un cuvânt sau două fraze, dacă vreți și parabaze, fiecare devine un comentator sigur pe sine. Știm că suntem auziți și ne place asta.

Ascultăm ideile celorlalți, ca un răsfăț al momentului prezent. Creativitatea se extinde, scena se destinde.

Un moment nou, într-o cameră cu oameni cunoscuți: voluntarii își aleg un bilețel, câte un personaj de mimat. Un timp scurt pentru pregătire, apoi râsete, multe râsete (sunetul cel mai frumos al bunăstării).

Simțim căldura apropierii de ceilalți, tineri frumoși pentru care cartea nu e părăsită în favoarea tehnologiei. Trăim bucuria momentului și, la plecare, o luăm cu noi.

IDEO IDEIS ÎN „MOISIL”

Oana-Emilia Beiu, clasa a X-a D

„Ideo Ideis” este un manifest social de dezvoltare personală și artistică. În fiecare an se organizează, în opt județe diferite, „capsulele” la care participă treizeci de elevi, împărțiți în două grupe.

„Capsulele” durează șase zile și constau în ateliere de teatru și de film, timp de patru zile. Ultimele două zile sunt dedicate mentoratelor desfășurate cu cei doi formatori. Formatorii de anul acesta în județul nostru au fost Cristina Casian, trainer în teatru și Claudiu Mitcu, trainer în film.

În primele două zile de ateliere, grupa 1 a început programul cu trei ore de teatru, în timp ce grupa 2 începea cu cel de film, după o pauză cele două grupe schimbând domeniile. În următoarele două zile de ateliere, programul a fost inversat. În zilele de mentorat, grupele s-au unit, pentru activități de dezvoltare personală și pentru crearea de relații cu restul persoanelor din grup.

Atelierul de teatru s-a desfășurat într-o clasă din liceul nostru, unde s-au învățat numeroase lucruri utile pentru arta actorului. Cursul de film s-a extins în restul liceului și în parcul ce îl înconjoară, unde copiii au filmat scurtmetraje și au învățat bazele filmărilor.

Elevii participanți au avut ocazia de a se dezvolta atât artistic, cât și personal. Jocurile, dincolo de componenta ludică, au fost prilejuri de exersare a creativității. În plus, un mare câștig a fost reprezentat de legăturile create cu formatorii și cu restul participanților. La finalul „capsulelor”, câte o persoană din fiecare grupă a fost selectată pentru participarea la o tabăra de arte, în cadrul unui festival organizat la Alexandria.

A fost o experiență frumoasă, pe care cei care au participat la aceste activități nu o vor uita. Bucuria de a-și manifesta liber creativitatea și entuziasmul au făcut ca acest curs să fie pentru adolescenți o reușită în formarea lor armonioasă.

RECENZIE „OSCAR ȘI TANTI ROZ” DE ÉRIC-EMMANUEL SCHMITT

Dacă m-ai întreba “Care a fost cea mai tare carte pe care ai citit-o vreodată?”, aş răspunde cu toată inima și fără a mă gândi de două ori “Oscar și Tanti Roz”! Această carte constă într-o mulțime de scrisori pe care un băiețel mic numit Oscar, care suferă de cancer, i le scrie Lui Dumnezeu. Acesta își descrie zilele în spital petrecute alături de o doamnă pe care o strigă “Tanti Roz”, care devine prietena lui cea mai bună, aflată mereu alături de acesta, dându-i sfaturi și ajutându-l în momentele critice.

Oscar este un băiat puternic, care își dorește să fie înțeles și perceput ca un copil normal, nu ca un copil cu cancer de care toți trebuie să aibă grijă de parcă ar fi o bombă pe cale să explodeze. Acesta nu consideră boala lui ca fiind o piedică în viața sa, ci un detaliu neimportant asupra căruia lumea nu ar trebui să se îngrijoreze atât de tare.

Eric-Emmanuel Schmitt ne conduce printr-o aventură tristă alături de personajele create de acesta, într-un roman cu un sfârșit tragic. Autorul acestui roman ne deschide latura sentimentală, întrucât mai multe secvențe din această povestire te vor face să verși lacrimi atât de bucurie, cât și de tristețe, însă cu siguranță vei rămâne cu niște lecții de viață foarte importante. Vă las să citiți romanul cu ochii voștri, pentru a afla care sunt aceste lecții, însă ce vă pot spune cu siguranță este că acest roman este un succes total!

Continuarea Cărții

Dragă Dumnezeu,

Aseară mi l-ai trimis pe Oscar în vis ... mi-a spus că și-a dorit din tot sufletul să își ia “adio” de la mine cum-se-cade.

Mi-a mulțumit pentru toate cele ce l-am învățat și în special pentru faptul că i-am fost aproape atunci când a avut nevoie de cineva.

Micuțul ... s-a stins la o vârstă atât de fragedă ... însă acuma este într-un loc mai bun, în Palatul Tău Ceresc, Raiul ... L-am iubit enorm pe Oscar și nu îl voi uita niciodată. Să ai grijă de el!

Cu toată inima, Tanti Roz

P.S.: Îți mulțumesc că mi-ai dat șansa de a-l mai vedea odată pe Oscar. Am plâns zilnic după decesul micuțului, însă acum mă simt eliberată datorită faptului că se simte bine.

Întrebări pe care i le-aș adresa lui Tanti Roz:

- Tanti Roz, spune-mi ... ce-ai apreciat cel mai tare la Oscar?
- Ce am apreciat cel mai tare la Oscar? Ei bine ... spiritul lui de luptător și modul în care percepea boala sa; era conștient de faptul că va muri într-un final, însă nu se temea de asta, ba chiar încerca să își trăiască viața la maxim, fără a se gândi la faptul că suferă de o boală mortală și incurabilă.
- Care este amintirea ta preferată cu el?
- Hm ... cu siguranță momentul în care s-a oferit să mă adopte așa cum l-a adoptat și pe ursulețul lui de pluși, ca să mă simt mai bine. Oscar avea o inimă de aur ... mereu a pus nevoile altora în fața nevoilor sale.
- Îți vin în minte trei cuvinte prin care ai putea să îl descrii pe Oscar?
- Amabil, gingaș și inteligent ... da, cu siguranță acestea trei!

Replici importante din carte:

“-Și de ce să-i scriu lui Dumnezeu?
-Nu te-ai mai simți atât de singur.
-Și ce să-i scriu?
-Spune-i ce gândești. Gânduri pe care nu le mai spui nimănui. Gânduri care te apasă, îți rămân în minte și-ți îngreuiază sufletul, te blochează, iau locul ideilor noi și te fac să putrezești.”

“-Îi urăsc pe părinții mei.
-Atunci urăște-i din tot sufletul.
-Cum poți să-mi spui așa ceva, Tanti Roz?
-Da. Urăște-i din tot sufletul. Așa, o să ai un os de ros. Și când o să termini, o să vezi că n-a meritat osteneala.”

“-Povestește-i toate astea lui Dumnezeu și roagă-l, în scrisoare, să vină pe la tine.
-Da’ Dumnezeu călătorește?
-Are un fel foarte special de a-i vizita pe oameni. Te vizitează în gând. În mintea ta.
O să vezi, vizitele lui o să-ți facă foarte bine.”

“-Atunci pot să-i comand orice? Jucării, bomboane, o mașină...
-Nu, Oscar. Dumnezeu nu e Moș Crăciun. Nu poți să-i ceri decât lucruri care țin de suflet.
-De exemplu?
-De exemplu: curaj, răbdare, răspunsuri la orice problemă. Și mai poți, Oscar, să-i ceri favoruri pentru alții.”

"CE ESTE NOU ÎN DOOM?"

Vești proaspete în lumea lexicografiei românești! Dicționarul Ortografic Ortoepic Morfologic al limbii române, mai bine cunoscut sub numele de DOOM, a primit câteva actualizări importante. Printre paginile noului "DOOM3" se numără abrevierea "ARN" care a devenit cuvânt, locuțiuni noi precum "pe șleau" și "cu deamănuntul", nume de constelații și zodii, precum și noi termeni din domeniul informaticii și al medicinei. De asemenea, dicționarul include acum și cuvinte englezești utilizate frecvent în limba română, precum "fake news" și "take away". Cu toate acestea, nu trebuie să uităm nici de cuvintele familiare precum "făloșenie" și "habarnist", care și ele își găsesc locul în DOOM 3.

Mai jos găsiți lista completă de modificări.

1. Abreviere devenită cuvânt: ARN

2. Locuțiuni: ce fel de (adj.); pe șleau (adv.); astfel că, în afară că, așa că, așa încât (locuț.conj.); ei bine! (interj.); în/la stânga, în afară de (prep.); cine știe ce/cine (pron.); după aceea/după-aceea, într-adevăr, la o adică, a doua oară, în afară, pe alese/pe-alese, mai ales, de altfel=de altminteri, cu deamănuntul, pe apucate, ascuns(în-/într-/pe-), de asemenea/de-acestea, de aste/de-asta, așa și-așa, din auzite, cu bună știință(conștientlocuț.adj./adv.), de bunăvoie (benevol-locuț. adj./adv.), (locuțiuni adv.), așadar(adv.) amândoi (pron./adj.pron)

3. Rac(zodie); Racul (constelație);

4. coulomb-i(unit.de măsură)/-Coulomb(fizician francez);

5. Omografe: marker(genă/creion); a scăpăta (a apune/a sărăci);

6. Paronime: hiatus(discontinuitate)/hiat(lingv.);

7. Perechi cu/fără cratimă ori/și cu literă mare/mică la inițială: domnia-voastră(dumneavoastră)pr./Domnia Voastră(inv.) locuț.pron.

8. Substantive feminine nume de ocupații: dramaturgă;

9. Verbe cu valoare reflexive sau/și impersonală cu diferențiere semantică:

a) a înnopta – a petrece noaptea/a se înnopta - se face noapte;

b) a revărsa – (pop.)-a împrăști/a se revărsa(a se)- a se răspândi;

10. Neologisme(terminologii; informatică, medical): abord, comorbiditate, a digitaliza, a informatiza;

11. Cuvinte englezești: fake news, take away, baby spanac;

12. Cuvinte din vorbirea familiară: făloșenie(pop.), a găta(reg.), cu dus și-ntors, habarnist.

Noi omografe:

A A fin(copac)/af i n(rudă) A fină/af i nă A pendice(adaos-pl.ap e ndice)/ap e ndice(anat. – pl.ap e ndici) a ugust(aug.simb.VIII/.08./-08- A ug u st(împărat) dar 15 August(sărbătoare)	B Bare m /bare m Bar i ton(persoană/cântăreț)/barit o n (instrument muzical)	C Col o nie/ Colon i e Comed i e/ Comed i e(doar în expresia:Ei, comed i e!) Compan i e/ Comp a nie(militară) Cop i l/ Cop i l(lăstar) Cor e ctor/ Cor e ctor Cavaler i e(grup de armată)/ Cavaler i e(Ordinul cavalerilor)
D Dig a ma(insectă)/dig a ma(literă grecească) Dir e ctor/ Director	E	F
G	H	I Imob i l/ Imob i l
J • Jun i or(fiul în raport cu tatăl)/ Jun i or(categorie mică de vârstă)	L	M • M i ster/ M i ster • Moza i c(popor în antichitate)/ Moza i c
N	O	P Prior(grad în magistratură/în ierarhia clericală)/ Prior(adj.-miel)
R	S • S e nior(tatăl)/ S e nior(sportiv/stăpân feudal) • Sufr a giu(vot)/ Sufrag i u(servitor la masă)	T • t a rtar(infern)/ tart a r(sos) • T i pic(caracteristic)/ T i pic(ritualic) • Transl a tor(persoană)/ Transl a tor(aparat)
Ț • Ț a rină(pământ, moșie)/ Ț a rină(soția Țarului)	V • Vest i bul(cavitate a urechii)/ Vestib u l(hol)	

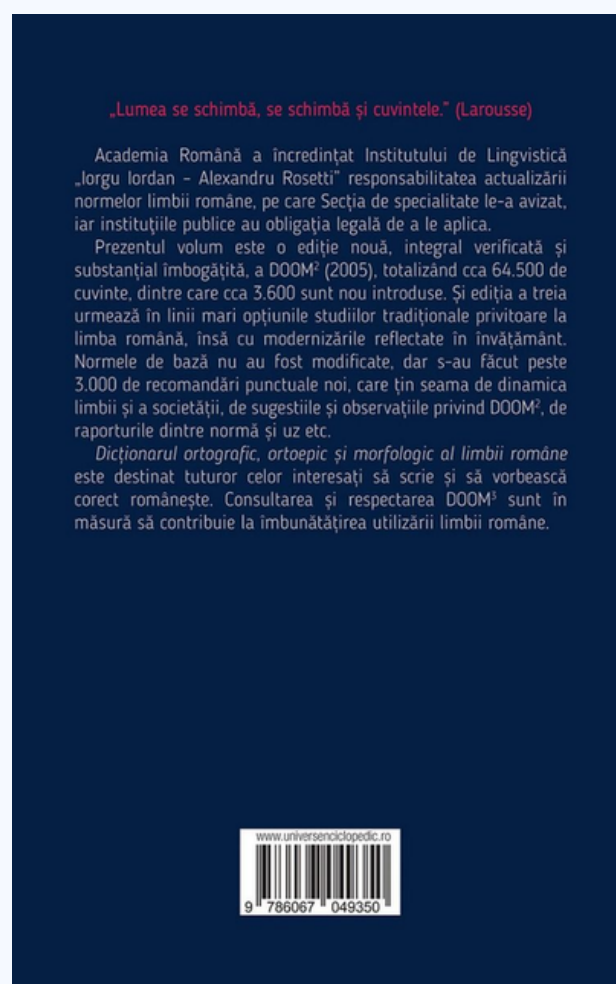
Noi explicații privind pronunțarea corectă a cuvintelor:

Agr i ș	Agr i șă	al i bi	
Ana f oră (fig.de stil)	Beng a li	Icos(imn religios)	Nandu(struț)
ana f ură(pâine sfințită)	Cambul ă (pește)	Int i m	Niscai(cățiva)
Ant i c	Cand i d	Jil a v	Ord i e
Ant i ci	chiv o t	Lect i că(trăsură)	Osana(cuv.ebr.)interj.
Asfix i e	dih o r	Malag a (soi de vin)	Parap o n(necaz-arh.)
Alo	Dum i că	Manag e r	Păstur ă (polen)
Austr u (defectiv)	Facsim i l (copie)	Măg ă riță	pegas(pește)/Pegas(cal mitologic, constelație)
axil ă	Fir a v	Mălur ă (boală a cerealelor; ciupercă)	Penur i e(sărăcie, lipsă)
Balon z aid(pardesiu, trenți)	Ging a ș	Metabol ă (metaforă)	Pic n ic
Bebe(bebele-pl.bebe/bebeul- pl.bebei)	Gâng a v	Mijloc (procedeu, punct/moment central, unealtă, talie)	Pil o tă
Bot f or(reg.papuc de lemn)	Halter ă	Modem-e	Pojgh i ță
Buldog	Hatman(ofițer în oastea polonă)	Molibden(arbust ornamental)	Pone i
Blestem ă	Hapciu !		Primul ă (floare)

Profesor	Precaut	Sinecdocă(tipde metaforă)	Vector
Prognostic	Rabatare	Suburbie	Vindiac
Protector	Rolfilm	Trafic	
Puber(adolescent)	Satiră	Tretină(amendă-arh.)	

Această ediție actualizată și îmbunătățită a dicționarului este un instrument de lucru esențial pentru elevi, studenți, profesori, scriitori și pentru oricine dorește să învețe și să folosească corect limba română.

Pentru cei interesați, noua ediție este deja disponibilă în librării, atât fizic cât și online.

ALTE ASPECTE DIN ACTIVITĂȚILE NOASTRE

LICEUL A PARTICIPAT LA GALA EXCELENȚEI

MOISIVISION A AVUT O SESIUNE DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE

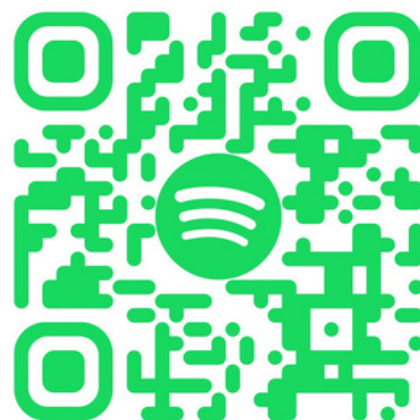
ÎNTÂLNIRE CU PERSOANE CE LUCREAZĂ ÎN DOMENIUL MILITAR

VIZITĂ LA UN LABORATOR

SCANĂȚI CODUL PENTRU A ASCULTA PLAYLISTUL LICEULUI

ISSN 2067 - 6514

Edith